

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta přírodovědně-humanitní
a pedagogická

Mimořádný lidový soud Kutná Hora v tzv. prvním retribučním období

Bakalářská práce

Studijní program: B7507 – Specializace v pedagogice
Studijní obory: 6107R023 – Humanitní studia se zaměřením na vzdělávání
7105R056 – Historie se zaměřením na vzdělávání

Autor práce: **Karolína Kracíková**
Vedoucí práce: Mgr. Kateřina Portmann, Ph.D.

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Karolína Kracíková**
Osobní číslo: **P14000475**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obory: **Humanitní studia se zaměřením na vzdělávání**
Historie se zaměřením na vzdělávání
Název tématu: **Mimořádný lidový soud Kutná Hora v tzv. prvním retribučním období**
Zadávací katedra: **Katedra historie**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem bakalářské práce je na základě analýzy a komparace literatury a pramenů (především dokumenty ze Státního oblastního archivu v Praze) charakterizovat činnost Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období. Sledována a analyzována bude problematika národnostního složení odsouzených, sociální struktura obžalovaných a také poměr odsuzujících a osvobozujících rozsudků. Tyto údaje a jednotlivé kauzy budou statisticky vyhodnoceny a typizovány. Zvláštní pozornost bude věnována odsouzeným ženám.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

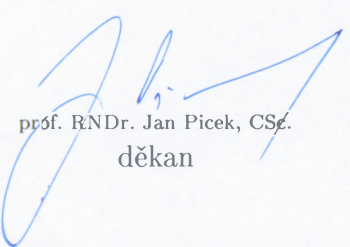
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury: **viz příloha**

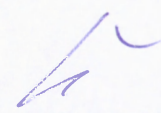
Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Kateřina Lozoviuková, Ph.D.**
Katedra historie

Datum zadání bakalářské práce: **30. dubna 2017**

Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2018**

prof. RNDr. Jan Pícek, CSc.
děkan

doc. PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.
vedoucí katedry

V Liberci dne 30. dubna 2017

Příloha zadání bakalářské práce

Seznam odborné literatury:

1. PRAMENY ARCHIVNÍ

Státní oblastní archiv v Praze

1.2. PRAMENY VYDANÉ, DOKUMENTY

Sbírka zákonů a nařízení Československé republiky

2. LITERATURA

BORÁK, Mečislav. Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948). Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X.

FROMMER, Benjamin. Národní očista: retribuce v poválečném Československu. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0.

GRÉZL, Jiří. Činnost Mimořádného lidového soudu v Olomouci 1945. Šumperk: Reprotisk, 2007. ISBN 978-80-903905-0-8.

HRACHOVÁ, Ivana. Mimořádný Lidový soud v Mostě v letech 1945-1947. Liberec 2006. Diplomová práce. Technická univerzita v Liberci. Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická.

JARKOVSKÁ, Lucie. Odplata, či spravedlnost?: mimořádné lidové soudy 1945-1948 na Královéhradecku. Praha: Prostor, 2008. Obzor (Prostor). ISBN 978-80-7260-206-3.

JIŘÍK, Václav. Nedaleko od Norimberku: z dějin Mimořádného lidového soudu v Chebu v letech 1946 až 1948. Cheb: Svět křídel, 2000. ISBN 80-85280-68-X.

KMOCH, Pavel. Provinění proti národní cti: "malá retribuce" v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy. Praha: Academia, 2015. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-2475-6.

LOZOVIUKOVÁ, Kateřina, RADVANOVSKÝ, Zdeněk a SUCHÁ, Jitka. Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945-1948. Ústí nad Labem: UJEP, 2001, 104 s. Juvenilia. ISBN 80-7044-326-X.

KOULA, Lukáš. Mimořádný Lidový soud v Kutné Hoře v roce 1948 v době tzv. druhé retribuce. Liberec 2012. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická.

KUKLÍK, Jan. Mýty a realita tzv. "Benešových dekretů": dekrety prezidenta republiky 1940-1945. Praha: Linde, 2002. ISBN 80-7201-352-1.

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že texty tištěné verze práce a elektronické verze práce vložené do IS STAG se shodují.

23. 4. 2019

Karolína Kracíková

Poděkování

Touto cestou bych chtěla poděkovat své vedoucí práce Mgr. Kateřině Portmann PhD. za pomoc při výběru práce i za cenné rady a trpělivost během její realizace. Dále bych ráda poděkovala všem, kteří mi pomáhali při tvorbě bakalářské práce. Samozřejmě mé poděkování patří mým přátelům a mé rodině, kterým vděčím za podporu. Především bych ráda poděkovala své mamince, bez níž by tato práce nemohla vzniknout a která mi byla největší oporou a motivací pokračovat dál.

Anotace

Tématem bakalářské práce je Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období (1945 až 1947). Tematicky je práce rozdělena do dvou hlavních částí. První část textu pojednává o samotné činnosti soudu a dále se zabývá analýzou trestních spisů. V druhé části lze nalézt vybrané kauzy projednávané u Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře v letech 1945 až 1947. Nejvíce pozornosti je věnováno trestům smrti. Součástí práce je i seznam obžalovaných, umístěný v přílohách. Informace použité v této práci, vycházejí z fondu Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře 1945–1948, který se nachází ve státním oblastním archivu v Praze.

Klíčová slova: Mimořádný lidový soud, Kutná Hora, retribuce, tresty smrti, první retribuční období, udavačství

Annotation

The thesis focuses on the Extraordinary People's court in Kutná Hora in the time of so-called first period of retribution (1945–7). The first part of the thesis concerns the activity of the court itself and contains an analysis of the court files. The second part discusses selected cases from this period in greater detail, giving most attention to capital punishment cases. The appendix contains a list of defendants in all cases brought before the court. The data in this theses come from the archivalia stored at State Regional Archive in Prague.

Keywords: Extraordinary People's court, Kutná Hora, retribution, capital punishment, first period of retribution, denunciation

Obsah

Seznam tabulek.....	9
Seznam zkratek.....	10
Úvod.....	11
1 Kritika pramenů a literatury.....	12
1.1 Kritika pramenů.....	12
1.2 Kritika literatury.....	12
2 Retribuce v českých zemích.....	14
3 Kutná Hora v období okupace a v době poválečné.....	18
3.1 Období okupace.....	18
3.2 Období poválečné.....	20
4 Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období.....	21
5 Údaje o projednaných případech z tzv. prvního retribučního období.....	25
5.1 Národnostní složení obžalovaných.....	26
5.2 Odsuzující a zprošťující rozsudky.....	28
5.3 Výše trestu odnětí svobody v tzv. prvním retribučním období.....	29
5.4 Příčiny odsouzení.....	31
6 Vybrané projednané případy z MLS v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období.....	33
6.1 Zločiny proti státu.....	33
6.1.1 Příklad Miroslava Volfa.....	34
6.2 Zločin proti osobám.....	35
6.2.1 Příklad Jindřicha Bannerta.....	35
6.3 Udavačství.....	36
6.4 Příklad Růženy Votavové.....	37
7 Tresty smrti.....	39
7.1 Tresty smrti u MLS Kutná Hora v tzv. prvním retribučním období.....	40
7.2 Udělené tresty smrti u MLS Kutná Hora v tzv. prvním retribučním období.....	41
7.2.1 Gestapo Tábor.....	41

7.2.1.1 Bohumil Nacházel.....	41
7.2.1.2 Bohuslav Bušta.....	42
7.2.1.3 Jindřich Gottschling.....	43
7.2.2 Gestapo Kolín.....	44
7.2.2.1 Josef Horn.....	44
7.2.2.2 Alfred Rziha.....	45
7.2.2.3 Josef Příbyl.....	46
7.2.3 Udavačství s rozsudkem smrti.....	46
7.2.3.1 Václav Píša.....	47
7.2.3.2 Antonín Kubricht.....	47
7.2.3.3 František Zmeškal.....	48
7.2.3.4 Jan Wild.....	49
7.2.3.5 Antonín Korec.....	50
7.2.3.6 Václav Kmoch.....	51
7.2.3.7 Božena Šišková.....	52
7.2.3.8 Jaromír Pilný.....	52
7.2.3.9 Antonín Skořepa starší.....	53
7.2.3.10 Případ Karla Svobody.....	54
7.2.3.11 Případ Anny Schmidtové.....	55
Závěr.....	57
Použité zdroje.....	58
Seznam příloh.....	60
Přílohy	

Příloha A: Tresty smrti

Příloha B: Seznam obžalovaných u MLS Kutná Hora v letech 1945–1947

Příloha C: Dekret presidenta republiky č. 16/1945 Sb. ze dne 19. června 1945
o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných
lidových soudech

Seznam tabulek

Tabulka 1: Statistika činnosti lidového soudnictví v českých zemích 1945–1947.....	16
Tabulka 2: Počet dochovaných případů u MLS Kutná Hora za daný rok.....	24
Tabulka 3: Počet obžalovaných osob.....	25
Tabulka 4: Národnostní struktura v roce 1945.....	26
Tabulka 5: Národnostní struktura v roce 1946.....	27
Tabulka 6: Národnostní struktura v roce 1947.....	27
Tabulka 7: Odsuzující a zprošťující rozsudky 1945 až 1947.....	28
Tabulka 8: Výše trestů v letech 1945 až 1947.....	29
Tabulka 9: Seznam osob odsouzených k trestu smrti.....	30
Tabulka 10: Příčiny a počet odsouzení u MSL Kutná Hora v letech 1945–1947.....	31

Seznam zkratek

ČSR – Československá republika

F.S – Freiwillige Schutzstaffeln

Gestapo – Geheime Staatspolizei (Tajná státní policie)

MLS – Mimořádný lidový soud

MNV – Místní národní výbor

NSDAP – Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Národně socialistická německá dělnická strana)

ON – Obrana národa

ONV – Okresní národní výbor

SA- Sturmabteilung (Úderné oddíly)

SD – Sicherheitsdienst (Bezpečnostní služba)

SNB – Sbor národní bezpečnosti

SS- Schutzstaffel (Ochranný oddíl)

SdP – Sudetendeutsche Partei (Sudetoněmecká strana)

SOA – Státní oblastní archiv

TNK – Trestní nalézací komise

Úvod

Brutalita druhé světové války vedla řadu států k rozhodnutí o nutnosti potrestání válečných zločinců a kolaborantů. Reálného naplnění došla tato myšlenka v ustanovení Mezinárodního vojenského tribunálu v Norimberku, kde mělo dojít k potrestání hlavních válečných zločinnů. Retribuce nicméně probíhala v jednotlivých státech rozdílně a odsouzení byli souzeni za zločiny spáchané na daném území a na jeho obyvatelích. I v českých zemích probíhala tato snaha o potrestání odlišněji než na Slovensku. Tato situace se dala očekávat, vzhledem k rozdílné válečné realitě.

Jednou z nejpodstatnějších retribučních institucí na území českých zemí se staly Mimořádné lidové soudy, které byly ustanoveny tzv. velkým retribučním dekretem – dekretem prezidenta republiky číslo 16.¹ Činnost těchto soudních orgánů lze rozdělit na dvě období. První probíhalo v letech 1945 až 1947 a druhé v roce 1948. Jednomu z těchto mimořádných lidových soudů je věnován tento text.

Hlavním cílem této práce byla analýza a zmapování činnosti MLS v Kutné Hoře v době tzv. první retribuce. Předpokladem je, že práce přispěje k dalšímu zhodnocení činnosti MLS na českém území. Součástí je také statistické vyhodnocení činnosti mimořádného soudu na základě trestních spisů uložených v SOA Praha. Archivní materiál je využíván také k rozboru vybraných případů, probíraných u zmíněného soudu.

V úvodní kapitole je stručně popsána retribuce v českých zemích. Tato část se věnuje především tzv. velkému retribučnímu dekretu a nastínění jeho vzniku a také uvádí obecné informace o mimořádných lidových soudech a jejich fungování. Další kapitola pojednává o městě Kutná Hora za doby okupace a v době poválečné a snaží se přiblížit poměry, jež v tomto období v oblasti panovaly. Na ni navazuje kapitola pojednávající konkrétněji o Mimořádném lidovém soudu v Kutné Hoře a líčí vznik, personální obsazení a první a poslední zasedání. V další části nalezneme zpravidla statistické zhodnocení údajů o struktuře a národnosti obžalovaných nebo o výši trestů a jiné. Zhodnocení vychází z analýzy soudních kauz u MLS Kutná Hora v letech 1945 až 1947. Poslední kapitola představuje vybrané kauzy se zaměřením především na tresty smrti, to především kvůli vysokému počtu absolutních rozsudků, nebo s těžšími formami odsouzení.

Informace pro práci jsem čerpala z fondu Mimořádný lidový soud 1945–1948, uloženého v SOA Praha. Tam jsou uschovány nejdůležitější materiály pro tuto práci: trestní spisy, ve kterých lze nalézt nejenom rozsudek, ale také výpovědi svědků a obžalovaných. Bohužel je mnoho spisů neúplných a tak některé informace nebylo možné dohledat.

Ve spisech je možné nalézt několik variant jednoho jména. Způsobeno je to různým převáděním jmen. Varianta použitá v textu byla vybrána z rozsudku soudu.

Tato práce zachycuje stav autorčina bádání k dubnu 2019.

¹ Více o dekretěch například v publikaci BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X.

1 Kritika pramenů a literatury

1.1 Kritika pramenů

Informace použité v následujícím textu pochází především z fondu MLS Kutná Hora, který se nachází ve Státním oblastním archivu v Praze a který slouží jako základní pramen. V tomto fondu lze nalézt spisy osob z let 1945 až 1948, jež byly předány k postihu k tomuto mimořádnému lidovému soudu. Poznatky byly vyhledávány podle zaměření práce v první řadě z období od září 1945 do ukončení tzv. prvního retribučního období v květnu 1947.

Při procházení těchto materiálů můžeme zpozorovat ve zkoumaných spisech ojedinělé případy, ve kterých nelze dohledat typ verdiktu, ani další doplňující dokumenty a tudíž nejsme bez dalšího zkoumání schopni určit osud osob z rozjednaných případů. Velmi výrazné je proto období jara 1946,² kdy lze nalézt větší množství spisů jdoucích za sebou bez dohledaných závěrů soudu nebo jiných informací, které by vysvětlovaly nedostatek v údajích. Jednalo se o případy Watzka, Czepla, Hintenausa, Hockeho, Janka, Schmeillera, Schnellera a Toendala.³ Vzhledem k tomu, že tito zmínění byli určeni jako osoby německé národnosti, lze pravděpodobně konstatovat, že byli odsunuti bez dalšího dodání informací příslušným institucím.⁴

Využito bylo i publikovaných písemných pramenů, například *Sbírku zákonů a nařízení státu Československého*,⁵ jejíž součástí jsou i dekrety prezidenta republiky 1940–1945.⁶

1.2 Kritika literatury

Při psaní práce byla pro pochopení historického pozadí a souvislostí využita i literatura, která se stěžejnímu tématu věnuje jen okrajově. Jedná se například o knihu Libora Vykoupila *Slovník českých dějin*,⁷ nebo publikaci *Causa Emil Hácha*⁸ od Roberta Kvačka a Dušana Tomáška, případně o dílo Vlajka⁹ od Milana Nakonečného. Dále do této ka-

2 Podle hlavních přelíčení pravděpodobně duben a květen.

3 Spisy z SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, případy LS 137/46, 138/46, 139/46, 141/46, 142/46, 143/46, 146/46, 147/46, 148/46.

4 Více k problematice transferu Němců a s tím souvisejícího problému nemožnosti odsouzení v publikaci PORTMANN, Kateřina a Lenka ŠTOPPEROVÁ. „Oblastní sběrné středisko v Liberci a odsun Němců“. *Fontes Nissae*. 2009. ISBN 978-80-7372-553-2. ISSN 1213-5097.

5 *Sbírka zákonů a nařízení státu Československého*, ročník 1945, částka 9 ze dne 9. července 1945

6 JECH, Karel a Karel KAPLAN, ed. *Dekrety prezidenta republiky 1940–1945: dokumenty*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-48-9.

7 VYKOUPIIL, Libor. *Slovník českých dějin*. Brno: Georgetown, 1994. ISBN 8090160417.

8 TOMÁŠEK, Dušan a Robert KVAČEK. *Causa Emil Hácha*. Praha: Themis, 1995. Historie (Themis). ISBN 80-85821-303.

9 NAKONEČNÝ, Milan. *Vlajka: k historii a ideologii českého nacionalismu*. Praha: Chvojko nakl., 2001. ISBN 8086183246.

tegorie spadá také publikace Helgy Amesberger, Katrin Auer a Brigitte Halbmayr *Sexualizované násilí: ženské zkušenosti z nacistických koncentračních táborů*.¹⁰

Za stěžejní publikace zabývající se problematikou retribuice lze označit několik vybraných knih. Vzhledem k zajímavosti tématu počet titulů roste. Jedním z nich je i monografie *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)* od Mečislava Boráka.¹¹, která se pojednávánému tématu věnuje velice podrobně a lze v ní nalézt i zhodnocení činnosti MLS v Ostravě. Další je *Národní očišťa – retribuice v poválečném Československu* Benjamina Frommera.¹² O zhodnocení retribuice se pojednává i v několika publikacích Kateřiny Portmann, která se orientuje na téma mimořádného soudnictví.¹³ Také Pavel Kmoč ve své knize *Provinění proti národní cti* pojednává o činnosti tzv. malého retribučního dekretu.¹⁴ Jednotlivé lidové soudy jsou rozebírány i dalších odborných publikacích či v řadě bakalářských a diplomových prací. Jedná se například o *Mimořádný lidový soud Mladá Boleslav 1945–1947* Veroniky Sýkorové,¹⁵ která mapuje činnost soudu v Mladé Boleslavi v tzv. prvním retribučním období nebo o diplomovou práci Ivany Hrachové¹⁶ či bakalářskou práci Zuzany Hrubešové.¹⁷

Důležitá pro tento text je samozřejmě i literatura charakterizující situaci v Kutné Hoře. Vylíčení města v době okupace a v poválečném období se věnuje Helena Štroblová a Blanka Altová v *Kutná Hora¹⁸ či Jan Kamenář ve své bakalářské práci¹⁹ a Lukáš Koula pojednávající o činnosti Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře v tzv. druhém retribučním období.²⁰*

10 AMESBERGER, Helga, Katrin AUER a Brigitte HALBMAYR. *Sexualizované násilí: ženské zkušenosti z nacistických koncentračních táborů*. Přeložil Eduard SVĚTLÍK. Praha: BB/art, 2005. ISBN 80-7341-585-2.

11 BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X.

12 FROMMER, Benjamin. *Národní očišťa: retribuice v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0.

13 KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945–1947)“. *Pax bello potior: sborník věnovaný doc. PhDr. Rudolfu Andělovi, CSc.* Liberec: Technická univerzita, 2004, 299–322. ISBN 80-7083-816-7., s. 299–18; KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina, Zdeněk RADVANOVSKÝ a Jitka SUCHÁ. *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945–1948*. Ústí nad Labem: UJEP, 2001, 104 s. Juvenilia. ISBN 80-7044-326-X.

14 KMOCH, Pavel. *Provinění proti národní cti: „malá retribuice“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Praha: Academia, 2015. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-2475-6.

15 SÝKOROVÁ Veronika, *Mimořádný lidový soud Mladá Boleslav 1945–1947*, DP Liberec 2005

16 HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004

17 HRUBEŠOVÁ Zuzana, *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945–1948*, BP Liberec 2016

18 ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867.

19 KAMENÁŘ Jan, *Kutná Hora v období Třetí Československé republiky*, BP Praha 2013

20 KOULA Lukáš, *Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v době tzv. druhé retribuice*, BP Liberec 2012

2 Retribuce v českých zemích

Retribuce v českých zemích probíhala obdobně jako v dalších evropských státech, nej-různějšími formami. Po fázi tzv. divoké retribuce, která byla spojená se zvýšenou mírou násilí, se budovala retribuce postavená na legálních základech. V jejím rámci mělo dojít k potrestání válečných zločinců a kolaborantů před řádně ustanovenými orgány,²¹ jak vyplývá již ze samotného pojmu retribuce – jde o potrestání, odplatu a dosažení spravedlnosti proti válečným zločincům a kolaborantům a také o napravení způsobených křivd.²² V českých zemích se tímto potrestáním zabývaly instituce Národního soudu, Mimořádné lidové soudy a Trestní nalézací komise.

Národní soud se měl zabývat nejvýraznějšími případy kolaborace. Úkolem TNK bylo především trestání méně závažných projevů kolaborace.²³ Mimořádné lidové soudy měly za cíl potrestat válečné zločiny a zločiny kolaborace. Tyto zmíněné instituce vznikly na základě dekretů prezidenta republiky. Konkrétně se jednalo o dekret č. 17/1945 Sb. o Národním soudu, dále pak dekret č. 138/1945 Sb. (známý také jako tzv. malý retribuční dekret) o TNK a dekret prezidenta republiky č. 16/1945 Sb. (celým názvem Dekret prezidenta republiky č. 16 ze dne 19. června 1945 o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, známý také jako tzv. velký retribuční dekret).²⁴ Po ustanovení řádného parlamentu jím byly všechny výše uvedené dekrety schváleny.

Na slovenském území měly tyto poválečné justiční kauzy mnohem mírnější formu a průběh, než v českých zemích. To ukazuje i statistický přehled vykonaných rozsudků smrti. V případě Slovenska jde o 27 vykonaných poprav z 65 rozsudků smrti,²⁵ což je ve srovnání například s českým soudnictvím poměrně málo. V českých zemích se jednalo o 686 popravených ze 723 osob odsouzených k smrti.²⁶ Důvodem tak vysokého

21 Více například v práci STANĚK, Tomáš. *Poválečné „excesy“ v českých zemích v roce 1945 a jejich vyšetřování*. Praha: Ústav pro soudobé dějiny, 2005. ISBN 8072850628.

22 BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 11.

23 Více k TNK v KMOCH, Pavel. *Provinění proti národní cti: „malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Praha: Academia, 2015. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-2475-6. Více k NS například v JANEČKOVÁ, Eva. *Novináři „aktivistické sedmičky“ před Národním soudem*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2016, 287 s. ISBN 978-80-261-0545-9.

24 FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 451. Je důležité zmínit, že součástí dekretu č. 16 je i § 18, kterým je určena doba zvýšeného ohrožení republiky (Od 21. května 1938 do 31. prosince 1946). Ale za zmínku také stojí § 16, který jmenoval podmínky možnosti nižšího trestu, než byla nejnižší stanovená sazba 5 let a kdy mohl být tento paragraf použit – pokud obžalovaný měl úmysl prospět republice (nebo spojencům), či se zasloužil o zmenšení zla. Dle FROMMER, Benjamin, *Národní očista*, s. 131 nebylo možné využít klasických polehčujících okolností (charakter obviněného, zajištění osob blízkých nebo způsob života do doby spáchání činu).

25 FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0., s. 134

26 V Českých zemích šlo o nejvyšší procento (94,9 %). Procentuálně následovalo Norsko (které ale mělo jen 25 rozsudků). Na dalším místě se nacházelo Bulharsko s 60,2 procenty (1576 vykonaných poprav) a poté Dánsko. Nejnižší procento vykonaných poprav najdeme v Belgii. Viz. FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0., s. 134

počtu je především rychlost výkonu rozsudku po odsouzení. Počet pravděpodobně by byl i vyšší, kdyby nedocházelo k Postupimskou dohodou legalizovanému odsunu části německých válečných zločinců do vybraných pásem.²⁷ To je jen několik příkladů nejednotnosti slovenského a českého mimořádného soudnictví, vyplývající i z rozdílných válečných prožitků. Některé aspekty ale byly podobné – například v Bratislavě fungující Národní soud byl ustanoven pro stejný účel jako ten český, tedy potrestání bývalého prezidenta, předsedy vlády a jiných významných funkcionářů.²⁸

V této práci se zabývám MLS v Kutné Hoře v době tzv. prvního retribučního období,²⁹ proto věnujme nyní pozornost institucím MLS. Účinnost dekretu měla být stanovena na dobu jednoho roku.³⁰ První případy retribučního soudnictví projednával Mimořádný lidový soud v Brně, v němž v květnu 1945 zahájil působení veřejný žalobce. Nejpozději se začalo soudit v Mimořádném lidovém soudu v Chebu, v němž padaly první obvinění až v roce 1946. K začátku funkčního období mimořádného lidového soudu v Praze se stáčelo nejvíce pozornosti, především z důvodu očekávání trestu pro nejvýznamnější nacistické provinilce.³¹ Stejně jako doba vzniku těchto orgánů nebyla společná³², tak, navzdory očekávání, byla rozdílná i výše vyměřených trestů a náhled na způsob trestání.³³

Mimořádné lidové soudy zasedaly v pětičlenných senátech, které se skládaly z předsedy a ze čtyř soudců z lidu.³⁴ Přednosty, jejich náměstky a soudce z povolání na základě výběru ONV jmenoval prezident republiky. Na základě podobného výběru ONV byli vládou jmenováni soudci z lidu. Jmenování vládou (případně z ministrem

27 Dekret, který by přímo nařizoval transfer jako takový, neexistuje. Nicméně s pomocí dekretů prezidenta republiky (jednalo se například o dekrety znárodnovací a řešící osud obou problematických menšin v ČSR) byl vytvořen právní základ pro transfer. Více k tématu v publikaci DEJMEK, Jindřich, Jan NĚMEČEK a Jan KUKLÍK. *Kauza: tzv. Benešovy dekrety: historické kořeny a souvislosti : (tři české hlasy v diskusi)*. Praha: Historický ústav AV ČR, 1999. ISBN 80-7286-001-1., s. 46–54. Problematika vyhnání popsána například v STANĚK, Tomáš. *Odsun Němců z Československa 1945–1947*. Praha: Academia, 1991. ISBN 80-200-0328-2.

28 Více o průběhu retribučního soudnictví na slovenském území na příklad BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 81–94. Informace čerpány také z HRUBEŠOVÁ Zuzana, *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945–1948*, BP Liberec 2016, s. 37.

29 Tzv. první retribuční období probíhala od května 1945 do roku 1947. Po únoru 1948 došlo k obnovení MLS a nastalo tzv. druhé retribuční období. Více KOČOVÁ[PORTMANN] Kateřina, „Druhá retribuční. Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948“, In: *Soudobé dějiny 3–4/2005*, USD Praha 2005, ISSN 1210-7050, s. 586–625

30 Ale tato lhůta mohla být podle § 33 zkrácena či prodloužena. FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuční v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 466

31 BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 50

32 Nejednotnost vzniku byla způsobena především organizačními a administrativními faktory. A tak k zahájení činnosti mohlo docházet i několik měsíců po vydání dekretů. Viz. BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 48

33 Problematiku více popisuje například HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 19

34 Předseda musel být soudce z povolání (občanský nebo vojenský soudce) a byl to jediný profesionální a apolitický prvek. Naproti tomu soudci z lidu byli laikové, kteří byli dost často ovlivněni radikalismem a potřebou jakkoliv potrestat nějaké viníky, což se odráželo také na vynesených rozsudcích, protože soudci z lidu měli zřejmou převahu tak často byl výsledek zkreslený jejich pojetím spravedlnosti.

spravedlnosti z pověřením od vlády) se týkalo i osoby veřejného žalobce, která byla poté podřízena ministerstvu spravedlnosti. Mimořádné lidové soudy byly svými zásadami řízení přirovnány k soudům stanným.³⁵ Pokud byl obžalovaný mimořádným lidovým soudem osvobozen, nebylo tím vyloučeno stíhání ze strany soudu řádného.³⁶ V případě mimořádných lidových soudů byly tedy projednávány jen věci k němu určené a na obvinění z jiných soudů neměl být brán zřetel.³⁷ Celý proces měl být konán bez přerušování a nesměl trvat déle než tři dny. Pokud nebyla splněna řádná lhůta, byl případ postoupen soudu řádnému. Jestliže se obžalovaný nedostavil k soudu, byla možné navrhnout konání soudu bez přítomnosti obžalované osoby. V případě mimořádných lidových soudů bylo jednání ústní a veřejné. Obžalovaný si mohl zvolit svého obhájce, pokud byl nemajetný nebo této možnosti nevyužil, byl mu přidělen obhájce z moci úřední.³⁸

Rozsudek byl vyhlášen okamžitě na veřejném zasedání soudu. Nebylo proti němu opravných prostředků a v případě podání žádosti o milost zde nebyla možnost odkladu. Trest smrti měl být vykonán do dvou hodin po vynesení rozsudku.³⁹ Vykonání rozsudku smrti mohlo být provedeno i veřejně a to nejpozději do 24 hodin.⁴⁰

V níže uvedené tabulce, jež zobrazuje údaje z mimořádného soudnictví v tzv. prvním retribučním období, jsou uvedeny informace, které popisují, že z 38 316 osob jich bylo 9132 osvobozeno a 22087 odsouzeno – z toho 713 k smrti a 741 proviněných si vyslechl rozsudek trestu doživotí. U pouhých 745 osob bylo upuštěno od potrestání.

Tabulka 1: Statistika činnosti lidového soudnictví v českých zemích 1945–1947⁴¹

Celkem došlo veřejným žalobcům oznámení	132 49
Vyřízeno bylo	130 114
Podáno MLS k postihu	38 316
Z toho: postoupeno ke stíhání řádným soudům	1 634
Zůstalo nevyřízeno	334
Řízení ukončeno nebo přerušeno	5 129
Osvobozeno	9 132
Odsouzeno	22 087
K trestu smrti odsouzeno	713

35 Více k problematice lze nalézt v KOČOVÁ[PORTMANN]KOČOVÁ[PORTMANN][PORTMANN], Kateřina. „Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945–1947)“. *Pax bello potior: sborník věnovaný doc. PhDr. Rudolfu Andělovi*, CSc. Liberec: Technická univerzita, 2004, 299–322. ISBN 80-7083-816-7, s. 302

36 Případně soudem státním nebo vojenským. Návrh na takovéto řízení musel být ale podán nejpozději do 3 měsíců ode dne rozsudku osvobození.

37 Pokud byl obžalovaný postaven ještě k jinému řízení u jiných soudů, měl se brát v potaz rozsudek vyřčený mimořádným lidovým soudem.

38 Tzv. obhájce ex offio

39 Na výslovnou žádost obžalovaného mohla být tato lhůta prodloužena o hodinu nebo v případě nepřítomnosti obžalovaného do 24 hodin po dopadení.

40 Informace čerpány ze sbírky zákonů a nařízení, č. 16/1945 Sb. Podrobnější a obsáhlejší popis trestů smrti najdeme v práci – KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Tresty smrti udělené u Mimořádného soudu v Liberci v letech 1945–1948“. *Fontes Nissae*. 2008, 73–107. ISBN 978-80-7372-432-0. ISSN 1213-5097, na stranách 73 až 85.

41 HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 19

Celkem došlo veřejným žalobcům oznámení	132 49
K trestu doživotí odsouzeno	741
Odsouzeno k trestu odnětí svobody	19 888
Upuštěno od potrestání	745

3 Kutná Hora v období okupace a v době poválečné

3.1 Období okupace

V Kutné Hoře se stejně jako na zbylém území státu projevíly důsledky německé okupace.⁴² Jako připomínka německé přítomnosti především sloužilo na většině míst používání německého jazyka.⁴³ Podle dostupných informací se na území Kutné Hory nenacházelo sídlo gestapa a ani jednotky SA nebo SS, nicméně příslušníci ozbrojených složek se zde čas od času vyskytli.⁴⁴ Ve městě bychom našli štáb Schörnerovy armády a v budovách škol a nemocnice byly zřízeny lazarety.

Kutná Hora si v období protektorátu, stejně jako jinde v okupovaném území, zachovala české bezpečnostní orgány. Ty byly nuceny spolupracovat s těmi německými – šlo zejména o tajnou státní policii se sídlem úřadu v blízkém Kolíně. Bylo samozřejmě možné narazit i na příslušníky jiných německých bezpečnostních orgánů – například Ochranné policie, kriminální policie nebo také příslušníky zpravodajského oddílu NSDAP.⁴⁵

Část obyvatelstva Kutné Hory se aktivně snažila zapojit do odboje. Je znám případ několika obyvatel tohoto města, kteří při začátku okupace prchli do Francie a Anglie aby bojovali proti Německu. Přímo ve městě se nacházely odbojové organizace Obrana Národa (s ON spolupracovali skauti a Sokol), Národní obranný svaz, Petiční výbor Věrní zůstaneme, V boj, skupina tzv. prstýnkářů (legionáři) a na konci válečného období i samostatná hasičská odbojová organizace.⁴⁶ V oblasti Kutné Hory nebyly připravovány žádné velké sabotáže a ani se zde nevyvíjela zvláště velká občanská odbojová činnost. Jednalo se především o opatřování peněz, jídla a úkrytu osobám, které byly pronásledovány a také o zpravodajství, které zajišťovalo vydávání ilegálního tisku.⁴⁷

Naproti tomu se v Kutné Hoře kromě odbojových skupin vyskytovaly i ty zaměřené na spolupráci s německými občany a organizacemi. Například se jednalo o spolek s názvem Svaz pro spolupráci s Němci⁴⁸, ale mnohem významnější byla známější organizace Vlajka, která čítala v Kutné Hoře 35 členů.⁴⁹ Za formu protestu byla po nějakou

42 Okupace Československa probíhala 14.–16. 3. 1939. Více o tématu okupace například v publikaci BRANDES, Detlef. *Češi pod německým protektorátem: okupační politika, kolaborace a odboj 1939–1945*. V. čes. jaz. vyd. 2. Praha: Prostor, 2000. Obzor (Prostor). ISBN 80-7260-028-1.

43 Nacházel ve veřejných institucích (školy a úřady), ale také na ulicích (vývěsní štíty a názvy ulic). Němčina byla v Kutné Hoře postavena na špatné úrovni a vyvolávala silné antipatie. ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867, s. 240

44 Tamtéž, s. 240.

45 Tamtéž s. 243

46 Tamtéž s. 241

47 Sabotáží se obyvatelé dopouštěli jen malých a většinou v práci. Až na konci války došlo k větší akci – železničáři zorganizovali vyhození kolejí mezi Kutnou Horou a Kolínem do vzduchu. ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867, s. 242

48 Jejich úkolem bylo prohlubování znalostí německého jazyka a zaměření se na nacistickou kulturu – organizování povinných oslav narozenin Adolfa Hitlera, nebo pronášení ideových proslavů.

49 Členství nebylo povinné. Zaměření svazu bylo silně rasistické a protizidovské. Více k tématu Vlajky například v publikaci NAKONEČNÝ, Milan. *Vlajka: k historii a ideologii českého nacionalismu*. Praha:

dobu po vytvoření považována účast v aktivistickém Národním souručenství, jež se zaměřovalo na národní záměry a vystupovalo proti germanizačním pokusům. Pak ale „Němci vmanipulovali Národní souručenství tlakem ve všech sférách veřejného života do role poslušného vykonavatele příkazů okupantů“. ⁵⁰ Nelze opomenout ani aktivní podporu ze stran jednotlivců, kteří většinou zastávali vedoucí pozice ve zmíněných organizacích. V dnešní době už nezjistíme, zda tuto podporu motivoval strach nebo touha po zisku.

Proměna národnostního složení obyvatelstva Kutné Hory za doby války nebyla výrazná, ale k jistým změnám přeci jen došlo. Mohl za to především příchod rodin tzv. treuhänderů⁵¹ a úředníků německé národnosti a taktéž příchod německého vojska. I přes očividnou německou přítomnost většinou ke sporům nedocházelo. Obyvatelé Kutné Hory Němce nijak nevyhledávali a spíše je ignorovali.⁵²

Tak jako na zbytku protektorátního území, i zde pocítila nejtěživěji důsledky okupace především jedna sociální skupina – a to osoby označené tzv. Norimberskými zákony za židy. Dřívější šikana ze strany českých fašistů byla nahrazena omezováním jejich svobod ze strany nacistických okupantů. V poválečném období už nedošlo k obnovení židovské komunity, protože z kutnohorských židů se domů z koncentračních táborů vrátilo jen malé množství. Nedocházelo jen ke změnám národnostním, ale také sociálním. Došlo k posílení dělnické vrstvy a také ke vzniku vrstvy nové skládající se z německých arizátorů a tzv. treuhänderů. Tím, že posílila dělnická vrstva, se téměř vyřešila nezaměstnanost. Ale na prosperitě závodů v Kutné Hoře závisela také celková míra nezaměstnanosti.⁵³

Zřízení protektorátu se muselo projevit i na oblasti ekonomické. V Kutné Hoře šlo o procesy arizace židovských živností a továren⁵⁴ a také o dosazování tzv. treuhänderů do důležitých živností a továren. Šlo i o továrny a živnosti nežidovské, protože Němci považovali za nutné dosadit do vedoucích pozic osoby důvěryhodné. Arizace postihla patnáct kutnohorských podniků, mezi které patřila Reinigerova továrna na pletené a stávkové zboží, Strakoschova továrna na obuv, Reinerova továrna na lampy a další.⁵⁵

K logickému posunu došlo také v oblasti kutnohorského společenského a kulturního života. Téměř vymizely plesy a hospodské taneční akce. Pro kutnohorské obyvatele zůstávalo nejvýznamnějším kulturním vyžitím divadlo, kde bylo možné shlédnout různé inscenace nacvičené ochotnickým spolkem Tyl. Divadlo hrály například i příslušnice Dámského dobročinného spolku. Repertoár divadla však omezila německá cenzura a tak se orientovalo především na hry vyobrazující české dějiny nebo na pohádky a operety.⁵⁶

Jednou z kulturních sfér, ve které v období okupace nedošlo k utlumení, byla i péče o památky ve městě. Jednalo se o opravy kostelů, soch nebo také kašny. Stejně jako

Chvojkovo nakl., 2001. ISBN 8086183246. Informace čerpány z ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867, s. 242

50 ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867, s. 242

51 Treuhänder – „správa věrné ruky“

52 Tamtéž, s. 240.

53 Tamtéž, s. 248–249

54 Arizace byla proces, který započal na konci dubna roku 1940 a skončil na počátku roku 1943.

55 Tamtéž, s. 246.

56 ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867, s. 244

v oblasti divadla, projevila se cenzura i v knihovně, kde půjčovaly knihy podléhající cenzuře pouze důvěryhodným čtenářům. Kina uvedla velké množství německých filmů, jejichž projekce ale měly velmi malou účast – s výjimkou povinných školních představení. Školství poškodila válka i v jiných oblastech, například zabráním školních budov vojsky a také cenzurou učebnic.⁵⁷

3.2 Období poválečné

Začátek poválečného období byl divoký, kvůli útěku jednotek wehrmachtu přes území Kutné Hory. Při tom došlo k tragickému úmrtí občanů Kutné Hory. Němci dostali rozkaz „*nereagovat na vyvěšování československých vlajek, v případě napadení se ale měli bránit se zbraní v ruce. To se stalo osudné deseti Kutnohořanům, kteří většinou zcela zbytečně položili své životy v závěrečných dnech války. Městský komisař Reif 7. května ráno odmítl městskému národnímu výboru předat moc. Rovněž německá posádka odmítla kapitulovat, ale v noci z 8. na 9. května nastal nikým neřízený útěk Němců do amerického zajetí. Na Němce propadlé panice začal kdosi v Malíně házet kameny, což je vyprovokovalo k odvetné akci,*“ tato akce za sebou zanechala deset mrtvých.⁵⁸ Tak jako v mnohých jiných oblastech, byl příjezd Rudé armády vítán s nadšením. Z obyvatel spadl strach zakořeněný ještě z válečné doby a 9. května 1945 začaly oslavy osvobození.

Zadržení Němci čekali na rozsudek lidového soudu ve věznici a v bývalém špitálu.⁵⁹ Zacházení s takto vězněnými bylo hodně brutální. U mnoha vězňů došlo k fyzickému napadení (zejména při cestách na soudní řízení), u žen k pravidelnému znásilňování hlavně příslušníky Rudé armády a děti umíraly na podvýživu. I přes tyto útrapy byly ztráty na životech německé menšiny minimální, na rozdíl od ztráty jejich konfiskovaného majetku.⁶⁰

V této době došlo i ke změně sociální struktury obyvatelstva v poválečné Kutné Hoře, také z důvodu vymizení židovského obyvatelstva a neobnovení části předválečných továren a živností. Problémy v celém odvětví způsobovaly chudnutí těch továrníků, kteří zůstali.⁶¹

V poválečném období obnovily činnost čtyři politické strany a v důsledku zvýšené obliby komunistické strany se v Kutné Hoře mnoho dřívějších nestraníků přihlásilo ke KSČ. Nebyli to jen nestraníci, ale také množství členů sociální demokracie a národních socialistů. Již pár dní po osvobození se konala schůze devatenácti přívrženců KSČ, na které došlo ke zvolení kontrolního výboru, v jehož čele stál profesor Kubáň. V červnu 1945 byla ustanovena v Kutné Hoře Národní fronta, která se skládala ze tří socialistických stran (později se přidala ještě strana lidová) v koalici a fungovala až do února 1948. V roce 1946 se konaly volby, které i přes silnou komunistickou kampaň nakonec překvapivě vyhrála strana národních socialistů, jež stála v bloku proti KSČ.⁶²

57 ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867. s. 246

58 Tamtéž, s. 251

59 Němci byli odlišováni od ostatního obyvatelstva žlutým čtvercem s písmenem N.

60 Tamtéž, s. 253–254

61 Tamtéž, s. 257

62 Tamtéž, s. 252

4 Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období

Mimořádný lidový soud byl zřízen na základě tzv. velkého retribučního dekretu. Pro zvolení města Kutná Hora jako jednoho z míst Mimořádných lidových soudů hovořil fakt, že zde již předtím působil krajský soud, čímž byly splněny požadavky na zřizování těchto mimořádných institucí. Při zřizování se vyskytly i komplikace. Jednou z nich byl problém v oblasti personálního obsazení, který pravděpodobně způsobil, že k zahájení činnosti soudu došlo později. Vlivem Vzhledem k ekonomické situaci v poválečném období nebylo možné sehnat v Kutné Hoře dostatečný počet kvalifikovaných osob vykonávajících právní praxi. To se řešilo povoláním lidí způsobilých k výkonu právní praxe z jiných měst v okolí. Důvodem snahy o rychlé řešení této situace byla především potřeba sestavit seznam osob způsobilých vykonávat funkci soudce lidového soudu. Dopisem od státního zastupitelství ze dne 13. června 1945 byl tímto úkolem pověřen předseda Mimořádného lidového soudu Jaroslav Zvěřina. Mimo jiné měl také vybrat osoby vhodné pro jmenování do funkcí nutných k zajištění činnosti soudu.⁶³ Ke jmenování komise pověřené vyšetřováním pro mimořádný lidový soud došlo již dříve téhož roku 22. května. Jednalo se o dva soudní rady krajského soudu v Kutné Hoře – Václava Houfka a Dr. Ladislava Bednařika a také o dva soudce II. skupiny krajského soudu v Kutné Hoře – Jana Mejteka a Dr. Jindřicha Nedošínského.⁶⁴

Za bod vzniku mimořádných lidových soudů lze označit vydání (19. června) a vyhlášení (9. července) dekretu prezidenta republiky číslo 16/1945 Sb., který bude později znám jako tzv. velký retribuční dekret. Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře zahájil působení v září 1945, stejně jako několik dalších soudů včetně toho pražského.⁶⁵ Cekem bylo po celém českém území založeno 24 těchto soudních orgánů.⁶⁶

V období nedlouho po ustanovení soudu 8. září byli v síních sídla krajského soudu určeni, na základě předchozího jmenování vládou republiky, soudci z lidu. Tyto osoby byly do dané instituce povolány z příslušných obvodů určených podle okresních soudů.⁶⁷ Určení probíhalo formou téměř ceremoniální – počínaje zahájením ze strany soudního rady a předsedy MLS Jaroslava Zvěřiny, přes projev týkající se v první řadě potrestání válečných provinilců a konče oficiálním složením slibu soudců z lidu, a také dalších představitelů veřejných úřadů, do rukou již zmíněného předsedy. Tím došlo k formálnímu zahájení činnosti této instituce.⁶⁸

63 Jednalo se o přednostu soudu, náměstký a prokurátory, zapisovatelky a jiné pozice.

64 KAMENÁŘ Jan, *Kutná Hora v období Třetí Československé republiky*, BP Praha 2013, s. 36

65 Jednalo se také o Brno, České Budějovice, Hradec Králové, Plzeň, Písek a Moravská Ostrava. BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X, s. 52.

66 Kromě již zmíněných se další nacházely v České Lípě, Chebu Chrudimi, Jičíně, Jihlavě, Klatovech, Liberci, Litoměřicích, Mladé Boleslavi, Mostu, Novém Jičíně, Olomouci, Opavě, Táboru, Uherském Hradišti a ve Znojmě – KOULA Lukáš, *Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v době tzv. druhé retribuice*, PB Liberec 2012, s. 20.

67 Čáslav, Habry, Uhlířské Janovice, Poděbrady, Kolín a samozřejmě také Kutná Hora.

68 KAMENÁŘ Jan, *Kutná Hora v období Třetí Československé republiky*, BP Praha 2013, s. 36

Bylo také třeba schválit výběr osob určených k vykonávání trestů smrti a jejich pomocníků.⁶⁹ Tento proces spadl do kompetence Místního národního výboru Kutná Hora. Vzhledem k ne tolik překvapivému zvýšenému zájmu o tyto pozice bylo kandidátů na toto povolání více než dostatek. Bylo tedy možné vybrat osoby, které se v tu dobu zdály být nejvhodnější k vykonávání hrdelních trestů a které po vybrání mělo ještě čekat krátké školení v Praze o provádění aktu popravy.⁷⁰ Určený výbor nakonec ustanovil vykonavatelem Františka Škramovského a jako jeho pomocníky Josefa Hamršída a Jaroslava Hájka.⁷¹

Jak se ukázalo, jejich služeb bylo potřeba již u prvního projednávaného případu u Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře. Jednalo se o případ Karla Svobody, muže české národnosti. Datum hlavního přelíčení bylo určeno na 20. září 1945. Karel Svoboda byl obviněn z provinění se udavačstvím a spáchání zločinu proti státu. Udavačství, kterým způsobil smrt sedmi osobám, se mu stalo osudným a nakonec byl po pouze několika hodinách trvajícím přelíčení odsouzen k trestu smrti vykonanému ve stejný den, brzy po vynesení rozsudku.⁷²

Mimořádný lidový soud měl za dobu svého fungování mnoho členů a skládal se především ze soudců z lidu a dále také z žalobců, předsedů a náměstků. Jako předsedové působili podle údajů o jmenování z července roku 1945 JUDr. Janoušek, Jaroslav Zvěřina, Břetislav Páv, Václav Houfek, Blahoslav Urban a František Celý. Na pozicích náměstků lze najít například Václava Komzáka, Jaroslava Bednaříka, Jana Nejtka a jiné. V případě veřejných žalobců se v době působení mimořádného lidového soudu jedná o osm lidí způsobilých zastávat tuto pozici. Soudců z lidu bylo 41.⁷³

Dne 20. září byl projednán pouze případ již zmíněného Karla Svobody, k dalším soudním procesům došlo až o několik dní později, kdy bylo na 25. září stanoveno hlavní přelíčení pro doživotně odsouzeného Čecha Rudolfa Štěníčku, obžalovaného za zastávání funkce vedoucího kutnohorského oddílu Vlajky a dále také za vyhrožování spoluobčanům.⁷⁴ Dalším případem projednávaným tento den byl Čech Albert Volánek, odsouzený za podporu fašistického hnutí Vlajka na pět let těžkého žaláře.⁷⁵

Jako poslední byly v tomto retribučním období projednávány případy datované dle hlavního přelíčení na 2. května 1947. Jednalo se o Josefa Hanuše narozeného 26. ledna roku 1899 a obžalovaného za funkcionářství v nacistické organizaci, za což dostal trest k 14 měsícům žaláře a Čecha Bedřicha Vlasáka, kterému soud vyměřil trest jednoho roku žaláře za udávání spoluobčanů. Další dva případy – Josefy Kučerové a Emila Dontha čekal mnohem lepší verdikt soudců – zproštění viny v obou kauzách.⁷⁶ Tě-

69 Jejich pozice byla potvrzována smlouvou o dílo a byla stanovena odměna pro vykonavatele 2000 Kčs a pro příslušného pomocníka 1000 Kč. Také jim byli zajišťováni věci pro uspokojení základních potřeb – alkohol a cigarety. KAMENÁŘ Jan, *Kutná Hora v období Třetí Československé republiky*, BP Praha 2013, s. 37

70 Tamtéž s. 37

71 Tamtéž s. 37

72 Spis SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 1/45. Případ Karla Svobody bude podrobněji popsán níže na s. 46–47

73 KAMENÁŘ Jan, *Kutná Hora v období Třetí Československé republiky*, BP Praha 2013, s. 66–69

74 Obžalován podle § 11, 3, 5 a 11

75 Dle § 13. Spisy SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 případy LS 2/45 a LS 3/45

76 Spisy SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 případy LS 101/47, LS 100/47, LS 99/47 a LS 98/47

mito případy skončila činnost Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře pro tzv. první retribuční období.⁷⁷

Ke konci tzv. prvního retribučního období, konkrétně 26. dubna 1947, bylo ze strany Ministerstva spravedlnosti všem veřejným žalobcům a přednostům, kteří působili u Mimořádných lidových soudů nařízeno vypracovat text, ve kterém bude zhodnocena již brzy končící retribuce.⁷⁸ Obsahem zpráv měly být poznatky a praxe přednostů a žalobců získané z konaných procesů, také se měli vyjádřit k těmto hlavním otázkám: „1. Postihl retribuční dekret č. 16/1945 Sb. všechna provinění nebo byla jeho nařízení nedostatečná? 2. Jaké zkušenosti byly získány se soudci z lidu, jaké byly příčiny jejich správného či vadného chování? 3. Docházelo k rozdílnému posuzování viny a výměře trestu při podstatně stejných skutkových podstatách při rozhodování MLS; pokud ano, měly být uvedeny konkrétní kauzy?“⁷⁹ O tom, že si aktéři byli vědomi nedostatků, také svědčí názor přednosty Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře, který se v závěrečné zprávě vyjádřil negativně a kriticky k celé podstatě této soudní instituce jako stanného soudu.⁸⁰

Zdálo se, že došlo k oficiálnímu ukončení retribuce,⁸¹ ale na jaře roku 1948 na podnět komunistů nečekaně nastalo další spuštění, které vypuklo. A tak nedlouho po komunistickém převratu byla 2. dubna 1948 zákony č. 33/1948 Sb. a č. 34/1948 Sb. obnovena platnost tzv. velkého a malého retribučního dekretu, s menšími změnami a nastalo tzv. druhé retribuční období. Vzhledem ke kritice předchozího období bylo jasné, že je třeba změn. Ty nastaly jak v organizaci Mimořádného lidového soudu, tak i v ustanovení pro procesy. Například byla zavedena buď tříčlenná komise (jeden soudce z povolání a dva z lidu) pro nové případy nebo pětičlenná komise (stejně složení jako původně) pro obnovené řízení. Všechny osoby potřebné dle dekretu pro činnost Mimořádného lidového soudu byly jmenovány ministrem spravedlnosti. V případě trestu smrti byl potřeba v první variantě souhlas všech soudců a v druhé variantě souhlas čtyř soudců. O obnově řízení rozhodoval MLS.⁸²

K obnovení těchto procesů došlo samozřejmě i v Kutné Hoře. Ve fondu MLS Kutná Hora se z druhého retribučního období zachovalo 320 spisů, obžalovaných bylo 281 mužů a 39 žen. V době konání lidového soudu byla většina odsouzených české národnosti (244 osob). Ke konci této druhé fáze retribuce přibývalo zprošťujících rozsudků a byly udělovány mírnější tresty. Tak jako v době první retribuce a také v případě jiných Mimořádných lidových soudů se největší počet kauz týkal provinění udavačstvím nebo členstvím ve fašistických organizacích (především Vlajka a Svatoplukovy

77 Více o MLS Kutná Hora v dalším období v práci KOULA Lukáš, *Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v době tzv. druhé retribuce*, BP Liberec 2012

78 Zprávy měly být odeslány na ministerstvo do 15. května 1947. KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945–1947)“. *Pax bello potior: sborník věnovaný doc. PhDr. Rudolfu Anđelovi*, CSc. Liberec: Technická univerzita, 2004, 299–322. ISBN 80-7083-816-7, s. 300

79 Tamtéž, s. 300–301.

80 Tamtéž, s. 302–306

81 Případy, které se nestihly projednat v rámci Mimořádných lidových soudů, byly v souladu s dekretem prezidenta republiky podstoupeny soudům řádným.

82 BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 75–76. Více přímo k tématu druhé retribuce KOČOVÁ[PORTMANN] Kateřina, „Druhá retribuce. Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948“, In: *Soudobé dějiny 3–4/2005*, USD Praha 2005, ISSN 1210-7050, s. 586–625

gardy). Z celého počtu obžalovaných byl vynesena trest nad 152 osobami. Průměrný trest se pohyboval průměrně okolo 5 let.⁸³

Tabulka 2: Počet dochovaných případů u MLS Kutná Hora za daný rok

Rok	Počet případů
1945	63
1946	545
1947	62
1948	320

⁸³ KOULA Lukáš, *Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v době tzv druhé retribuice*, BP, Liberec 2012, s. 29–36

5 Údaje o projednaných případech z tzv. prvního retribučního období

U Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře byly v letech 1945 až 1947, projednány případy týkající se cca 670 obviněných a je tedy srovnatelný například s MLS v Mladé Boleslavi, kde bylo projednáno cca 600 kauz.⁸⁴ Počet spisů a počet souzených osob nemusí být vždy zcela totožný, protože v rámci jedné kauzy mohlo být obžalováno a souzeno více osob najednou. Množství spisů pravděpodobně chybí a nebylo možné je dohledat a použít je do zpracování údajů.⁸⁵ V této části vycházím z údajů sesbíraných pro seznam obžalovaných u MLS Kutná Hora, který je součástí příloh. Je vhodné také zdůraznit, že i v případě doloženého spisu, nemusí být informace kompletní – mnoho informací není ve složkách založeno.⁸⁶

Tabulka 3: Počet obžalovaných osob

Rok	Muži	Ženy	celkem
1945	53	10	63
1946	443	102	545
1947	54	8	62
celkem	550	120	670

V rámci retribučního procesu, který byl spíše zaměřený na muže, nacházíme mnohem méně evidovaných procesů se ženami. Jeden z důvodů je pravděpodobně mnohem menší možnost uplatnění žen ve významnějších funkcích v nacistickém období, protože „nacionální socialismus byl ve své ideologické sebechápání pojímán jako mužské společenství, ovšem bez aktivního i pasivního spolupůsobení žen by tento systém nemohl v takovém rozsahu fungovat. Ženy byly za nacistů také divačkami, spolupachatelkami a pachatelkami.“⁸⁷

Lze předpokládat, že většina odsouzených žen byla přesunuta do jediného specializovaného ústavu pro ženy v Řepích u Prahy.⁸⁸ Ve věznicích bylo v polovině listopadu roku 1946 až 64 % z celého počtu zde přítomných žen odsouzeno v retribučním řízení. Vězeňkyně německé národnosti byly modrým šátkem odlišeny od ostatních uvězněných žen, které nosily šátky bílé.⁸⁹ Přestože tresty doživotí a smrti byly výjimečné, existují ženy, kterým pro závažnost jejich provinění ani jiný trest nemohl být vyměřen

84 HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný Lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 29

85 Tudíž reálné číslo projednaných kauz bude pravděpodobně vyšší.

86 Chybějící záznamy o rozsudku, hlavním přelíčení nebo o proběhlém odsunu.

87 AMESBERGER, Helga, Katrin AUER a Brigitte HALBMAYR. *Sexualizované násilí: ženské zkušenosti z nacistických koncentračních táborů*. Přeložil Eduard SVĚTLÍK. Praha: BB/art, 2005. ISBN 80-7341-585-2, s. 28

88 Nacházel se v objektu pod správou kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Zbýlé ženy byly rozvázeny do různých ústavů po celém Československu.

89 STANĚK, Tomáš. *Retribuční vězni v českých zemích: 1945–1955*. Opava: Slezský ústav Slezského zemského muzea, 2002. ISBN 80-86224-33-3, s. 67

(viz případy popsané v této práci).⁹⁰ Celkem bylo u MLS Kutná Hora za tzv. první retribuční období obžalováno 120 žen, z toho dvě byly odsouzeny až k trestu smrti.

Nejvíce kauz lze nalézt v roce 1946, kdy bylo souzeno 81 % z celého počtu případů. Ve výše uvedené tabulce také můžeme vidět to co jsem zmínila v předchozím textu, že obžalovaných bylo výrazně více mužského pohlaví, jednalo se o 82 % z celkového počtu osob. Například v roce 1945 se jednalo o pouhých deset obžalovaných žen a 53 obžalovaných mužů. Z celkového počtu kauz za celé první období působení Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře se jedná o 17 % obžalovaných žen celkem 670 osob, což je více než například u Mimořádného lidového soudu v Mostě, kde šlo o 10 % žen.⁹¹ Naprostá většina obžalovaných byla české národnosti,⁹² což bylo dáno tím, že zde byla již před válkou v porovnání například s Libercem malá německá komunita. Je to velmi ovlivněno odlišnou polohou Kutné Hory, která se nachází ve vnitrozemí.

5.1 Národnostní složení obžalovaných

Ze začátku je třeba zmínit, že otázka určování národnosti dané osoby může být velice problematická, protože v popisovaném období byla otázka národní příslušnosti vnímána jako velice komplexní. Nicméně „rozhodující právní normou, která upravovala otázku národnosti a státního občanství, byl ústavní dekret prezidenta republiky o úpravě československého občanství osob národnosti maďarské a německé.“⁹³

Našly se důvody, proč docházelo v některých případech k chybnému určení příslušnosti k národu. Například někdy byla národnostní příslušnost dané osoby změněna v průběhu života, to především v případě velkého sžití s prostředím.⁹⁴ Problém s určením se mohl objevit také ve chvíli, kdy daná osoba měla německý i český původ, pak docházelo k případům, kdy si mohl člověk národnost vybrat podle své volby a podle toho, co se zdálo být v danou dobu výhodnější. „Pro mnoho lidí takové změny identity znamenaly normální součást života. Nebyla to jen politická kalkulace, nýbrž modus vivendi nutný pro přežití ve světě, který se formoval na základě národní příslušnosti.“⁹⁵ Díky nacistické politice byl během okupace národní příslušnosti přiřčen nový význam. Bylo to vnímáno jako ideologické rozhodnutí – stát se Němcem v této době znamenalo vyjádření podpory a souhlasu s tehdejší politikou. V poválečné době již nebylo možné si zvolit národnost a platila ta, kterou si předtím daná osoba vybrala naposledy.⁹⁶

90 Případy Růženy Votavové a Anny Schmidtové, popsané na s.37 a s. 55.

91 HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 29

92 Způsobeno pravděpodobně již zmíněnou problematikou odsunu osob německé národnosti. Také nepochybně ovlivněno místem konání Mimořádného lidového soudu, jak můžeme vidět například v následující práci kde je podle vypracovaných údajů naopak většina obžalovaných národnosti německé. HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný Lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 30

93 Jednalo se o Dekret prezidenta republiky č. 33/1945 Sb. z 2. srpna 1945. KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina, Zdeněk RADVANOVSKÝ a Jitka SUCHÁ. *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945–1948*. Ústí nad Labem: UJEP, 2001, 104 s. Juvenilia. ISBN 80-7044-326-X., s. 27

94 FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuční v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 266

95 Tamtéž s. 266

96 Tamtéž s. 266–267

Tabulka 4: Národnostní struktura v roce 1945

Národnost celkem	Rok 1945
česká	40 osob
německá	16 osob
jiná	0 osob
nezjištěno	7 osob

V roce 1945 byly u kutnohorského Mimořádného lidového soudu projednány případy 40 osob národnosti české a 16 osob národnosti německé. Žádná osoba jiné než zmíněné národnosti v tomto roce obviněna nebyla. V případě sedmi osob nelze národnostní příslušnost určit z důvodu chybějících údajů. Ze všech těchto jmenovaných osob byly pouze dvě ženy jiné národnosti, než české – podle dostupných údajů šlo o Němky.⁹⁷

Tabulka 5: Národnostní struktura v roce 1946

Národnost celkem	Rok 1946
česká	344 osob
německá	156 osob
jiná	9 osob
nezjištěno	36 osob

V případě roku 1946 se jedná už o mnohem větší počet kauz, než v roce předešlém. Najdeme zde 344 osob národnosti české, 156 osob národnosti německé, dvě osoby ukrajinské národnosti příslušnosti, také dvě osoby slovenské národnosti, po dvou osobách lze nalézt i u příslušnosti ruské a tři osoby byly vedeny s rakouskou národností. V kauzách najdeme 36 osob, kdy nebylo možné národnost určit.

Tabulka 6: Národnostní struktura v roce 1947

Národnost celkem	Rok 1947
česká	34 osob
německá	22 osob
Jiná	2 osoby
nezjištěno	4 osoby

Jelikož v roce 1947 bylo ukončeno tzv. první retribuční období a navíc fungoval tento Mimořádný lidový soud, stejně tak jako soudy jiné, pouze do května, je zde očividný úbytek kauz oproti roku 1946. Podle dostupných údajů šlo o 34 osob národnosti české, 22 osob národnosti německé⁹⁸ a dvě osoby národnosti příslušnosti slovenské. U čtyř osob tyto údaje chybí.

Předpoklad, že největší počet odsouzených bude německé národnosti, se nenaplnil, což se stalo jedním z největších poválečných překvapení ohledně národnostního složení obžalovaných. Navzdory návrhu, aby Čechům byly sníženy tresty, je čekalo stejně přísné potrestání, jako osoby německé národnosti. Mnohem větší zájem než

⁹⁷ Konkrétně Františka Medová – LS 4/45 a také Marie Kochová – LS 52/45.

⁹⁸ Celkový vysoký počet německých kauz si lze vysvětlit myšlenkou, že za největšího viníka války lze bezesporu považovat nacistické Německo a tato obvinění byla podporována ideou o kolektivní vině.

přísnost potrestání ale vyvolávala spíše prioritní situace odsunu Němců, kteří často nebyli ani uznáni vinnými, ani potrestáni a pokud ano, mnohým byl trest nakonec stejně změněn na mírnější.⁹⁹ Bylo tomu tak i z důvodu většího zájmu státu o odsun, než o postavení před Mimořádný lidový soud. Vysídlena byla i rodina dané osoby.¹⁰⁰ Ovšem i pro Čechy se začala situace postupem času zlepšovat a docházelo ke snižování vyměřených trestů.¹⁰¹

5.2 Odsuzující a zprošťující rozsudky

Tabulka 7: Odsuzující a zprošťující rozsudky 1945 až 1947

Rok	Zproštěno osob	Odsouzeno osob	Nezjištěno osob
1945	4	54	4
1946	131	349	24
1947	27	33	2
Celkem	162	436	30

V této části bude analyzován poměr odsuzujících a zprošťujících rozsudků. U odsuzujících rozsudků zahrne analýza v následující podkapitole i druh trestu.

Již v prvním roce působení MLS bylo vyneseno 54 odsuzujících rozsudků, ke kterým je potřeba přičíst čtyři zprošťující a také čtyři případy, kdy konečný osud není znám z důvodu nedostatku údajů. Lze zde nalézt také údaje o dvou odsunutých osobách. V následujícím roce se počet projednávaných případů a v důsledku toho i odsouzených a zproštěných navýšil. Jednalo se konkrétně o 349 odsouzených aktérů, 131 zprošťujících rozsudků, 24 osob odsunutých bez vykonání spravedlnosti a 17 soudních řízení bylo přerušeno. U 24 případů nelze určit verdikt pro nedostatek informací. V roce 1947 soud potrestal 33 osob a dalších 27 zprostil obvinění. V případě dvou obžalovaných neznáme konečný výsledek celého jednání.

Celkově za dobu činnosti soud v Kutné Hoře zprostil viny 24 % osob a odsoudil jich 65 % (u 4,5 % se rozsudek nepodařilo zjistit a zbytek osob byl odsunut či se přerušilo jednání), což jsou rozdílné hodnoty například v porovnání s MLS v Mostě, kde šlo o 41 % zproštěných a 59 % odsouzených.¹⁰² Za celou dobu působení tohoto soudního orgánu došlo v tzv. prvním retribučním období v několika případech u obviněných k upuštění od potrestání na základě paragrafu 16 o snížení trestu.¹⁰³

99 Hodně odsunů proběhlo, protože se vláda bála, aby Němci po odpykání trestu, nezůstali státu na obtíž, což přiznal i ministr Drtina. Mnohým osobám německé národnosti (na rozdíl od těch národnosti české) byla i udělena amnestie za účelem vysídlení. BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X. s. 55–56

100 Nebyli tedy odsunuti Češi a také Němci ze smíšeného manželství a na rozdíl od Němců je většinou čekalo odpykání celého trestu. BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 55

101 BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945–1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X., s. 55–56

102 HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný Lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 32

103 Zneužívaného zřejmě z důvodu absence jiného paragrafu, který by dovolil snížit trest pod určenou minimální hranici. Podmínky pro použití tohoto paragrafu jsou popsány výše v této práci.

V průběhu působení Mimořádného lidového soudu je viditelná tendence upustit od potrestání a spíše vynést zprošťující verdikt, například v porovnání let 1945 a 1947, které mají zhruba podobný počet odsouzených a na první pohled výrazně viditelný rozdílný počet osob zproštěných.¹⁰⁴ V dohledaných údajích lze nalézt i případy, ve kterých nebylo použito ani odsouzení a ani zproštění viny. Jedná se například o 25 kauz, které skončily odsunem. Dle mého názoru se ve skutečnosti jedná o mnohem vyšší číslo, ale nelze ho přesně určit kvůli chybějícím spisům i kvůli absenci základních dokumentů v případě spisů dochovaných.¹⁰⁵ Často se právě z tohoto důvodu nedozvíme osud osob obviněných z válečných zločinů.

5.3 Výše trestu odnětí svobody v tzv. prvním retribučním období

V období tzv. první retribuice padlo u Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře celkem 479 verdiktů odnětí svobody v různém rozsahu. Vzhledem k době působení této soudní instituce bylo nejvíce rozsudků vydáno v jediném celém roce funkčnosti a to sice v roce 1946.

Nejnižší udělený trest byly tři měsíce, další se pohybovaly přes několik let po doživotí, případně trest smrti. Nejčastějším typem odsouzení za provinění se stala sazba 5 let. Není to překvapivá informace, vzhledem k tomu, že odpovídá nejnižší možné udělené sazbě podle dekretu. Ve většině případů byl ještě uložen doplňující trest, rozhodující například o ztrátě občanské cti na období několika let nebo také do konce života, propadnutí části nebo celého majetku. V mnoha případech lze nalézt rozhodnutí o odpykání si trestu v pracovním táboře.

V roce 1945 se průměrná sazba rozsudku pohybovala okolo 10 let a souhrnná výše trestů činila 633 let a 4 měsíce, v roce 1946 šlo o průměrný trest 7 let, při čemž celkový součet trestů vychází na 2398 let. v roce 1947 se průměrný trest pohyboval stejně jako rok předchozí a celková výše trestu byla uděleny tresty na 196 let a několik měsíců. Pro porovnání V roce 1948 udělil ten samý soud tresty v souhrnném rozsahu 411 let, 2 měsíců a 7 týdnů a průměrný trest se pohyboval okolo 5 let.¹⁰⁶ Průměrný trest za celé tzv. první retribuční období byl 8 let a jejich součet činil 3 227 let a 4 měsíce.

Tabulka 8: Výše trestů v letech 1945 až 1947

Výše trestu	1945	1946	1947	Výše trestu	1945	1946	1947
3 měs.	-	2	-	8 let	-	19	4
4 měs.	1	1	-	9 let	-	1	1
6 měs.	2	11	1	10 let	7	34	-

104 Pravděpodobně to bylo způsobeno zklidňováním poválečných nálad namířených proto provinilcům z doby pomnichovské.

105 Často chybějící založené rozhodnutí například o transferu a podobně.

106 HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný Lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004, s. 36

Výše trestu	1945	1946	1947	Výše trestu	1945	1946	1947
8 měs.	-	11	1	11 let	-	1	-
10 měs.	-	2	-	12 let	2	11	3
14 měs.	-	1	1	13 let	2	3	-
18 měs.	-	7	-	14 let	-	2	1
1 rok	1	25	2	15 let	3	15	1
2 roky	-	21	2	16 let	-	1	1
3 roky	-	16	3	18 let	-	3	-
4 roky	-	14	1	20 let	9	19	1
5 let	13	89	3	21 let	-	2	-
6 let	6	9	3	22 let	-	1	-
7 let	4	18	-	25 let	-	5	-
doživotí	2	8	1	trest sm.	2	10	5

Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře za celou dobu svého působení odsoudil k trestu smrti 17 osob, což je na soud této velikosti nezvykle vysoké číslo. Například u libereckého soudu bylo za totéž období odsouzeno stejným trestem téměř o polovinu osob méně.¹⁰⁷

Tabulka 9: Seznam osob odsouzených k trestu smrti

Jméno	Národnost	Rozsudek
Karel Svoboda	česká	20. 9. 1945
Jaromír Pilný	česká	20. 11. 1945
Antonín Skořepa st.	německá	15. 3. 1946
Antonín Kubrich	česká	22. 3. 1946
Anna Schmidtová	německá	11. 4. 1946

¹⁰⁷ KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina, Zdeněk RADVANOVSKÝ a Jitka SUCHÁ. *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945–1948*. Ústí nad Labem: UJEP, 2001, 104 s. Juvenilia. ISBN 80-7044-326-X.

Jméno	Národnost	Rozsudek
Antonín Korec	česká	9. 10. 1946
Božena Šišková	česká	4. 7. 1946
Bohumil Naházel	česká	18. 7. 1946
Jan Wild	německá	19. 7. 1946
František Zmeškal	česká	20. 11. 1946
Václav Kmoch	česká	23. 8. 1946
Bohuslav Bušta	česká	9. 12. 1946
Václav Piša	česká	23. 4. 1947
Jindřich Gottschling	německá	13. 2. 1947
Josef Horn	německá	21. 3. 1947
Alfred Rziha	německá	14. 4. 1947
Josef Příbyl	česká	18. 4. 1947

5.4 Příčiny odsouzení

Nejčastěji můžeme dohledat odsouzení za spáchání zločinu podle paragrafu 11 o udavačství nebo provinění se podle § 3, tedy propagování nebo podpora fašistického či nacistického hnutí, nebo obhajování nepřátelské vlády na území republiky, či funkcionářství v organizacích.¹⁰⁸ Vzhledem k působení Vlajky na území Kutné Hory, jednalo se nejčastěji o funkcionářství v této organizaci. Dále například o Svatoplukovy gardy, nebo členství v SS, SA, případně působení v gestapu – viz kauza Miroslava Volfa, která je popsána na s. 34 – ale nejde pouze o jeho případ. Členství v gestapu byl u kutnohorských odsouzených k smrti poměrně častý jev. Důvodů pro odsouzení bylo samozřejmě více, včetně zločinů proti majetku nebo zavinění ztráty svobody a jiné. Příčiny budou také zřejmé u níže popsaných případů.

Tabulka 10: Příčiny a počet odsouzení u MSL Kutná Hora v letech 1945–1947

paragraf	Rok 1945	Rok 1946	Rok 1947
§ 1	10	12	2
§ 2	8	49	12
§ 3	25	186	27

¹⁰⁸ Činovník nebo velitel v NSDAP, SdP, Vlajce nebo Svatoplukově gardě, případně v jiných organizacích podobného typu.

paragraf	Rok 1945	Rok 1946	Rok 1947
§ 4	0	1	0
§ 5	7	58	6
§ 6	2	13	1
§ 7	1	35	6
§ 8	4	7	1
§ 9	0	3	4
§ 10	1	15	0
§ 11	22	235	26

6 Vybrané projednané případy z MLS v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období

Již zmíněný prezidentský dekret č. 16/1945 SB, vydaný 19. června roku 1945, stanovil rozdělení provinění do čtyř skupin: proti státu, proti majetku, udavačství¹⁰⁹ a proti osobám. Podle těchto kategorií měli být souzeni váleční viníci, zrádci a kolaboranti. Součástí dekretu bylo i stanovení výše odsuzujících verdiktů.¹¹⁰ K uplatnění kategorie provinění proti majetku docházelo jen minimálně.¹¹¹ Vzhledem k nevelkému množství obžalovaných kteří do ní spadali, se těmto kauzám nevěnovala nějak zvlášť velká pozornost. V mnoha případech, kdy není kombinace s dalšími proviněními, lze nalézt i zprošťující rozsudek, například v případě Josefa Chalupy.¹¹²

Za dobu první retribuce bylo u MLS Kutná Hora z tohoto provinění obžalováno celkem pouhých 37 osob. Kauz týkajících se mimo jiné zločinů proti majetku je níže analyzováno více – například i Antonín Skořepa starší a Jaromír Pilný odsouzeni nejenom za zločiny proti majetku k trestu smrti.¹¹³

6.1 Zločiny proti státu

Pod zločiny proti státu se řadily paragrafy 1 až 4, kdy podle § 1 mělo dojít k potrestání každého, kdo se dopustil ohrožení republiky, vojenské zrady nebo také prozrazení státního tajemství. Dále bylo trestáno na základě § 2, obsahující členství v organizacích S.S., F.S.,¹¹⁴ Rodobrany, či jiných organizacích podobné povahy. Paragraf tři ustanovil potrestání za provinění se propagací nebo podporou fašistických a nacistických hnutí, či schvalování nepřátelské vlády. Pod tuto část spadalo i obvinění nejpřísnější sazbou maximálně 20 let za členství v NSDAP, SdP¹¹⁵, ve Vlajce, v Hlinkově gardě, Svatoplukových gardách nebo v jiných organizacích podobného rázu.

Posledním paragrafem této části, čtvrtým, se trestalo vědomé rozvracení hnutí za osvobození ČSR. Nejvyšším možným trestem bylo odsouzení k smrti a nejnižší 5 let žaláře.¹¹⁶ K využití nejvyššího možného trestu tak často nedocházelo, pokud nešlo o zvlášť závažné činy nebo soud nevyřkl obvinění z několika typů zločinů najednou. Nejčastěji využíván byl paragraf 3 a 11. Podle paragrafu 11 bylo obžalováno u MLS

109 Lze nalézt informace, že ač šlo nakonec o nejpoužívanější typ provinění, v původním návrhu s ním počítáno nebylo. Nakonec ale bylo ministrem spravedlnosti odsouzeno, jako jedno z nejhorších možných provinění.

110 FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0. nebo také JECH, Karel a Karel KAPLAN, ed. *Dekrety prezidenta republiky 1940–1945: dokumenty*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-48-9.

111 Jednalo se o paragrafy 8, 9, 10

112 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945 – 1948, LS 503/46.

113 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945 – 1948, LS 31/45

114 Die Schutzstaffeln der Nationalsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei (S.S.) a Freiwillige Schutzstaffeln (F.S.)

115 Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (NSDAP) nebo Sudetendeutsche Partei (SdP)

116 JECH, Karel a Karel KAPLAN, ed. *Dekrety prezidenta republiky 1940–1945: dokumenty*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-48-9, s. 237–238

Kutná Hora 309 osob, o kterých tento záznam máme, a § 3 se objevil ve více než dvou stech případech.

6.1.1 Případ Miroslava Volfa

Miroslav Volf je příkladem osoby odsouzené za alespoň jeden z paragrafů vymezujících zločiny proti státu, v tomto případě zločiny příslušnosti a funkcionářství v organizacích, konkrétně v gestapu.¹¹⁷ V jeho spisu nebyly přiloženy informace o národnostní příslušnosti obviněného. Miroslav Volf se narodil 8. července 1919. Před svým zadržením a umístěním do vazby žil v Humpolci, v ulici Panskodomská, domě číslo 543. Podle popisu šlo o vysokého muže, snědého vzezření, s očima šedé barvy a s nízkým čelem, který ovládal němčinu i češtinu. Byl římsko-katolického náboženského vyznání, svobodný. K zatčení došlo dle první zprávy z četnické stanice Želiv okolo 5. června 1945 a v lednu 1946 se obviněný již nacházel ve vazbě.

Dle výslechu svědka Heinricha Gottschlinga, bývalého vedoucího služebny gestapa Tábor, konaného 7. května roku 1946 pod dohledem Josefa Kovala, měl být obviněný agentem tábořského gestapa.¹¹⁸ Měl pátrat po parašutistech a předtím v pomnichovském období působit jako říšský četník na stanici v Humpolci.

Svědka popisoval, že Volfa letmo poznal v roce 1944, kdy mu přinesl dopis z okresního úřadu. To bylo ještě předtím, než obžalovaný nastoupil na gestapo a začal se tedy poptávat na jeho schopnosti a vhodnost na kandidáta. Tato výpověď líčí Volfa jako „*loajálního a po příp. věrného v poměru k říši*“.¹¹⁹ Neměl žádných námitek proti nabídce spolupráce ze strany gestapa sídlícího v Táboře, kromě připomínky, že by raději pracoval jinde než v místě svého předchozího působení, protože tam už byl moc známý. Gestapo uznalo jeho obavy, námitku přijalo, a následně Volfovi přidělilo krycí jméno Soda.

Ze spisu se také dozvídáme o jeho údajném neoprávněném věznění ženy české národnosti Barbory Ousobské. Objevilo se také obvinění, že obžalovaný násilím nutil při výslechu k doznání Marii Křiváčkovou¹²⁰ a Bohumila Růžičku,¹²¹ ale podle usnesení založeného do složky Miroslava Volfa nebylo prokázáno, že by obžalovaný tak činil ve službách a v zájmu Německa a proto musela být tato provinění postoupeno soudu řádnému.

Obviněný Miroslav Volf pomáhal k usvědčení dalších agentů tábořského gestapa. Jednalo se například o agenta s krytím Zwirm, občanským jménem Bohuslava Buštu. Volf vypověděl, že tento příslušník gestapa v roce 1945 již dva roky pracoval jako agent a zprávy doručoval přímo kriminálnímu radovi Gottschlingovi. Dle zprávy okresního soudu v Humpolci pracovali Volf a Bušta nějakou dobu společně.

Hlavní přelíčení s Miroslavem Volfem se konalo dne 11. června roku 1946. Předsedou soudu byl určen okresní soudce Josef Řezníček a jako soudci z lidu vystupovali František Železný, Antonie Kotnová, Otto Ságl a Vincent Zvolánek. Obžalovaného zastupoval Miloš Potocký. Podle rozsudku byl členem gestapa, páchal loupeže a násilí

117 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS 278/46

118 Jeho jméno bude v této práci zmíněno ještě několikrát. Krom zmíněného Gottschlinga je Volf spojován také s níže popsányými Bohuslavem Buštou (s. 42) a Bohumilem Nacházelem (s. 41).

119 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS 278/46

120 Čin byl spáchán v zimě 1944 v Humpolci

121 Mélo se tak udát v březnu 1945 v Humpolci

v zájmu říše, vystupoval velice horlivě při obhajování Němců a jejich činů. Na základě těchto obvinění byl ještě tentýž den Miroslav Volf odsouzen k doživotnímu žaláři, což byl jeden z nejvyšších možných trestů v rámci retribučního soudnictví.

6.2 Zločin proti osobám

Pod tyto zločiny spadalo provinění se proti osobám (§ 5), tedy zločin loupeže lidí, veřejného násilí, nakládání s člověkem jako s otrokem, čin vraždy, zabití nebo těžkého ublížení na těle. Také zde najdeme neoprávněné omezování osobní svobody člověka, vydírání a vyhrožování.¹²² Podle § 6 měl být uznán vinným ten, kdo nařídil ve válečném období ve prospěch Německa nebo spojenců povinnou práci. Další provinění jsou definována paragrafem 7 jako způsobení ztráty svobody obyvatele republiky, způsobení ublížení na těle obyvateli republiky nebo zapříčinění jeho smrti.¹²³ Nejvyšším možným verdiktem byl trest smrti a nejčastější sazba trestu se pohybuje okolo 10 až 20 let. Z celkového počtu 119 osob obviněných za zločiny proti osobám se jich 71 provinilo činem podle paragrafu 5.

6.2.1 Případ Jindřicha Bannerta

Po příklad tohoto typu odsouzení jsem si vybrala jednoho z Němců souzených v Kutné Hoře – Jindřicha Bannerta.¹²⁴ Tento muž se narodil dne 23. března roku 1895 ve vesničce Skorošice. Předtím než byl dán do vazby, působil jako četník v Čáslavi, kde bylo i jeho poslední známé bydliště a byl veden jako příslušník německé národnosti. Byl ženatý. Pravděpodobně na tomto muži nelze dle dostupných údajů shledat něco zajímavého nebo výrazně odlišného. K zatčení došlo v Čáslavi 13. srpna 1945 v 8 hodin a 30 minut. Hlavní přelíčení proběhlo 22. ledna roku 1947. Předsedou soudu byl stanoven krajský soudce Jaroslav Bošina, další část komise tvořili soudci z lidu – František Krejčík, Bohumil Bek, Ludvík Stambert a Jan Steiner. Obhájcem obviněného Jindřicha Bannerta byl stanoven František Kobrč. Obžalovaný se ke svým činům částečně doznal, ale odsouzen byl především na základě výpovědi svědků.¹²⁵

Podle rozsudku měl být vinen tím, že „jako člen hospodářských kontrol sám nebo v součinnosti s jinými ve službách a zájmu Německa přílišnou horlivostí při provádění hospodářských kontrol /.../ zavinil ztrátu svobody většího počtu obyvatel republiky.“¹²⁶ Jednalo se o Marii Šťastnou, která kvůli obvinění ze strany obžalované strávila 2 roky v káznici, protože měla údajně zatajit několik kilo obilí. Dalšími občany, kteří kvůli Bannertovi přišli o svobodu, byli František Kadlec odsouzený na 15 měsíců a Václav Vrána odsouzen na 20 měsíců káznice. Bannert byl podle zprávy o výkonu trestu na základě § 7 odsouzen k 4 rokům těžkého žaláře zostřeného tvrdým ložem v délce trvání 4 let. Trest

122 Ze zločinů proti osobám byl § 5 nejčastěji využíván. Viděno například u Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře v roce 1945 kdy byl z §5, 6, 7 nejčastěji použit právě paragraf 5 – a to sice v sedmi případech.

123 JECH, Karel a Karel KAPLAN, ed. *Dekrety prezidenta republiky 1940–1945: dokumenty*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-48-9., s. 238–239

124 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 610/46

125 Od Antonína Koblížka, Václava Vrány, Františka Kadlece a jiných. Více ve spisu LS 610/46.

126 Tamtéž.

mu byl vyměřen rozsudkem z 22. ledna 1947. Také dle § 4 došlo ke ztrátě občanské cti po dobu 5 let a propadnutí celého jmění ve prospěch státu.¹²⁷

6.3 Udavačství

Trest za paragraf o udavačství číslo 11 byl vyměřován různým stupněm těžkého žaláře také podle toho, jak velké následky tento čin ve své době zanechal. Udavač odpovědný svým skutkem za ztrátu svobody, smrt nebo ublížení na těle byl odsouzen těžkou a přísnou formou trestu až na 20 let, případně doživotí, ale také mu mohl být vyměřen trest smrti. Běžná sazba za toto provinění byla ale spíše nižší.¹²⁸

I příklad Mimořádného lidového soudu v Kutné hoře z roku 1945 ukazuje, že šlo o jeden z nejčastějších typů provinění. Tehdy bylo za zločin udavačství odsouzeno 23 osob, což je jen o dvě méně, než bylo v ten samý rok souzeno dle § 3. Celkem byly u MLS Kutná Hora během tzv. prvního retribučního období obžalovány za tento čin 283 osob.

V praxi se měly mimořádné lidové soudy v případě udavačství zaměřovat na důsledky, jež z činu vyplynuly pro udanou osobu.¹²⁹ Platila zde jednoduchá rovnice – čím větší následky udání, tím větší trest pro udavače. O jeho výši rozhodoval plně soudce, který se měl touto zásadou řídit při stanovení adekvátního trestu. Ne vždy byl ale vyřčený verdikt úměrný spáchanému zločinu. V mnohých případech byl odsouzený trestán až příliš přísně - udavači byli dle všeobecného názoru odpovědní za následující osud udaného a tím se přímo podíleli na příkořích na nich spáchaných.¹³⁰

Mezi udavači lze najít představitele německé i české národnosti, muže i ženy.¹³¹ Motivem udání mohly být i osobní antipatie, nebo snaha o dost rázné a konečné vyřešení při mezi sousedy. Vzhledem k tomu je jasné, že k těmto udáním často docházelo za účelem poškození udané osoby, čehož mohlo být dosaženo i neetickými a nemorálními způsoby – nepravdivým udáním nebo i křivým svědectvím.¹³² V nejhorších případech končila tato falešná obvinění i smrtí udaného. Lze nalézt různé faktory, které rozvíjely a šířily tento čin a mezi ně se řadí svou částí přispění i fašistická organizace Vlajka, svou pomocí v udávání.¹³³ V době, kdy se tyto případy dostaly k projednání v rámci mimořádného lidového soudnictví, bylo problematické určit, v jakých případech šlo skutečně o čin udání v rámci pomoci nepříteli a v jaké části šlo o již zmíněné motivování

127 Podle soudního spisu byl odsouzený dne 8. prosince 1948 předán Okresnímu národnímu výboru v Čáslavi za účelem odsunu.

128 Obvyklé potrestání bylo 5 až 10 let žaláře, pokud nedošlo k důsledkům činu. Tedy věznění nebo například smrt udané osoby. JECH, Karel a Karel KAPLAN, ed. *Dekrety prezidenta republiky 1940–1945: dokumenty*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-48-9, s. 241

129 Jako provinění bylo udavačství označeno až v konečné verzi Dekretu prezidenta republiky č. 16/1945 (tzv. velký retribuční dekret) vyhlášené 9. července 1945. Verze z 6. března 1945 část o udavačství ještě neobsahovala. Více k fenoménu udavačství například v HRUBEŠOVÁ Zuzana, *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945–1948*, BP Liberec 2016

130 KOULA Lukáš, *Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v době tzv. druhé retribuice*, BP, Liberec 2012, s. 38–39

131 Každá skupina tak činila z odlišných důvodů. V případě německé strany mohlo jít o národnostní sounáležitost a také vyjádření podpory a sympatií.

132 V nejhorších případech končila tato falešná obvinění i smrtí udaného.

133 Pomohla jistou zřízenou strukturou udavačských provinilců a získávání jejich informací. Více tématu Vlajky a jejích funkcí například v publikaci NAKONEČNÝ, Milan. *Vlajka: k historii a ideologii českého nacionalismu*. Praha: Chvojko nakl., 2001. ISBN 8086183246.

osobními pohnutkami jako je závist a nepřejícnost za účelem například vyřešení sporu, bez nějakého ohledu na pomoc nacistickým představitelům. Někdy stačilo i vyjádření výroku proti osobě udavače, jindy zase stačila úplná maličkost, jež nakonec mohla vést až ke smrti udaného.

Na jedné straně býval pravděpodobně důvodem pro udání strach (případně sympatie s režimem), ale na druhé straně to mohla být čistá touha po zisku plynoucím z tohoto činu. Již první projednávaný případ po zahájení působení MLS v Kutné Hoře se týkal právě udavačství a bylo zde využito nejpřísnějšího trestu – popravu.

6.4 Případ Růženy Votavové

Růžena Votavová se narodila 23. února 1902 v Bezdědicích jako Růžena Kasařová.¹³⁴ Podle zprávy o zatčení, sepsané v Kolíně 5. června 1945, měla v době před soudem své bydliště v Kolíně. Nikdy neporodila žádné potomky a manželství ji také nevydrželo. Podle informací v soudním spisu byla určena jako osoba národnosti české a vyznání katolického.

Zadržena byla pro jeden z nejčastějších činů vůbec v případě žen a to sice pro zločin udavačství podle § 11. Za svá udání měla obžalovaná získávat lístky na oběd ze závodní kuchyně. Například podle vyšetřující komise ONV, s místem působení v Kolíně, vypověděl bývalý příslušník kolínského gestapa Františka Wittigera udala svou spolupracovnicí, sestru mistra Linharta, za protiněmecké výroky.¹³⁵ Nicméně v její výpovědi lze nalézt popírající tendence, tykající se ať jejího kontaktu s Karlem Svobodou, nebo míry jejího provinění.¹³⁶ Jedním ze svědků byla Růžena Píšová, která byla dle protokolu vyslýchána 3. června 1945 od 15:25 hod. Uváděla ve své výpovědi, že byla zaměstnána na stejném místě jako obžalovaná a měla údajně udržovat styky se členem závodní stráže Svobodou. Svědkyně také vypovídala, že na základě svědectví obžalované si pro ni mělo přijít do továrny gestapo a kvůli tomu strávila 14 dní ve vazbě (spolu s dalšími dvěma kolegyněmi). Podle zprávy vyšetřovací komise vydané 14. června 1946 se měla Votavová s gestapem stýkat velmi často.

Hlavní přelíčení s obviněnou se konalo dne 22. ledna roku 1946, pod dohledem předsedy komise soudního rady J. Zvěřiny a stanovených soudců z lidu Oldřicha Čecha, Aloise Tomáška, Emanuela Čermáka a pana Koštejna. Veřejným obhájcem pro její případ byl stanoven kolínský advokát František Procházka. Dle dostupných materiálů měla Votavová svým křivým svědectvím zavinit ztrátu svobody Stanislava a Marie Veselých na dobu několika měsíců a udáním gestapu také zavinit totéž na 14 dní u Růženy Píšové. V září 1943 udala gestapu Dorotu Sovovou¹³⁷, čímž jí způsobil ztrátu svobody a následně i její smrt v koncentračním táboře v Rawensbrücku.¹³⁸

134 SOA Praha, fond Kutná Hora 1945–1948 LS 30/45

135 Podle zjištění této komise měla být v kontaktu s jistým konfidentem z Malína, který byl později pro své zločiny popraven, což by odpovídalo osobě Karla Svobody a totožné je i místo zaměstnání. Viz případ Karla Svobody popsany níže na s. 54–55. Později ve spisu tuto známost i přiznává. Byl jejím kontrolorem. Tvrdí, že to byl jejich jediný kontakt a pak také to že jí nosil mléko do továrny.

136 U Sovové uvádí, že tak jednala pouze v zájmu jejího syna, kterého chtěla dát Sovová k Hitlerjugend a že samotná Sovová byla s Němci velmi za dobře.

137 Za údajné výroky proti Německu.

138 Ženský koncentrační tábor založený poblíž Berlína, ve kterém zemřelo i velké množství žen z Lidic.

Vzhledem k důsledkům svých činů byla odsouzena dle paragrafu 11 k jednomu z nejvyšších trestů a to sice k těžkému žaláři na doživotí a také ke ztrátě občanské cti navždy a k propadnutí celého jmění ve prospěch státu. Kromě toho ji čekalo 15 let v nucených pracovních oddílech. Do výkonu trestu musela nastoupit ihned bez odkladu.

7 Tresty smrti

Pro tuto práci je stěžejní především doba konání tzv. první retribuice – období od roku 1945 do května 1947, kdy bylo na českém území odsouzeno 713 osob k trestu smrti, alespoň tedy podle zprávy Prokopa Drtiny. Z nashromážděných zpráv můžeme vyčíst i počet odsouzení k absolutnímu trestu v jednotlivých letech. K nejvyššímu počtu vykonaných verdiktů trestu smrti došlo v roce 1946 a jednalo se o 346 osob.¹³⁹ Reálné číslo odsouzených osob může být samozřejmě jiné kvůli nekompletním údajům, ale dá se předpokládat, že rozdíl bude jen minimální. I přes mírně rozdílné údaje můžeme tvrdit, že české země byly v této oblasti státem s největším počtem vynesených rozsudků smrti.¹⁴⁰

Tzv. velký retribuční dekret stanovoval, že „*měl být trest smrti udělen v případech těchto spáchaných činů: úklady o republiku (§ 1), zločin veřejného násilí: vražda, úmyslné zabití, těžké ublížení na těle se smrtelnými následky a loupež dítěte (§ 5/1b). Dále se k trestu smrti odsuzoval ten, který způsobil soudním usnesením, rozsudkem, nařízením, nebo správním rozhodnutím, nebo jinak smrt obyvatele republiky, těžké ublížení na těle obyvatele republiky ... nebo jeho deportaci (§ 7/3). Absolutní trest měly očekávat osoby, které se dopustily zločinů zhárství nebo loupeže, při kterých přišel někdo o život (§ 8/1b). Poslední kategorií zločinů, kde se předpokládalo udělení trestu smrti, bylo udavačství. Popraven měl být ten, jehož udání mělo za následek něčí smrt (§ 11). Vedle těchto kategorií zločinů mohl být trest udělen i v některých případech, kdy soud konstatoval, že čin byl spáchán za okolností zvláště přitěžujících.*“¹⁴¹

Trest smrti měl být vykonán do dvou hodin po vyřčení rozsudku oběšením. Výjimka byla u veřejné popravy, která se prováděla do 24 hodin. Odsouzený měl v obou případech právo na hodinový odklad. V případě, že došlo k vyřčení absolutního trestu v nepřítomnosti odsouzeného, mělo do 24 hodin po dopadení dojít k popravě. Tady je dle mého názoru problematický fakt, že bylo možné vynášet rozsudek v nepřítomnosti obviněného, a to i trest smrti. Proti rozsudkům vyřčeným u mimořádných lidových soudů nebylo možné se odvolat, odsouzený mohl jen požádat o milost prezidenta republiky. Není zatím známo, jakým způsobem se tak dělo a docházelo k tomu pouze ve výjimečných případech.¹⁴²

V případě některých odsouzených byla smrt stanovena soudním lékařem po neobvykle dlouhé době. Lze diskutovat o tom, nakolik šlo o nesprávné provedení popravy nebo neznalost z důvodu nedostatečného proškolení a nakolik o snahu zvýšit utrpení popravovaných. Ostatně s obsazováním katovských míst nebyl u většiny soudů žádný problém. Ale i přesto nám toho není o těchto katech, mnoho známo.¹⁴³ Při provádění exekuce mohl být v případě potřeby přítomen tlumočník. Vždy „*měli být přítomni členové soudního senátu, veřejný žalobce, obhájce, zapisovatel, soudní lékař a v případě*

139 KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Tresty smrti udělené u Mimořádného soudu v Liberci v letech 1945–1948“. *Fontes Nissae*. 2008, 73–107. ISBN 978-80-7372-432-0. ISSN 1213-5097, s. 73

140 Tamtéž s. 74

141 Tamtéž s. 74

142 Tamtéž s. 75

143 Tamtéž s. 77

žádosti odsouzeného kněze¹⁴⁴. Smrt byla po vykonání trestu stanovena lékařem a tělo často zůstávalo viset na šibenici ještě hodinu poté a následně došlo k pohřbu nebo k přesunu do nějakého výzkumného ústavu.¹⁴⁵ Nejčastěji byl absolutní trest vynášen za čin udavačství – jednalo se o 314 popravených udavačů.¹⁴⁶

7.1 Tresty smrti u MLS Kutná Hora v tzv. prvním retribučním období

Počet trestů smrti vynesných v Kutné Hoře (17) byl s ohledem na velikost soudu poměrně vysoký, jak ukazuje například srovnání s Mimořádným lidovým soudem v Liberci (8 trestů smrti).¹⁴⁷ Srovnatelný počet nejvyšších trestů (20) sice vynesl Mimořádný lidový soud v Litoměřicích, ale jedná se stále o nezvyklý údaj vzhledem k tomu, že Litoměřice se nacházely v zabraném pohraničí na rozdíl od Kutné Hory.¹⁴⁸ Mimořádný lidový soud Kutná Hora odsoudil k trestu smrti během tzv. prvního retribučního období téměř 4 % z celkového počtu odsuzujících rozsudků. V roce 1945 byly k absolutnímu trestu odsouzeny dvě osoby, v roce 1946 už 10 osob a pět osob v závěrečném roce 1947, celkem tedy 17. Věkový průměr byl 44 let. Nejstaršímu Václavu Píšovi bylo v době rozsudku 59 let, nejmladšímu Bohumilu Nacházelovi s věkem 33 let. Odsouzené ženy se věkem poměrně dost lišily. Schmidtová měla uveden věk 55 let, Božena Šišková 34 let. Celkem pět osob bylo německé národnosti, zbylých 12 české.

Jen jeden obviněný byl odsouzen v nepřítomnosti a podle dostupných údajů nebyl nikdy popraven – jednalo se o příslušníka gestapa Bohuslava Buštu. S výjimkou dvou obviněných došlo ke všem popravám stejný den, ve kterém si vyslechli rozsudek. Naprostá většina se provinila zločinem udavačství. Popraveno za něj bylo 12 osob a obvykle nešlo o jejich jediné provinění – často docházelo ke kombinaci například s prací pro gestapo, Vlajku nebo SA, což se objevuje i v případech s jinou výměrou trestu. Dvě osoby byly odsouzeny k smrti za členství v SS.

Jako předseda soudu byl nejčastěji přítomen Jaroslav Zvěřina a to prokazatelně na 12 hlavních přelíčeních. Ze soudců z lidu se nejčastěji, čtyř přelíčení, zúčastnil pan Kaube. Mezi sedmnácti odsouzenými nalezneme dvě ženy.

144 KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Tresty smrti udělené u Mimořádného soudu v Liberci v letech 1945–1948“. *Fontes Nissae*. 2008, 73–107. ISBN 978-80-7372-432-0. ISSN 1213-5097, s. 78

145 KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Tresty smrti udělené u Mimořádného soudu v Liberci v letech 1945–1948“. *Fontes Nissae*. 2008, 73–107. ISBN 978-80-7372-432-0. ISSN 1213-5097, s. 79

146 Tamtéž, s. 82

147 KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina, Zdeněk RADVANOVSKÝ a Jitka SUCHÁ. *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945–1948*. Ústí nad Labem: UJEP, 2001, Juvenilia. ISBN 80-7044-326-X., s. 35

148 Tamtéž s. 57–58

7.2 Udělené tresty smrti u MLS Kutná Hora v tzv. prvním retribučním období

V případě odsouzených k trestu se často se jednalo o konfidenty gestapa. Nicméně nalezneme mezi nimi odsouzené i za jiné provinění bez příslušnosti ke gestapu, například udavačství a jiné.

7.2.1 Gestapo Tábor

Gestapo – Geheime Staatspolizei byla tajná státní policie. V době okupace sloužilo gestapo jako nástroj k poněmčování pohraničí.¹⁴⁹ Vládní rada Hans Geschke, povoláný v roce 1939 na místo náčelníka pražské řídicí služebny Státní policie, vybudoval během krátké doby síť služeben – detašovaných pracovišť a jedna z nich byla i v Táboře.¹⁵⁰ Za spolupráci s tímto gestapem nebo přímo činnost v něm bylo u MLS Kutná Hora odsouzeno k absolutnímu trestu několik lidí. Jednalo se o Bohuslava Buštu a Bohumila Nacházela, spojovaného se skupinou kolem Miroslava Volfa. Dále pak šlo o Jindřicha Gottschlinga, který byl posledním velitelem tábořského gestapa a předtím velel i jiným pobočkám.¹⁵¹ Gottschling měl brzy „po své nástupu do funkce vedoucího služebny gestapa v Táboře zřídit oddělení IV N ... mělo za úkol odhalit jakékoli akce směřující vůči říši a za tímto účel nechal Gottschling vytvořit rozsáhlou síť konfidentů placených, nebo jinak odměňovaných. Konfidenty rekrutovalo gestapo z dobrovolníků, osob zadržených a následně propuštěných pod podmínkou, že budou gestapu dodávat informace. Konfidenty ovšem byli i osoby jednající v omylu. Agenti gestapa se často vydávali za členy některého ilegálního hnutí z řad domácího odboje a podařilo se jim proniknout do skupin, kde od členů získávali další a další jména a informace o odboji proti Říši.“¹⁵²

7.2.1.1 Bohumil Nacházel

Do nezvykle velkého množství trestů smrti v Kutné Hoře se řadí i případ Čecha Bohumila Nacházela,¹⁵³ narozeného 3. března 1913. Dle spisu vykonával povolání dělníka na letišti, než byl zatčen a roku 1946 odsouzen k trestu smrti provazem. Z velké škály jeho provinění, jsou jako hlavní důvody pro Nacházelovo konečné odsouzení, podle Trestního listu uváděny: příslušnost ke gestapu (jako agent provokatér), dále udavačství a především zavinění smrti dvou osob.¹⁵⁴

Jméno Bohumila Nacházela vystupujícího pod krycím jménem „Luft“ se objevuje v dokumentech spolu se jménem Miroslava Volfa,¹⁵⁵ s nímž se měl účastnit jako agent

149 PAUL, Gerhard a Klaus-Michael MALLMANN, (eds). *Gestapo za druhé světové války: „domácí fronta“ a okupovaná Evropa*. Přeložil Petr DVORÁČEK. Praha: Academia, 2010, 724 s. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-1856-4. s. 350

150 Tamtéž, s. 355

151 Popsán dále v této práci, s. 43

152 HOFMANOVÁ, Vendula. *SS-Hauptsturmführer a kriminální rada Heinrich Gottschling (1909–1947). Vedoucí gestapa v Olomouci (1940–1942), Kladně (1943–1944) a Táboře (1944–1945)*. BP Olomouc, 2016. s. 27

153 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 331/46

154 Tamtéž

155 Popsaný výše v této práci na s.34 Ve spisech uváděno jako Miroslav Volf a spol.

provokatér akcí, které byly směřovány na vyburcování odbojářů, což mělo za následek zatýkání těchto záměrně povzbuzených lidí a jejich přesun do Malé pevnosti Terezín.¹⁵⁶ Příslušnost Nacházela ke gestapu Tábor, byla potvrzena i výpovědmi zadrženého spolupracovníka gestapa Františka Policara ze dne 26. května 1945 nebo dalšího příslušníka Emanuela Lovšího ze dne 29. května 1945 a jinými.¹⁵⁷ Dle dokumentů ze spisu, se Nacházel nabídl ke spolupráci sám a po nějaké době byl nasazen na partyzánské skupiny – nicméně toto nasazení nebylo úspěšné.

V udání sepsaném na velitelství stanice Humpolec je zapsáno, že i jako zaměstnanec letiště „*své spoludělníky nabádal k podzemní činnosti proti Německu a tyto pak zrazoval gestapu.*“¹⁵⁸ Dále se uvádí jak Nacházel, který působil velice důvěryhodně, vozil důvěřivé lidi do bunkru gestapa, kde pak jeho kolegové předstírali, že jsou členy partyzánské odboje, aby z nich dostali informace o lidech působících v ilegalitě (například takto dovedl do bunkru Jana Augustu) – což potvrdil ve své výpovědi i sám Nacházel. Na základě činnosti tohoto agenta provedlo gestapo dne 23. ledna 1945 zatčení 45 osob, z toho někteří pod vlivem týrání uvedli další jména a to mělo za následek další zatýkání, při kterém bylo zadrženo 120 osob.¹⁵⁹ Ve spisu se nachází také mnoho zpráv prokazujících spolupráci Bohuslava Bušty a Bohumila Nacházela na akcích gestapa. Ve výslechu svědka Václava Malečka se lze dočíst, že ne vždy byl odsouzený Nacházel jako agent provokatér úspěšný a byl dokonce tímto svědkem odmítnut, když se ho snažil navádět k odbojovým činnostem.¹⁶⁰

Hlavní přelíčení se konalo dne 18. července 1946 a byl zde za všechny své činy rozsudkem uznán vinen z podávání zpráv gestapu, vyhledávání partyzánů a jiných osob aktivních proti státu. Také byl uznán vinným, že způsobil ztrátu svobody několika občanů, což vedlo u Eduarda Karvovského a Jiřího Pecha k těžké újmě na zdraví a u Dr. Františka Šimánka a Jana Augusty k smrti.¹⁶¹ Odsouzen byl k trestu smrti provazem. Lékař Nacházela v 11:49 prohlásil za mrtvého a podle nařízení jeho tělo ještě hodinu zůstalo viset na provazu.

7.2.1.2 Bohuslav Bušta

Bohuslav Bušta je v soudním spisu popisován jako svobodný Čech narozený v okrese Pelhřimov 23. listopadu 1909. Pracoval jako krejčí a bydlel v Dolní Cerekvi. Už z prvních zpráv je zřejmá jeho spolupráce se zmíněným Miroslavem Volfem. Buštovi bylo stanoveno krycí jméno Zwirn a používal také jméno Jiří Král.¹⁶²

V jedné z výpovědí Miroslava Volfa se lze dozvědět o Buštově udavačství. Ten měl na svědomí i zatýkání partyzánů v Zahrádce a na jiných akcích v Humpolci a okolí. Svým jednáním způsobil smrt několika lidí včetně strážmistra Janovce, Aloise Kose a jiných. Jak se dá předpokládat, obviněný svou vinu v některých zprávách ze zatýkání

156 Sloužila jako věznice gestapa.

157 Dle dokumentů ve spisu LS 331/46 z fondu MLS Kutná Hora 1945–1948

158 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 331/46

159 Tamtéž

160 Tamtéž

161 Tamtéž. V případě Šimánka mu ještě před smrtí způsobil finanční újmu.

162 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 593/46

popíral. I přes usilovné zapírání mu byla dle vystaveného trestního listu přiznána vina na udání 81 a smrti 21 osob.¹⁶³

Datum hlavního přelíčení byl stanoven na 9. prosince 1946 a proběhlo za přítomnosti předsedy Jaroslava Zvěřiny a soudců z lidu Urbana, Jáska, Kaubeho a Olivy, ale nejdůležitější člověk u soudu chyběl – a to obviněný Bohuslav Bušta osobně. Rozsudkem byl uznán vinným, že byl vedoucím Národně socialistické gardy státních aktivistů,¹⁶⁴ také že podával zprávy o náladě a postojích osob české národnosti a tím pomáhal říši, dále jako agent gestapa pátral po partyzánech a také ve službách nepřítele udal velké množství osob a v mnoha případech způsobil ztrátu svobody nebo smrt. Těž působil u gestapa jako agent provokatér. Odsouzen byl k trestu smrti provazem, který ale nemohl být vykonán, protože Bušta nebyl dopaden, jak je zřejmé ze zatykače z roku 1947 a z roku 1951.¹⁶⁵

7.2.1.3 Jindřich Gottschling

Kauza Jindřicha Gottschlinga v sobě skrývá případ jednoho z mála odsouzených Němců u tohoto soudu, navíc přímo k trestu smrti. Jednalo se o ženatého, poměrně mladého otce čtyř dětí, narozeného 29. září 1909. K jeho zatčení došlo na příkaz ONV v Táboře dne 19. června 1945.¹⁶⁶

Již na začátku spisu nacházíme výpověď svědka Jaroslava Neorala ze dne 20. prosince 1945, která jako jedna z mnoha potvrzuje, že obviněný vykonával funkci vedoucího gestapa Tábor,¹⁶⁷ kriminálního rady a také měl hodnost SS-Hauptsturmführera. Ve stejné zprávě se píše o tom, že měl Gottschling osobně zatknout několik podezřelých a nařídit jejich převoz do koncentračního tábora a také, že zavinil řadu poprav osob české národnosti. Což potvrdila zpráva z krajského soudu v Olomouci, uvádějící jak obviněný zavinil zatčení 110 osob, ze kterých pak 20 následně zemřelo v Terezíně.¹⁶⁸ Díky Gottschlingově usvědčení bylo možné prokázat spolupráci dalším agentům gestapa, například Bohuslavu Buštovi, Miroslavu Wolfovi nebo také B. Nacházelovi, popsaným v této práci.

Ze zprávy sepsané krajským soudem v Táboře je ale zřejmé, že Gottschling několik obviněných lidí osobně zavraždil. Jednalo se o Vlastimila Jandu zastřeleného 4. května 1945, když vyvěšoval rudý prapor na přivítání Rudé armády a Františka Hrádka zastřeleného dne 5. května 1945. K zastřelení druhého jmenovaného došlo v Havlíčkově Brodu při akci proti ozbrojenému odporu, který vedl generál Růžička. Ozbrojence se povedlo zneškodnit a Gottschling je začal vyslýchat. Když byl na místo přiveden Hrádek, který byl následně obviněn, otočil ho zády k sobě a ze vzdálenosti několika kroků jej hodlal popravit. Ani pět kulek ale bohužel nezpůsobilo Hrádkovi okamžitou smrt.

163 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 593/46

164 Organizace podobné povahy, jako ty uvedené v § 3. SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 593/46

165 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 593/46

166 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 23/47

167 Od 2. března 1944 až do konce války

168 V této zprávě není specifikováno, zda jde o ghetto Terezín nebo Malou pevnost Terezín, ale dle mého názoru se podle zmínek v ostatních zprávách mohlo jednat spíše o druhou možnost.

Umíral deset minut a prosil o pomoc, kterou mu ale nikdo nesměl na Gottschlingův příkaz poskytnout.¹⁶⁹

Ze svědeckého protokolu sepsaného s Alfredem Pohlem-Panenkou se dozvídáme, že Gottschling byl muž nejenom krutý, ale díky svým zkušenostem také už psychicky zničený. Obviněný se svědkovi svěřoval, jak pravidelně jezdil do Brna ke stannému soudu a účastnil se poprav. Dále mu také řekl, že výslechy gestapa jsou prováděny tak hrozným způsobem, že on sám se při jednom z nich zhroutil, což odůvodňoval tím, že má již nervy zničené z doby, kdy se ve službách říše v Polsku účastnil likvidace celých vesnic. Svědek si vzpomněl jak mu Gottschling vyprávěl, že při jedné takové likvidaci nechali vyběhnout židy do čtvrtého patra domu a pak je zabíjeli tím, že je donutili skočit ven na dlažbu.¹⁷⁰

O Gottschlingově dalším osudu se rozhodlo na hlavním přelíčení konaném 13. února 1947 za přítomnosti předsedy soudu V. Vorlíčka a soudců Fišera, Trojana, Šedého a Jelínka. V rozsudku byl z některých svých obvinění osvobozen, ale i tak byl uznán vinným z působení v SS a v gestapu, dále pak ze smrti Jandy a Hrádka a dále také z páchání násilí a vyhrožování. Jeho provinění mu vynesla rozsudek smrti, jenž byl naplněn ještě týž den. Lékař jej prohlásil za mrtvého ve 20 hodin a 50 minut.¹⁷¹

7.2.2 Gestapo Kolín

Gestapo působilo v Kolíně od 18. března 1939. Roku 1940 byl velitelem ustanoven kriminální komisař Paul Feustel,¹⁷² od roku 1944 se jím stal kriminální inspektor Oskar Fleischer. Kolín byl opuštěn všemi německými jednotkami v noci ze 7. na 8. května 1945.¹⁷³ S touto pobočkou spolupracovalo také několik osob odsouzených k trestu smrti u MLS Kutná Hora. Jednalo se o Josefa Hornu, Alfreda Rzihu a Josefa Příbyla.

7.2.2.1 Josef Horn

Další ze složek popisuje skutky mladého Němce Josefa Horny. Tento příslušník gestapa se narodil 1. září 1906 v Deštné a později přesídlil do Kolína. V Kolíně žil se svou manželkou (taktéž německé národnosti) a pěti dětmi. Obviněný byl 14. června zatčen a vzat do vazby.¹⁷⁴

Obviněný v protokolu sepsaném v Národním výboru v Kolíně dne 21. června 1945 vypověděl, jak u kolínského gestapa začínal v roce 1939 na pozici pomocného policejního úředníka, kterému bylo po čase svěřeno zaznamenávání udání od různých občanů. Zmiňoval i Josefa Příbyla¹⁷⁵ jako horlivého udavače, který se za účelem udávání a

169 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 23/47

170 Tamtéž

171 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 593/46. Komplexně zpracované téma působení Gottschlinga v HOFMANOVÁ, Vendula. *SS-Hauptsturmführer a kriminální rada Heinrich Gottschling (1909–1947). Vedoucí gestapa v Olomouci (1940–1942). Kladrně (1943–1944) a Táboře (1944–1945.)* BP Olomouc, 2016.

172 Později známý v souvislosti s operací Silver A a s popravami v Pardubicích.

173 BLŮMEL, Tomáš. *Druhý odboj v kultuře paměti v letech 1945–1948 v regionálním kontextu. Příklad Kolínska*. BP Praha, 2016. s. 14–15

174 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 44/47

175 Popsaný v této práci jako kauza LS 72/47, na straně 46.

pro odměnu od gestapa stával i členem ilegálních českých skupin. Na dotaz o vlastní činnosti pouze odvětil, že sám aktivně žádné udávání nevyhledával, pouze předával obvinění učiněná jinými osobami. Jeho tvrzení odporuje výpověď svědka Josefa Vodňanského, podaná 31. srpna 1945 v Kolíně, ve které byl Horn označen za tlumočníka, který napomáhal trýznění při vyslýchání tohoto muže a používal na něm fyzické násilí a to při několika výsleších za sebou. Podobnou informaci podal i František Váňa, podle kterého mohl Horn za smrt jeho bratra v Terezíně při vyšetřování.¹⁷⁶ I další výpovědi popisují neustávající bití obuškem a holí až do bezvědomí, ze kterého byli svědci probouzeni, aby mohli být dál biti. Oběti, které tyto jeho výslechové metody přežily, často končily s vážnými následky.¹⁷⁷

Hlavní přelíčení bylo tomuto muži ve službách gestapa stanoveno na 20. a 21. března 1947, za účasti předsedy Dufka a soudců z lidu Čerčíka, Kaubeho, Staňka a Jelínka. Na konci přelíčení byl Horn rozsudkem uznán vinen ze členství v gestapu jako Oberscharführer a ze členství ve Freikorps. Dále byl uznán vinným, že ve službách gestapa při výslechu utýral smrti Ing. Boháčka a také zavinil trvalé zmrzačení Růženy Blakové, Josefa Slavička a Josefa Steinera. Také týral a surově bil mnoho dalších. Měl účast na onemocnění Václava Koláčného, který na jeho následky zemřel. Způsobil též ztrátu majetku několika osob. Za všechny své činy byl odsouzen k trestu smrti, jenž byl vykonán po skončení přelíčení a Horn byl prohlášen za mrtvého ve 21 hodin a 12 minut.¹⁷⁸

7.2.2.2 Alfred Rziha

Ke kauze se mi bohužel nepovedlo získat dostatek informací, ale mohu vycházet z trestního listu vystaveného na jméno Alfred Rziha a také z knih Benjamin Frommera¹⁷⁹ a Pavla Kmocha.¹⁸⁰ Byl to Němec narozený 22. března 1909 v Linci. Před svým zatčením měl vedené bydliště v Benešově a zaměstnán byl u gestapa,¹⁸¹ pro které díky své dvojjazyčnosti působil jako tlumočník a později se sám aktivně účastnil výslechů a byl znám pro svou nevidanou brutalitu a způsoby mučení.¹⁸² Je ale možné, že si ani nebyl vědom své brutality.¹⁸³

Byl odsouzen rozsudkem ze dne 14. dubna 1947 k trestu smrti provazem. Byl uznán vinen z překládání pro gestapo. Přitom obviněné také týral a vynucoval si nepravdivá přiznání. Zavinil popravu 11 osob, smrt sedmi osob a dále devíti vyšetřovaným způsobil újmu na zdraví. Rzihův trest smrti byl vykonán v den vynesení rozsudku

176 Podle této poznámky předpokládám, že jde o Malou pevnost Terezín.

177 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 44/47

178 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 44/47.

179 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora LS 48/47. Informace o jeho složce lze najít také v FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 232–233

180 KMOCH, Pavel. *Provinění proti národní cti: „malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Praha: Academia, 2015. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-2475-6, s. 237–241

181 Také u gestapa Kolín od listopadu 1941 do října 1944. FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 232

182 FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 232

183 KMOCH, Pavel. *Provinění proti národní cti: „malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Praha: Academia, 2015. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-2475-6, s. 240

7.2.2.3 Josef Příbyl

Poslední vybranou kauzou z velkého množství tohoto typu odsouzení u Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře v rámci tzv. prvního retribučního období byl případ Čecha Josefa Příbyla, narozeného dne 3. února 1900. Obviněný bydlel a působil před svým zatčením v Kolíně, pravděpodobně i se svou ženou a dvěma dětmi. Jako povolání je v jeho spise v trestním listu uvedeno mechanik, později působil ve funkci agenta provokatéra u gestapa. Rozhodně se o něm nedá prohlásit, že před svou spoluprací s Němci to byl nevinný člověk – byl již čtyřikrát trestán pro podvody. Zatčen byl 25. května 1945.¹⁸⁴

Příbyl se snažil ve svých výpovědích na svou obhajobu tvrdit, že byl ke spolupráci s gestapem donucen, jinak by šel do koncentráku. Dokonce prý byl podle svého tvrzení jednu dobu před gestapem na útěku.¹⁸⁵

Na příkaz svého nadřízeného působil jako agent na Kolínsku, ale také na Benešovsku a na Čáslavsku. Z výpovědi Františka Čermáka podané 1. června 1945 na četnické stanici ve Velimi se dozvídáme o tom, že Příbyl nepoužíval vždy své pravé jméno. Tento konkrétní svědek ho znal pod příjmením Fibich a dále vypovídal o Fibichově/Příbylově snaze ho navádět k sabotážím v místě jeho zaměstnání – na nádraží. S obviněným se ještě několikrát setkal a následně byl zatčen gestapem a převezen do Malé pevnosti Terezín, kde byl vězněn. Čermák však nebyl jediný, komu bylo známo jméno Fibich, takto se představil i dalšímu svědkovi Antonínu Fajtkovi, ze kterého se lživým tvrzením, že je spojka z Prahy a má příkazy z ústředí, snažil získat jména svědkových spolupracovníků. To se mu i povedlo, takže došlo k zatčení Mašina, který zemřel v Terezíně,¹⁸⁶ Faltýna který zemřel doma na následky pobytu v koncentračním táboře a Kalouse, kterého usmrtily následky mučení.¹⁸⁷

Příbylovi byl na hlavním přelíčení konaném ve dnech 15. až 18. dubna 1947 vyměřen rozsudek trestu smrti. Byl uznán vinným ze spolupráce s gestapem nejenom podáváním zpráv, ale i jako agent provokatér. Dále udal přes 30 osob, které byly zatčeny a vězněny a způsobil svým udáním smrt Nešlehy, Františka Svatoně, Antonína Mašina, Faltýna a Kalouse. Zároveň ale byl také zproštěn viny v případě některých obvinění z udavačství a zavinění smrti. Vlastního skonu se tento agent gestapa dočkal krátce po vyhlášení rozsudku.¹⁸⁸

7.2.3 Udavačství s rozsudkem smrti

Všechny analyzované kauzy z této kapitoly v sobě mají společný prvek a to odsouzení k absolutnímu trestu za čin udavačství. V některých případech byl tento zločin zkombinován také se spoluprací s gestapem, případně členstvím v organizacích, podle § 3.

184 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 72/47

185 Tamtéž

186 Podle poznámek se jedná pravděpodobně o Malou pevnost Terezín.

187 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 44/47

188 Tamtéž

7.2.3.1 Václav Píša

Tato kauza obsahuje případ Čecha žijícího v Čáslavi Václava Píšu. Před svým zatčením se tento ženatý muž narozený 13. září 1887 živil jako redaktor, což souvisí i s jeho pozdějším trestem. Zastával totiž pozici v Árijském boji,¹⁸⁹ za což byl později nazván „skvrnou v české žurnalistice“. Zatčení proběhlo 9. května 1945 krátce po půlnoci.¹⁹⁰

Ve svědeckém protokolu sepsaném s Antonínem Horákem vyjadřuje svědek názor, že Píša sice nestál přímo za udáním na jeho bratra, ale svými články určitě způsobil jeho zatčení a následně popravu. Ve spisu můžeme najít několik takových svědeckých výpovědí o tom, jak Píša publikoval v Árijském boji články zaměřené proti těmto lidem nebo jejich blízkým, aby je nějak poškodil. Ve své výpovědi se Píša vymlouvá, že nic takového záměrně nedělal a dokonce uvedl tvrzení, že do Árijského boje vstoupil pouze z existenčních a ne z ideových důvodů. Svou práci hodnotil jako pouhé sbírání příspěvků příspívatelů a jejich přeposílání do Prahy, proto zde prý bylo mylně uvedeno jeho jméno. Podle Píšových slov bylo jeho usilovnou snahou sjednotit české lidi kvůli síle českého národa a proto nemohl být schopen věci, ze kterých byl nařčen a absolutně odmítal, že by spolupracoval s gestapem. Dále odmítal nařčení z vypracování seznamu spolehlivých a nespolehlivých osob, protože neměl potřebné znalosti místních poměrů k jeho vypracování – tento seznam tak měl údajně podle Píšových informací sepsat pouze Antonín Kubricht.¹⁹¹

I přes to, že se několikrát odvolával, byl Píšovi stanoven datum hlavního přelíčení na 23. dubna 1947. Zde byli přítomni předseda soudu Jaroslav Bošina a soudci z lidu Nedvěd, Štamberg, Vagnerová a Hausler. Píša se i zde na několikadenním přelíčení snažil obhajovat a tvrdil, že obvinění vyřčená vůči jeho osobě nejsou pravdivá. Ačkoli jeho snaha o sebeobhajobu byla velice urputná, byl rozsudkem uznán vinným ze zveřejňování článků poštvaných proti českým osobám, dále pak z placené spolupráce s gestapem a také z udavačství ve velké míře. Některá jeho udání měla za následek věznění a v nejhorších případech i smrt udaných osob. Šlo například o právníka Blahotu nebo faráře Bendu a další.¹⁹² Za spáchání zločinů podle § 3, 11 a 7 byl odsouzen k trestu smrti provazem, který byl naplněn 26. dubna 1946 ve 21 hodin a 48 minut prohlášením Píši za mrtvého.¹⁹³

7.2.3.2 Antonín Kubricht

Antonín Kubricht byl české národnosti a narodil se 7. září 1893. Podle dalších informací ze spisu byl ženatý, měl jedno dítě – syna Karla, a působil jako obchodník v Čáslavi.¹⁹⁴

189 Byl to český časopis s výrazně antisemitským charakterem. Více například v MATĚJKOVÁ, Anna. *Antisemitské stereotypy a časopis Árijský boj*. Praha, 2015. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav české literatury a literární vědy.

190 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 646/46

191 Jeho kauza je také popsána v této práci.

192 Například František Miláček, který zemřel v Malé pevnosti Terezín nebo Doktor Eisner který byl ubit k smrti a mnoho dalších.

193 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 646/46

194 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 87/46

Manželka obviněného se ho ve svém svědeckém protokolu velice zastávala a sebe a svého muže označovala za pročesky smýšlející. Proti tomuto tvrzení hovoří informace od Václava Píši,¹⁹⁵ který hovořil o tom, jak na něj Kubricht naléhal, aby učinil udání na lékárníka Brýdla a také vypověděl o velmi silném proněmeckém postoji Kubrichta a jeho ženy. Pro spolupráci s okupanty měli mít i podle svědků ryze prozaické příčiny, a to zlepšení postavení a umožnění studií na univerzitě v Říši. Zejména se opakují vyjádření ke stykům mezi Kubrichtem a Němci a také ke Kubrichtově chování v Brýdlově kauze.¹⁹⁶ I přesto bývá někdy označován za Píšova přítele. Pomáhal mu s přípravou seznamů spolehlivých a nespolehlivých Čechů.¹⁹⁷

Hlavní přelíčení proběhlo 22. března 1946 za přítomnosti předsedy soudu Jaroslava Zvěřiny a soudců z lidu Zajíce, Hájka, Tejkala a Beneše. Kubricht byl uznán vinným z podpory a propagování nacistického hnutí svým členstvím ve Vlajce a také dodáváním zpráv o různých osobách oddělení SD v Kolíně. Dále se provinil tím, že doporučil Píšovi, aby udal lékárníka Brýdla za poslouchání cizího rozhlasu, což vedlo k Brýdlově zatčení a věznění. Udal také Josefa Motyku a tím zavinil jeho smrt v koncentračním táboře Osvětim a také byl vinen vyhrožováním. Kubricht si vyslechl rozsudek trestu smrti, který byl proveden týž den.¹⁹⁸

7.2.3.3 František Zmeškal

Další případ pojednává o odsouzeném Františku Zmeškalovi. Tento Čech, který se později přihlásil k německé, národnosti se narodil 19. listopadu 1894 a jako své bydliště měl uveden byt v Chotěboři.¹⁹⁹

Již na začátku spisu můžeme najít protokol o výpovědi svědka Leopolda Katze. V této výpovědi obviňoval Zmeškala (v té době policejního komisaře města), že spolu s příslušníkem gestapa Baumheierem svědkovi neprávem přidělili židovskou hvězdu a pak si rozebrali jeho majetek. Zmeškal vypovídal, že nic takového ve svém držení neměl, ale toto tvrzení bylo později vyvráceno nálezem části Kutzova majetku u odsouzeného. V dalším protokolu o výpovědi svědka Františka Táborského ze dne 25. května 1945 se uvádí, jak se Zmeškal neúspěšně snažil svědka přemluvit k udavačství o poměrech a o osobách na škole, kde svědek působil.²⁰⁰

Ve výpovědích obviněného, které začaly dne 5. června 1946, Zmeškal na téma přihlášení se k německé státní příslušnosti vypovídal, že nedovede vysvětlit proč tak učinil, ale mělo to být způsobeno především přemlouváním ze strany zaměstnanců Oberlandratu. Po tomto přemlouvání se obviněný rozhodl a říšská příslušnost mu byla přiznána v roce 1942. Zmeškal se ve své výpovědi přiznal, že prováděl po atentátu na Heydricha kontrolu bytů a také přiznal hajlování při zvucích říšské hymny, ale odmítal obvinění z udavačství. Tvrdil, že z jeho strany nikdy nebylo žádné udání učiněno a ani zprostředkováno. Také se ohrazoval proti obvinění z podílení se na Katzově případu.²⁰¹

195 Popsán na předchozí straně.

196 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 87/46

197 FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0, s. 238

198 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 87/46

199 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 369/46

200 Tamtéž

201 Tamtéž

Výpověď proti Zmeškalovi podala také sestra jeho manželky Marie Chalupová. Ta přitížila situaci obviněného, protože dosvědčila, že viděla v bytě svého švagra roze-psané udání na tamního žida Steindlera.²⁰² V rozporu se Zmeškalovými výroky z proto-kolu je i další informace od jeho švagrové, že se jí přiznal, že udal jejího nadřízeného, policejního radu, na základě jedné její poznámky. Další sestra jeho ženy Anna Chalupová ve svém svědeckém protokolu uvedla, jak před ní obviněný pro-hlašoval, že by své děti raději nechal zastřelit, než je nechat být Čechy, což odporuje některým jeho prohlášením.²⁰³

Ve spisu je jako datum hlavního přelíčení uvedeno 20. listopadu 1946 a konalo se za přítomnosti předsedy soudu J. Zvěřiny a soudců Kohla, Nejedlého, Šimánkové a Pokorného a samozřejmě také obhájce obviněného, což byl přidělený advokát Jaro-slav Ninger. Později ten samý den padl i rozsudek, ve kterém byl Zmeškal uznán vinným podle paragrafu 3 a 11, že byl podporovatelem a propagátorem nacistického hnutí, také že sestavil pro gestapo seznam osob, které mohou být podezřelé a v případě potřeby zatčeny. Dále mu byla přiznána vina za udání několika osob s následkem smrti, např. u udané židovky Růženy Švestkové a ztráty svobody u Josefa Švestky. Zároveň byl ale také zproštěn provinění u několika případů udání. I tak byl odsouzen k trestu smrti provazem. František Zmeškal byl prohlášen za mrtvého 20. listopadu 1946 v 22 hodin a 31 minut.²⁰⁴

7.2.3.4 Jan Wild

Další spis patří Janu Wildovi narozenému 10. srpna 1892 v Brně. Wild byl v soudním spisu vedený jako ženatý německý příslušník s pěti dětmi. Povoláním barvíř se dle zprávy ze začátku spisu měl provinít terorizováním Čechů udáváním. Ostatně spis u Mimořádného lidového soudu nebyl jeho prvním, podle svého doznání měl být již předtím čtyřikrát soudně trestaný. Zatčen byl 14. června 1945.²⁰⁵

Ve zprávě o zatčení ze dne 21. srpna 1945 jsou kromě již zmíněného provinění se udavačstvím také uvedeny informace o Wildově členství v NSDAP a také o provádění zpravodajské činnosti ve prospěch Němců. Podával NSDAP zprávy o poměrech a nála-dě českého obyvatelstva v místě jeho bydliště v Humpolci. Některé jeho zprávy zapří-činily zatčení několika osob a jejich následné úmrtní. Šlo například o Oldřicha Kociána, Hrdličku, Mahovského a Svobodovou. Na poslední jmenované se i finančně obohatil, když se nechal jmenovat správcem jejího majetku, který následně rozprodal. Stejně tak se zachoval i v případě, kdy mu byl za úkol přidělen soupis maje-tku v bytech vystěhovalých židů. V Humpolci kde žil, byl Jan Wild označován za obávaného člověka, ale byl vyhledáván mezi českými zrádci a kolaboranty.²⁰⁶

U Okresního soudu v Humpolci byl dne 24. srpna 1945 zapsán výslech svědka Kar-la Holuba, ve kterém najdeme potvrzení o Wildových činech. Holub zde popisoval, jak byl svědkem toho, když Wild přiznával svoje zapojení v zatčení bývalého starosty Hr-dličky a obchodnice Svobodové.²⁰⁷

202 Zmeškal ve své výpovědi přiznává, že byl silný antisemita.

203 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 339/46

204 Tamtéž

205 Tamtéž

206 Tamtéž

207 Tamtéž

Hlavního přelíčení, u kterého byl jako předseda soudu uveden Jaroslav Zvěřina a na pozicích soudců Kaube, Oliva, Ságl a Sukdolák, se konalo dne 19. července 1946. Wilda tento den rozsudek uznal vinným ze spáchání zpravodajství pro gestapo a z podporování nacistického hnutí. Dále pak z toho, že byl činovníkem v organizaci NSDAP a také z toho, že udal velké množství osob, ze kterých většinu množství způsobil ztrátu svobody. V případě Hrdličky a Svobodové mělo udání za následek popravu během heydrichiády 3. července 1942. U Oldřicha Kociána svým udáním zapříčinil smrt 16. března 1942 v koncentračním táboře Osvětim. Dále byl uznán vinným z vyhrožování několika osobám české národnosti a za obohacení se zneužitím rasové národní perzekuce. Za všechny tyto své skutky si vysloužil trest smrti provazem a den po vyřčení rozsudku byl ve 13 hodin a 11 minut prohlášen za mrtvého.²⁰⁸

7.2.3.5 Antonín Korec

Čech Antonín Korec se narodil v Poděbradech 30. dubna 1907 a později působil v Praze.²⁰⁹ Ve své výpovědi ze dne 5. května neurčeného roku obviněný uvádí, že i když zvedal pravici a hajloval, tak i nadále chtěl zůstat a cítit se Čechem a proto údajně pomáhal pouze osobám české národnosti – jako příklad uváděl vydání rozkazu odvolávajícího transport lidí do Hamburku.²¹⁰

Ale je zřejmé, že Korcovy výroky o pomoci Čechům a o neudávání nebyly pravdivé, jak se dozvídáme z výpovědi Jana Roubíčka podané v roce 1945 v Poděbradech. Svědek vinil Korce z toho, že způsobil jeho věznění za komunistické řeči a následný přesun do koncentračního tábora a že to přiznal i před ženou tohoto svědka. Ani protokol sepsaný s Ladislavem Hubínkem nevyznívá pro obžalovaného nejlépe. Byl v něm obviňován z vyhrožování gestapem. Všechna tyto tvrzení a mnohá jiná samozřejmě Korec velice vyvracel. Podle svědka Jana Hrubesche byl sice obviněný důvěrníkem SD ale ne gestapa, podle mnohých dalších svědectví řečených u hlavního přelíčení však byly Korcovy styky s gestapem časté.²¹¹

Hlavnímu přelíčení konanému ve dnech 3. až 9. října 1946 se Korec i přes svou obhajobu nevyhnul. Za přítomnosti předsedy J. Zvěřiny a soudců z lidu Olivy, Krupičky, Šimánkové a Pejši byl vyřčen rozsudek, který Korce shledával vinným z upřednostňování německého charakteru, propagace a podpory nacistického hnutí – byl strážmistrem Technische Nothilfe a velitelem této organizace pro Poděbrady.²¹² Dále byl uznán vinným z vyhrožování gestapem a také z toho, že jako velitel poděbradské Technische Nothilfe dal zařadit přesně nezjištěný počet osob i do této organizace proti jejich vůli. Z těch se přes 150 osob muselo z donucení podílet na odklizení trosk po bombardování. Byl vinen také obohacováním se na některých svých obětech. Také svým jednáním způsobil ztrátu svobody většímu množství osob české národnosti včetně Josefa Brunelita, který následně zemřel v koncentračním táboře Mauthausen. Za jeho mnohé zločiny byl Korcovi stanoven trest smrti provazem, který byl vykonán

208 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 339/46

209 Tamtéž

210 Tamtéž

211 Tamtéž

212 Organizace podobné povahy, jako ty které ustanovuje § 3. SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 218/46

tentýž den na vězeňském dvoře Okresního soudu v Poděbradech, kde se konalo i hlavní přelíčení. Ve 20 hodin a 37 minut byl prohlášen lékařem za mrtvého.²¹³

7.2.3.6 Václav Kmoch

Ve fondu MLS Kutná Hora lze nalézt spis vedený na Čecha Václava Kmocha, narozeného 18. února 1903. Byl v Pašince, jež je uveden jako místo jeho bydliště, pravděpodobně sdílel i se svojí ženou a dvěma dětmi. V době před svým zatčením byl zaměstnán jako kontrolor nemocných Od Báňské a hutní společnosti a také byl do té doby již pětkrát soudně trestán.²¹⁴

Na začátku složky najdeme výpověď podanou Bedřichem Kumstátem na četnické stanici v Kolíně dne 14. května 1945. Svědek v ní popisoval, jak Kmoch projevoval velké nadšení z poměrů za německé okupace a na poměry v dřívější republice měl úplně opačný názor. Zároveň se choval přehnaně, když dělníci ve skupinkách mluvili o politice. Pokud byl něčeho takového svědkem, začal dotyčným vyhrožovat udáním. V protokolu vydaném o dalším svědkovi Františkovi Polívkovi je Kmoch obviňován, že svým udáním zavinil Polívkovo uvěznění na 5 let za výroky podporující Rusy a za poslech zahraničního rozhlasu.

Tak jako většina obviněných i Kmoch se při svém výslechu proti těmto nařčením vehementně bránil s tím, že jsou nepravdivá nebo že to bylo řečeno či vykonáno úplně jinak. Například tvrdil, že si nepamatuje, že nadával na republiku nebo popíral vyhrožování jiným dělníkům. Ostatně frázi, že si nepamatuje něco takového, používal poměrně často při dotazech na zločiny, které měl spáchat. Kmoch si sice téměř nic nepamatoval, ale jiní ano. A tak mohly být jeho skutky potvrzeny i jinými osobami – v případě vyhrožování kvůli politice šlo například o svědectví Oldřicha Fridricha nebo Josefa Beneše. Beneš byl na základě udání ze strany obviněného zatčen spolu s Rudolfem Míčou, který podle svědka zemřel na konci roku 1944 v ghettu Terezín. Smrt Rudolfa Míči v Terezíně na základě Kmochova udání potvrzuje i výpověď ze dne 3. prosince 1945 podaná Aloisem Hypešem. I on byl zatčen a to v roce 1944 a vyšetřován kvůli Kmochovu udavačství – měl před ním totiž prohlásit, že se na věšení hákového kříže vysere a že by radši viděl viset Hitlera. Za tento výrok nakonec skončil v ghettu Terezín, ale soud už nestihl. Hypeš popisuje Kmocha, se kterým pracoval devět let, jako člověka silně proněmeckého s agresivními výroky o prezidentu Benešovi a o kterém každý věděl, že je členem Vlajky a udává údajně i pro gestapo.²¹⁵

Hlavního přelíčení konaném dne 23. srpna 1946 se účastnili předseda Jaroslav Zvěřina a soudci z lidu Kalaš, Šimánková, Růžička a Chylík. Obviněný si vyslechl rozsudek, ve kterém byl uznán vinným z podpory a propagování nacistického hnutí, dále z vyhrožování udáním a také z toho, že svým udáním způsobil těžkou újmu na zdraví Polívkovi, ztrátu svobody Beneše, Hypeše, Berana a jiných a v případě Rudolfa Míči zavinil svým jednáním i jeho smrt. Za své skutky byl odsouzen k trestu smrti provazem, který byl vykonán tentýž den ve 21 hodin a 54 minut.²¹⁶

213 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 218/46

214 Tamtéž

215 Tamtéž

216 Tamtéž

7.2.3.7 Božena Šišková

Jednou z pouhých dvou žen odsouzených v Kutné Hoře v tzv. prvním retribučním období k trestu smrti, byla mladá Češka Božena Šišková narozená 15. října 1911 v Chicagu. Před svou smrtí pobývala nejdříve s manželem a pak sama s 3 dětmi v Sadské.²¹⁷

Proti Šiškové jasně hovoří zpráva zaslaná jí samotnou na místní policejní stanici v září 1943 a následné vyjádření k této zprávě. Obviněná v zaslané zprávě nařkla svého manžela z přechovávání zbraní a z toho že z něj kvůli tomu má strach. Na místo bydlíšťe Šiškových byla vyslána hlídka a obviněná dovedla osobně strážníky k manželovým uchovaným zbraním. Tento nálezn znamenal pro Šišku zatčení gestapem a odsouzení k smrti. Později došlo i k zatčení jeho matky a také manželky, ale obě ženy byly nakonec propuštěny. Na základě dalších zpráv se dozvídáme, že Šiška byl odsouzen na rok za hospodářský delikt a k udání došlo v den jeho návratu z vězení a to nejspíše proto, že jeho žena mezitím navázala poměr s jiným mužem.²¹⁸

Šišková později ve svých výpovědích popisovala hrubé chování svého muže a fyzické násilí z jeho strany. Stejně nakládal s jejich dětmi. V době dalšího věznění Šišky podala žádost o rozvod, za což byla po návratu svého muže brutálně zbita a také jí vyhrožoval postřelením celé rodiny. Údajně ve stavu rozrušení poslala zprávu, která pak vedla k následnému zatčení a smrti Richarda Šišky. Jak ale uvádí obviněná ve své výpovědi, byla i ona sama zatčena a vězněna jako spoluvinice, což používala jako argument proti nařčení z udavačství. Sestra Richarda Šišky měla podle své výpovědi jiný náhled na věc – podle ní obžalovaná svými činy chtěla zavinit jeho smrt a získat majetek.²¹⁹

K hlavnímu přelíčení došlo 4. července 1946 za přítomnosti Jaroslava Zvěřiny a soudců z lidu Janovského, Komedy, Procházky a Jáška. Tentýž den vyřčen rozsudek, ve kterém byla obviněná uznána vinnou z udání svého muže Richarda, s následkem jeho odsouzení k smrti, a své tchýně Marie Ulrychové, která byla odsouzena na 5 let žaláře. Za tyto zločiny byl Boženě Šiškové vyměřen trest smrti provazem, který byl proveden ve stejný den a v 19 hodin a 29 minut konstatoval lékař smrt.²²⁰

7.2.3.8 Jaromír Pilný

Jaromír Pilný se narodil v Chlumětíně dne 23. srpna 1906. Dle soudního spisu byl veden jako ženatý Němec bydlící v Kolíně.²²¹ V době před svým zatčením se živil jako přednosta berní správy.²²²

Jako první je uvedena výpověď konfidenta berní správy v Kolíně Kočího, který opustil svůj milovaný Liberec kvůli „uloupení“ tohoto města „německými zvrhlíky“,²²³ jak je nazýval. Později byl přidělen na berní správu v Kolíně. Před příchodem Pilného byli zaměstnanci varováni před jeho činností ve prospěch nacismu. Pilný chtěl po Kočím, aby mu přeložil do němčiny jeho knihu, což svědek diplomaticky odmítl, protože

217 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 301/46

218 Tamtéž

219 Tamtéž

220 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 382/46

221 Dříve byl národnosti české. Německou státní příslušnost přijal v roce 1941.

222 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 31/45

223 Tamtéž

se nechtěl více stýkat s obviněným. Pilný ovšem stále více naléhal a nabízel finanční odměnu. Kočí nakonec přijal, protože si vzpomněl, jak se o Pilném povídalo, že na svém bývalém pracovišti dostal několik osob do koncentračního tábora a také na jeho pověst nebezpečného a bezcharakterního člověka, kterou podpořil Pilný sám svými neurčitými výhrůžkami. Překlad knihy nebyl úplně dokončen z důvodu odchodu Pilného na vojnu. Další výpověď pochází od Františka Ptáčka, který popsal Pilného přesvědčivé agitace pro vstup do Vlajky. Svědek nakonec jeho řečem podlehl a do této organizace skutečně vstoupil.²²⁴

Hlavní přelíčení se konalo ve dne 19. listopadu 1945 v přítomnosti předsedy soudu Zvěřiny a také soudců z lidu Blažka, Koštejna, Betlacha a Faktora. Pilný přiznal svou účast ve Vlajce a snažil se tvrdit, že k proněmeckému chování byl spíše donucen původem jeho ženy – Němky. Rozsudkem ze dne 20. listopadu 1945 byl uznán vinen z podporování a propagování nacistického hnutí svým členstvím a funkcí ve Vlajce a dalšími svými činy. Dále byl vinen z obohacování se majetkem židovského obyvatelstva a také z udavačství, kdy zavinil ztrátu svobody několika osob – u Matěje Kubry dokonce zavinil svým jednáním smrt. Jaromír Pilný byl odsouzen k trestu smrti, který byl proveden tentýž den a ve 20 hodin a 35 minut byl prohlášen lékařem za mrtvého.²²⁵

7.2.3.9 Antonín Skořepa starší

V tomto případě se jednalo o společný proces čtyř osob, Antonína Skořepy ml., Antonína Skořepy st., Antonína Nováka a Františka Hanauera. Pro tuto práci je pro své odsouzení k smrti nejpodstatnější Němec Antonín Skořepa starší, narozený 29. května 1890, který před svým zatčením žil v Petrovicích, stejně jako jeho syn souzený u stejného soudu, a živil se jako cestář a maloročník.²²⁶

Skořepův vlastní syn ve své výpovědi ze dne 11. června 1945 potvrzuje otcovo udavačství například v Hejskově aféře. Jana Hejska dává za vinu Skořepovi st. i zpráva o jeho zatčení ze dne 5. června 1945, ve které je popisován také jako velmi horlivý přívrženec NSDAP. Podle této zprávy měl obviněný udat Hejska gestapu a on byl zatčen a následně dopraven do koncentračního tábora Osvětim, kde 2 měsíce poté zemřel. Skořepa starší svou vinu popíral, stejně jako velká část zatčených. Podle spisu patrně neměl vinu pouze Skořepa st. – původcem oznámení na Hejska byl již zmíněný Antonín Novák a figuroval v něm i František Hanauer.²²⁷

Těmto čtyřem mužům bylo stanoveno hlavní přelíčení na 15. března 1946 za přítomnosti předsedy soudu Jaroslava Zvěřiny a soudců z lidu Kaubeho, Malého, Janaty a Černocho. Tentýž den padl rozsudek. Antonín Skořepa starší se provinil svým členstvím v SA a také, že zastával pozici vedoucího v místní pobočce NSDAP. Dále udal Jana Hejska a tím zavinil jeho smrt a byl vinen i ohrožováním lidí. Byl mu sdělen rozsudek smrti, vykonaný ten samý den – v 17 hodin a 45 minut byl Antonín Skořepa starší prohlášen lékařem za mrtvého. Antonínu Novák dostal doživotí na základě § 7, Hanauer 20 let na základě § 5 a Skořepův syn, Antonín Skořepa mladší 20 let za své dobrovolné členství v SS.²²⁸

224 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 31/45

225 Tamtéž

226 Tamtéž

227 Tamtéž

228 Tamtéž

7.2.3.10 Případ Karla Svobody

Prvním případem, kterým bylo zahájeno působení Mimořádného lidového soudu v Kutné Hoře, se stala kauza Karla Svobody.²²⁹ Ten se narodil 5. března roku 1907 do rodiny Karla a Karoliny²³⁰ Svobodových ve vesničce Malín nacházející se nedaleko Kutné Hory. Podle dostupných údajů se hlásil k české národnosti. Za svůj krátký život se stihl dvakrát oženit a zplodit čtyři děti.²³¹ Jeho druhou ženou se stala Anna, která sama prohlásila, že se vzali po půlroční známosti v roce 1945, aniž by věděla o jeho činech zrádce a udavače. Povoláním byl závodní strážník a ve vesničce, ve které se narodil také i žil v domě čp. 119. Podle popisů šlo o muže, jehož postava se dá nazvat malou, měl podlouhlý bledý obličej lemovaný kaštanovými vlasy a žádné výrazné a zvláštní znamení. Pravděpodobně by nikdo nečekal, že šlo o muže, schopného hrozných udání a dalších skutků s těmi nejhorsšími následky. Tento případ je nutné popsat, nejenom proto že byl první, ale také pro jeho závažnost.

Podle zpráv nalezených v jeho spisu během čtyř let udal u gestapa v okrese Kolín 26 osob a tím zapříčinil ztrátu svobody 17 osob a způsobil, že přišlo sedm osob o život. Jednalo se o Václava Doležala, Bohuslava Sobiška, Františka Nevoledo (ty udal u státního zastupitelství v Kutné Hoře v dubnu 1942), Václava Vinkláta, Karla Moravce, Josefa Hermana (toho udal na podzim roku 1940) a Květoslava Jägera.

Mimo jiné také podporoval fašistická a nacistická hnutí, ve kterých aktivně působil. Na základě nařízení od Národního výboru v Kutné Hoře strážci zákona byl zatčen 8. května roku 1945 již v 7 hodin ráno. S výsledkem se podle výsledkového protokolu začalo v půl 10 dopoledne 29. května téhož roku. U výsledku se doznal, že se cítí být vinným a také, že mimo jiných jeho udání v době svého působení jako tovární dozorce v Kolíně udal dělnici Annu Veselou i dělníky Kozáka a Vášu. Pronášel neustále nenávislné poznámky proti Čechům a urážel je a vyhrožoval gestapem.

Hlavní přelíčení soud stanovil na 20. září roku 1945. V tu dobu působil jako předseda lidového soudu soudní rada Zvěřina a dle dostupných údajů obžalovaný souhlasil s obhajobou formo ex offio. Před hlavním přelíčením byla na Karla Svobodu uvalena vazba, protože existovaly důvodné obavy z útěku nebo ovlivňování účastníků řízení. Pro toto přelíčení působili na pozicích soudců z lidu Bohumil Čihák, František Urban, Jaromír Palvát a František Netopil. Veřejným žalobcem se stal státní zástupce Karel Boháče a obžalovaného zastupoval veřejný obhájce František Beneš. Přelíčení bylo veřejné a začalo kolem 9 hodiny dopolední.

Obžalovaný Karel Svoboda proklašoval, stejně jako u výsledku, že se cítí být vinen. „První udání jsem učinil v případě, který se udal v hostinci. /.../ Za tento případ jsem nedostal žádné peníze ani odměnu. Peníze jsem měl z vlastního hospodářství a nikdy jsem od Němců za svá udání neobdržel peníze. Ani po válce jsem nečekal, že budu za svoji činnost odměněn.“²³² V případě tohoto řízení padla otázka od veřejného žalobce směrem k obžalovanému, zda udával i poté, co se měl dozvědět o smrti jedné z udaných osob. Obžalovaný Karel Svoboda nebyl schopen dát odpověď na tento dotaz. Přiznal ovšem,

229 SOA Praha. Fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS 1/45

230 Rozené Kostelákové

231 Zdeněk Svoboda narozený 20. července 1932, Drahomíra narozena 20. září 1935, Eva narozena 13. listopadu 1937. Druhá manželka mu přivedla na svět dceru Danielu.

232 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS 1/45

že podal udání na svou bývalou ženu,²³³ i přestože věděl o důsledcích, které z toho mohly vyplynout. Bránil se ale výrokem, že trval na tom, aby se z toho nic nedělo. Lze se pozastavit nad tím, co tedy vedlo odsouzeného Karla Svobodu k páchání těchto činů. Když ne motiv finančního zisku, pak tedy pravděpodobně tato udání činil naprosto dobrovolně a ochotně, protože nic nenaznačuje jiné formy nátlaku či výhod.

I přes snahu obžalovaného zmírnit svou spoluprací očekávaný trest smrti aspoň na doživotí nebylo jeho žádosti vyhověno a byl tak vynesena původně předpokládaný rozsudek, trest smrti provazem a ztráta občanské cti navždy a také propadnutí celého jmění ve prospěch státu. Byl uznán vinným, že „*ve službách a v zájmu nepřítelů využíval situace přivoděné nepřátelskou okupací, udal jiné²³⁴ u gestapa v Kolíně pro skutečnou a i vymyšlenou činnost.*“²³⁵ Také měl v době zvýšeného ohrožení republiky podporovat nacistická a fašistická hnutí tím, že zasílal příspěvky do časopisu *Árijský boj* a podporoval tím myšlenku nacistických zásad. Vina mu tedy byla prokázána za paragraf 11 o zločinu udavačství a také za paragraf 3 o zločinu proti státu. Trest měl být vykonán veřejně²³⁶ na vězeňském dvoře, který sousedil s budovou krajského soudu. Odsouzený byl popraven podle ustanovení ještě téhož dne.²³⁷

7.2.3.11 Případ Anny Schmidtové

Němka Anna Schmidtová, dle zprávy o pověsti narozená 26. ledna 1891 v Praze, byla jednou z mála žen odsouzených u MLS Kutná hora k trestu smrti.²³⁸ V průběhu života se přestěhovala do Kolína a zde zůstala až do doby svého zatčení a následného vzetí do vazby, ve které byla zcela jistě od začátku roku 1946. Dům číslo 402 sdílela také se svým manželem a dítětem ve věku 16 let. Jako poslední známé zaměstnání je uvedeno masérka – posluhovačka. Obžalovaná byla římsko-katolického vyznání.

Podle údajů ze soudního spisu pomocí prostředníka udala kolínskému gestapu kapitána československé armády Klečku, za jeho výroky proti německé říši a tímto obviněním byla způsobena ztráta svobody u udaného a také jeho smrt. Byl popraven při heydrichiádě 3. července 1942 v Praze na Pankráci.

Obžalovaná měla snahu se bránit výroky, že nestýká ani s německými příbuznými a že i jí samotné bylo na základě udání od paní Osecké gestapem vyhrožováno. Svou příslušnost k německé národu vysvětlovala snahou o sehnání práce v době válečné, kdy jí tento údaj měl dopomoci k jejímu získání. Činila na doporučení své známé paní Navrátilové.²³⁹ Poté, co si tuto radu vzala k srdci, se jí skutečně povedlo se nechat zaměstnat. Ve své výpovědi ze dne 5. března 1946 také znovu prohlašovala, že není vinna a vyvrací obvinění na svojí osobu, rozhodně prý nedošlo z její strany k činu udání údajných výroků pana Klečky. Tvrdila, že výroky které měla udat gestapu dokonce ani

233 Údajně jen z důvodu že nechtěla obdělávat pole a také pravděpodobně protože nechtěla souhlasit s rozvodem.

234 Antonína Kutinu, Otta Nekolu, Františka Novotného, Josefa Hermana, Václava Motáka, Jiřího Vlása, Jana Adamce, Ladislava Vášu, Annu Veselou, Marii Chytlíkovou, Jaroslava Kozáka, Jana Holce, Jaroslava Veselého, Jana Rezka, Ottu Miškovského, Karla Havrdu, Františka Nevole, Bohuslava Sobiška, Václava Doležala, Marii Svobodovou a Josefa Hameta a jiných osob.

235 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS 1/45

236 Nařízeno pro povahu spáchaných činů a také kvůli velkému počtu jeho zločinů.

237 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS 1/45

238 SOA Praha, fond MLS Kutná Hora 1945–1948, LS 152/46

239 Celá její rodina se musela přihlásit k německé národnosti.

nikdy neslyšela. Podle obžaloby však měla vypovídat, že slyšela pana Klečku nadávat na Heydricha a na vůdce. Podle svého tvrzení muže znala pouze proto, že ji měl fyzicky napadnout a ona žádala Němce o ochranu, aby se takový útok neopakoval.

Jedním z vyslechnutých svědků byl Karel Nekola, podle protokolu vyslechnutý 11. září 1945 a vypovídal, že měl být jen na základě malé slovní roztržky s obviněnou hned následující den propuštěn ze své pozice školníka. U hlavního přelíčení se ovšem Karel Nekola jako svědek neobjevil.

Hlavní přelíčení bylo stanoveno na 11. dubna 1946 s dozorem předsedy soudu J. Zvěřiny a soudců z lidu Václava Pokorného, Josefa Chabery, V. Šlechty a Františka Malého. Obviněnou u tohoto soudního orgánu zastupoval advokát ex offio Jaroslav Mašín působící v Kolíně. Veřejné líčení započalo v 10 hodin a 30 minut. Výsledkem byl rozsudek za provinění se zločinem udavačství k smrti provazem, jenž vykonán v době nejbližší po rozsudku. Proviněná Anna Schmidtová byla též den v 18 hodin a 55 minut prohlášena lékařem za mrtvou a také byla rozsudkem zbavena občanské cti navždy a její majetek propadl státu.

Závěr

Jednou z největších priorit poválečného vývoje se stalo potrestání zločinů spáchaných za války. Ve městě Kutná Hora byl za tímto účelem zřízen na základě tzv. velkého retribučního dekretu mimořádný lidový soud. Pramenné materiály vztahující se k tomuto soudu se nalézají v SOA Praha ve fondu MLS Kutná Hora 1945–1948. Zde se dochovalo 670 kauz, ale vzhledem k číslování jednotlivých složek lze předpokládat, že jich původně bylo více.

Z dochovaných, ale ne vždy úplných materiálů vyplývá, že za celou dobu první retribuice bylo celkem 670 obžalovaných, z toho 550 mužů a 120 žen. Tyto údaje potvrdily můj předpoklad, že bylo odsouzeno více mužů než žen. Dle mého názoru tomu bylo tak proto, že mnoho zejména nacistických aktivit a organizací bylo i z ideových důvodů určeno primárně pro muže.

Soud zprostil obvinění 162 osob a u 436 kauz vyměřil trest. Tento výsledek se dal očekávat, vzhledem k samotné podstatě retribuice – tedy potrestání. Vzhledem k místu konání soudu před ním stanuli především Češi. České národnosti bylo 418 obžalovaných z celkového počtu 670 osob, 194 osob národnosti německé a 11 národnosti jiné. Kutná Hora se nacházela ve vnitrozemí a bylo tu tedy v porovnání s pohraničními oblastmi méně Němců. Nejčastějším přečinem se stalo udavačství, prokázané v 283 případech. Takto vysoké číslo jsem očekávala, vzhledem k tomu, že dle mého názoru velice často docházelo k vyřizování osobních účtů právě touto cestou. Soud nejčastěji vynesl trest 5 let; celkem ve 105 případech. Tento údaj mě velice překvapil, můj původní předpoklad byl, že vzhledem k již zmíněné prioritě na potrestání válečných zločinů bude nejčastější trest vyšší.

Celkem v tomto období udělil Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře tresty ve výši přes 2 000 let, s průměrnou délkou trestu 8 let. Podle doložených údajů bylo 17 lidí odsouzeno k smrti, jednalo se o 15 mužů a dvě ženy. Je to nezvykle vysoký počet v porovnání například s Mimořádným lidovým soudem v Liberci. Je sice srovnatelný s Mimořádným lidovým soudem v Litoměřicích – jedná se stále o nezvyklý údaj vzhledem k tomu, že Litoměřice se nacházely v zabraném pohraničí na rozdíl od Kutné Hory. Byli to lidé, kteří buď udávali, nebo pracovali pro gestapo, či působili v nacistických nebo fašistických organizacích – tyto zločiny mohly být i zkombinované.

U dochovaných spisů by se mohl další výzkum orientovat především na mnohem hlubší prozkoumání trestů smrti, kterých je na takto malý soud nezvykle vysoké množství a které jsou v této práci sice popsány, ale mohly by být více analyzovány právě v dalším výzkumu. Případně by bylo vhodné zaměřit se na jiný druh kauz, zaměření na spolupracovníky gestapa Kolín či Tábor by určitě přineslo zajímavé poznatky.

Použité zdroje:

Archiv

Státní oblastní archiv Praha – fond MLS Kutná Hora 1945–1948 LS: 1/45, 2/45, 3/45, 4/45, 31/45, 52/45, 40/46, 87/46, 137/46, 138/46, 139/46, 141/46, 142/46, 143/46, 152/46, 218/46, 278/46, 301/46, 331/46, 339/46, 369/46, 382/46, 503/46, 593/46, 610/46, 646/46, 23/47, 44/47, 48/47, 72/47, 98/47, 99/47, 100/47, 101/47

Tištěné prameny

JECH, Karel a Karel KAPLAN, ed. *Dekrety prezidenta republiky 1940–1945: dokumenty*. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-48-9.

Literatura

AMESBERGER, Helga, Katrin AUER a Brigitte HALBMAYR. *Sexualizované násilí: ženské zkušenosti z nacistických koncentračních táborů*. Přeložil Eduard SVĚTLÍK. Praha: BB/art, 2005. ISBN 80-7341-585-2.

BLÜMEL, Tomáš. *Druhý odboj v kultuře paměti v letech 1945–1948 v regionálním kontextu. Příklad Kolínska*. BP Praha, 2016.

BORÁK, Mečislav. *Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948)*. Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X.

DEJMEK, Jindřich, Jan NĚMEČEK a Jan KUKLÍK. *Kauza: tzv. Benešovy dekrety: historické kořeny a souvislosti : (tři české hlasy v diskusi)*. Praha: Historický ústav AV ČR, 1999. ISBN 80-7286-001-1.

FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0.

PAUL, Gerhard a Klaus-Michael MALLMANN, (eds). *Gestapo za druhé světové války: „domácí fronta“ a okupovaná Evropa*. Přeložil Petr DVORÁČEK. Praha: Academia, 2010, 724 s. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-1856-4.

HOFMANOVÁ, Vendula. *SS-Hauptsturmführer a kriminální rada Heinrich Gottschling (1909–1947). Vedoucí gestapa v Olomouci (1940–1942), Kladně (1943–1944) a Táboře (1944–1945)*. BP Olomouc, 2016.

- HRACHOVÁ Ivana, *Mimořádný lidový soud v Mostě v letech 1945–1947*, DP Liberec 2004
- HRUBEŠOVÁ Zuzana, *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945–1948*, BP Liberec 2016
- KAMENÁŘ Jan, *Kutná Hora v období Třetí Československé republiky*, BP Praha 2013
- KMOCH, Pavel. *Provinění proti národní cti: „malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Praha: Academia, 2015. Historie (Academia). ISBN 978-80-200-2475-6.
- KOČOVÁ[PORTMANN] Kateřina, „Druhá retribuce. Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948“, In: *Soudobé dějiny 3–4/2005*, USD Praha 2005, ISSN 1210-7050, s. 586–625
- KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Příspěvek ke zhodnocení činnosti mimořádných lidových soudů v prvním retribučním období (1945–1947)“. *Pax bello potior: sborník věnovaný doc. PhDr. Rudolfovi Andělovi*, CSc. Liberec: Technická univerzita, 2004, s. 299–322. ISBN 80-7083-816-7.
- KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina. „Tresty smrti udělené u Mimořádného soudu v Liberci v letech 1945–1948.“ *Fontes Nissae*. 2008, 73-107. ISBN 978-80-7372-432-0. ISSN 1213-5097.
- KOČOVÁ[PORTMANN], Kateřina, Zdeněk RADVANOVSKÝ a Jitka SUCHÁ. *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945–1948*. Ústí nad Labem: UJEP, 2001, Juvenilia. ISBN 80-7044-326-X.
- KOULA Lukáš, *Mimořádný lidový soud v Kutné Hoře v době tzv. Druhé retribuce*, BP Liberec 2012
- STANĚK, Tomáš. *Retribuční vězni v českých zemích: 1945–1955*. Opava: Slezský ústav Slezského zemského muzea, 2002. ISBN 80-86224-33-3.
- SÝKOROVÁ Veronika, *Mimořádný lidový soud Mladá Boleslav 1945–1947*, DP Liberec 2005
- ŠTROBLOVÁ, Helena a Blanka ALTOVÁ. *Kutná Hora*. Praha: Lidové noviny, 2000. ISBN 8071061867.

Seznam příloh

Příloha A: Tresty smrti

Příloha B: Seznam obžalovaných u MLS Kutná Hora v letech 1945–1947

Příloha C: Dekret presidenta republiky č. 16/1945 Sb. ze dne 19. června 1945 o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech

Přílohy

Příloha A: Tresty smrti

Tabulka 1: Tresty smrti

Jméno	Č. spisu	Narození	Národnost	Datum hl. přelíčení	Výkon trestu	Důvod trestu
Karel Svoboda	LS 1/45	15. 3. 1907	česká	20. 9. 1945	20. 9. 1945	udavačství gestapu
Jaromír Pilný	LS 31/45	23. 8. 1906	česká	20. 11. 1945	20. 11. 1945	Vlajka a udavačství
Antonín Skořepa st.	LS 40/46	29. 3. 1890	německá	15. 3. 1946	15. 3. 1946	SA a NSDAP a udavačství
Antonín Kubrich	LS 87/46	7. 9. 1893	česká	2. 3. 1946	22. 3. 1946	Vlajka a udavačství SD
Anna Schmidtová	LS 152/46	26. 9. 1891	německá	11. 4. 1946	11. 4. 1946	udavačství
Antonín Korec	LS 218/46	30. 4. 1907	česká	3. 10. 1946	9. 10. 1946	SS a TN
Božena Šišková	LS 301/46	15. 10. 1911	česká	4. 7. 1946	4. 7. 1946	udavačství
Bohumil Nacházel	LS 331/46	3. 3. 1913	česká	18. 7. 1946	18. 7. 1946	agent gestapa
Jan Wild	LS 339/46	10. 8. 1892	německá	19. 7. 1946	20. 7. 1946	NSDAP a udavačství a gestapo
František Zmeškal	LS 369/46	19. 11. 1894	česká	20. 11. 1946	20. 11. 1946	udavačství
Václav Kmoch	LS 382/46	18. 2. 1903	česká	23. 8. 1946	23. 8. 1946	Vlajka a

Jméno	Č. spisu	Narození	Národnost	Datum hl. přelíčení	Výkon trestu	Důvod trestu
						udavačství
Bohuslav Bušta	LS 593/46	23. 11. 1909	česká	9. 12. 1946	Nevykonán	agent gestapa
Václav Píša	LS 646/46	13. 9. 1887	česká	23. 4. 1947	26. 4. 1946	Árijský boj a udavačství
Jindřich Gottschling	LS 23/47	29. 9. 1909	německá	13. 2. 1947	13. 2. 1947	gestapo a SS
Josef Horn	LS 44/47	1. 9. 1906	německá	21. 3. 1947	21. 3. 1947	gestapo a Freikorps
Alfred Rziha	LS 48/47	22. 3. 1909	německá	14. 4. 1947	14. 4. 1947	gestapo
Josef Příbyl	LS 72/47	3. 2. 1900	česká	18. 4. 1947	18. 4. 1947	agent gestapa a udavačství

Příloha B: Seznam obžalovaných u MLS Kutná Hora v letech 1945–1947

Tabulka 2: Seznam obžalovaných u MLS Kutná Hora v letech 1945–1947

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 1/45	Karel Svoboda	15. 3. 1907	Č	§ 3, 11	20. 9. 1945	trest smrti
LS 2/45	Rudolf Štěnička	6. 4. 1884	Č	§ 1, 3, 5, 11	25. 9. 1945	doživotí
LS 3/45	Albert Volánek	8. 8. 1903	Č	§ 3	—	25. 9. 1945
LS 4/45	Františka Medová	31. 3. 1883	N	—	4. 10. 1945	odsunuta
LS 7/45	Jaroslav Vilimovský	19. 10. 1914	—	§ 11	4. 10. 1945	6 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 8/ 45	Viktor Holeček	7. 9. 1902	Č	§ 11	9. 10. 1945	5 let
LS 9/45	Vlastimila Palečková	29. 4. 1903	Č	§ 11	9. 10. 1945	5 let
LS 11/45	Rudolf Cabicar	12. 4. 1884	Č	§ 3	25. 10. 1945	20 let
LS 12/45	Rudolf Schön	23. 3. 1913	N	§11	18. 10. 1945	12 let
LS 13/45	Huber Glück	20. 9. 1924	N	§ 2	25. 10. 1945	7 let
LS 14/45	Jan Slaviček	29. 5. 1915	Č	§ 3	22. 10. 1945	6 měsíců

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 16/45	Jan Pavliš	5. 6. 1898	Č	§ 3	30. 10. 1945	6 let
LS 18/45	Josef Ryšán	26. 11. 1881	Č	§ 11, 6	31. 10. 1945	10 let
LS 19/45	Jaroslav Olexa	9. 8. 1917	Č	§ 11	8. 11. 1945	20 let
"	Václav Brunclík	2. 10. 1904	Č	—	—	—
LS 22/45	František Prokop	18. 9. 1920	Č	§ 1, 6, 8	30. 11. 1945	20 let
LS 23/45	Josef Třešňák	8. 2. 1920	Č	§ 1, 8	15. 11. 1945	15 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Josef Hubal	22. 6. 1920	Č	§ 1, 8	15. 11. 1945	zproštěn
LS 26/45	Rudolf Šimánek	16. 1. 1989	Č	§ 3	15. 11. 1945	12 let
LS 27/45	Ing. Bohumil Kráčmar	29. 8. 1903	Č	členství	15. 11. 1945	1 rok
LS 28/45	Řehoř Lošenko	26. 3. 1911	Č	§ 1	26. 11. 1945	20 let
LS 30/45	Růžena Votavová	23. 2. 1902	Č	§ 11	22. 1. 1946	doživotí
LS 31/45	Jaromír Pilný	—	Č	§ 5, 10, 11	20. 11. 1945	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 34/45	Jan Quoika	8. 7. 1894	Č	§ 1, 11	20. 11. 1945	20 let
LS 36/ 45	Emanuel Dymáček	28. 5. 1885	Č	§ 3, 5	27. 11. 1945	zproštěn
LS 38/45	František Škopek	26. 4. 1893	Č	§ 3	29. 11. 1945	10 let
LS 39/45	František Dostál	4. 10. 1878	Č	§ 11	27. 11. 1945	5 let
LS 40/45	Bohumír Rabas	9. 12. 1887	Č	§ 3, 5	4. 12. 1945	10 let
"	Marie Rabasová	15. 11. 1998	Č	§ 3, 5	4. 12. 1945	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 41/45	Stanislav Svoboda	11. 10. 1891	Č	§ 1, 3	6. 12. 1945	7 let
"	Alois Hrabáň	—	—	—	—	—
LS 43/45	Aloise Čechová	27. 4. 1897	Č	§ 11	6. 12. 1945	13 let
LS 45/45	Anna Bufková	22. 6. 1901	Č	§ 11	11. 12. 1945	5 let
LS 46/45	Anna Žemličková	13. 5. 1892	Č	§ 11	11. 12. 1945	zproštěna
LS 47/45	Josef Kölbl	23. 2. 1908	—	§ 2	2. 1. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 48/45	František Dufek	25. 10. 1898	N	§ 2	12. 12. 1945	5 let (1946 odsunut)
LS 49/45	Viktor Rapant	7. 5. 1914	N	§ 3	13. 12. 1945	5 let
LS 50/45	František Bureš	15. 11. 1891	Č	§ 11	13. 12. 1945	6 let
LS 51/45	František Bláha	24. 10. 1896	Č	§ 11	12. 12. 1945	7 let
LS 52/45	Marie Kochová	—	N	§ 11	28. 1. 1946	15 let
LS 53/45	Jan Altrichter	20. 10. 1895	N	§ 2	2. 1. 1946	6 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 54/45	Josef Hanauer	8. 12. 1894	N	§ 3	2. 1. 1946	5 let
LS 55/45	Josef Prokesch	7. 10. 1902	N	§ 2	2. 1. 1946	5 let
LS 56/45	Emil Hájek	21. 7. 1882	Č	§ 1	21. 12. 1945	20 let
LS 58/45	Zdeněk Herman	26. 1. 1915	Č	—	19. 12. 1945	—
LS 59/45	Zikmund Moravec	17. 3. 1883	Č	§ 1	19. 12. 1945	20 let
LS 61/45	Arnošt Simon	18. 3. 1892	N	§ 3	3. 1. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 63/45	Karel Knězek	9. 8. 1897	Č	§ 3, 11	9. 1. 1946	15 let
LS 64/45	Barbora Myšková	23. 11. 1894	Č	§ 11	10. 1. 1946	5 let
LS 65/45	Marie Trojanová	9. 11. 1900	Č	§ 3, 5, 11	8. 1. 1946	10 let
"	Josef Ginzl	7. 5. 1887	Č	§ 3, 5, 11	8. 1. 1946	13 let
LS 68/45	Jan Strnad	—	—	§ 3	24. 1. 1946	6 let
LS 69/45	Václav Jech	13. 8. 1891	—	§ 11	15. 1. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Miroslav Hacker	8. 6. 1906	Č	—	—	—
LS 70/45	Antonín Stummer	29. 3. 1908	N	§ 3, 8	23. 1. 1946	20 let
LS 71/45	Pavel Neupärtel	10. 12. 1899	N	§ 2, 3	2. 1. 1946	6 let
LS 72/45	Antonín Friedl	9. 4. 1897	N	§ 2	2. 1. 1946	7 let
LS 73/45	Ignác Neumann	15. 4. 1877	—	§ 2	29. 1. 1946	5 let
LS 74/45	Josef Mitscherling	12. 12. 1885	N	§ 3, 7	29. 1. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 75/45	Zikmund Ratz	11. 2. 1880	—	§ 3	17. 1. 1946	6 měsíců
LS 77/45	Jan Schier	20. 6. 1891	—	§ 3	17. 1. 1946	4 měsíce
LS 79/45	Arnošt Mauder	17. 3. 1893	N	—	10. 1. 1946	zproštěn
LS 2/46	Josef Fridra	22. 6. 1908	N	§ 10, 11	30. 1. 1946	2 roky
LS 3/46	František Friedl	27. 7. 1879	N	§ 3	30. 1. 1946	5 let
LS 4/46	Matěj Krautschneider	10. 8. 1894	N	§ 2, 3, 11	30. 1. 1946	4 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 5/46	František Zimmermann	13. 11. 1895	N	§ 3	7. 2. 1946	4 roky
LS 8/46	Václav pokorný	22. 8. 1983	N	§ 2	7. 2. 1946	5 let
LS 9/46	Anna Siberová	25. 7. 1911	—	§ 11	7. 2. 1946	6 let
LS 10/46	Josef Streichsbier	—	—	§ 2	5. 2. 1946	8 roků
LS 11/46	Helena Šípková	24. 12. 1914	Č	§ 11	5. 2. 1946	5 let
LS 12/46	Vojtěch Tecl	—	Č	§ 1	5. 3. 1946	20 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Marie Teclová	—	Č	§ 11	5. 3. 1946	5 let
LS 14/46	Josef Gleixner	10. 3. 1884	—	§ 5	6. 3. 1946	10 let
LS 15/46	Marie Krátká	13. 11. 1920	Č	§ 11	12. 2. 1946	5 let
LS 16/46	Julie Mušková	20. 11. 1894	Č	§ 3	12. 2. 1947	10 let
LS 17/46	Jaroslav Steiner	29. 10. 1910	Č	§ 11	12. 2. 1946	zproštěn
LS 18/46	František Červený	x. x. 1891	Č	§ 3, 4	20. 12. 1946	doživotí

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 19/46	Ladislav Kumberec	22. 8. 1889	Č	§ 3, 6, 11	22. 2. 1946	15 let
LS 20/46	Jan Salab	8. 5. 1898	Č	§ 3, 7	21. 2. 1946	doživotí
LS 21/46	František Vikánský	23. 9. 1901	—	§ 3	6. 3. 1946	3 roky
LS 22/46	Josef Čech	27. 10. 1870	Č	§ 3, 11	23. 2. 1946	10 let
LS 23/46	Rudolf Duben	4. 12. 1903	Č	§ 3	26. 2. 1946	20 let
LS 26/46	Antonín Knösch	30. 4. 1899	N	§ 2, 10	28. 2. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 27/46	Antonín Pospíšil	7. 8. 1875	Č	§ 11	27. 2. 1976	5 let
LS 28/46	Bedřich Roder	8. 10. 1899	—	§ 3	4. 2. 1946	8 měsíců
LS 30/46	Jan Uhmann	6. 8. 1901	N	§ 2	22. 2. 1946	7 let
LS 32/46	Alois Kovanda	—	—	§ 11	5. 3. 1946	5 let
LS 34/46	Bedřich Baudisch	28. 10. 1886	N	§ 3	5. 3. 1946	5 let
LS 35/46	Oldřich Holata	3. 3. 1901	Č	§ 3	20. 3. 1946	12 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 36/46	Josef Kepka	3. 6. 1886	Č	§ 11	5. 3. 1946	10 let
LS 37/46	Dr. František Lohr	15. 10. 1901	Č	§ 3	25. 4. 1946	10 let
LS 38/46	Jaroslav Novotný	9. 1. 1918	Č	§ 3	7. 5. 1946	10 let
LS 39/46	Jan Plott	14. 3. 1892	N	§ 5, 8	8. 3. 1946	18 let
LS 40/46	Antonín Skořepa ml.	x. x. 1925	N	§ 2	15. 1946	20 let
"	Antonín Skořepa st.	29. 5. 1890	N	§ 3, 5, 8, 11	15. 3. 1946	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Antonín Novák	4. 6. 1905	Č	§ 7	15. 3. 1946	doživotí
"	František Hanauer	x. x. 1910	N	§ 2	15. 3. 1946	20 let
LS 41/46	Albert Schuster	19. 4. 1910	N	§ 2, 5, 11	8. 3. 1946	11 let
LS 42/46	Josef Viduna	13. 3. 1906	Č	§ 5	12. 3. 1946	7 let
LS 43/46	Josef Cálek	19. 3. 1898	Č	§ 3, 5	13. 3. 1946	15 let
LS 44/46	Václav Eigl	28. 9. 1891	N	§ 3	19. 3. 1946	12 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 45/46	Bohuslav Čáslavský	16. 4. 1904	Č	§ 3	2. 4. 1946	2 roky
LS 46/46	Josef Janovský	12. 2. 1896	Č	§ 11	28. 3. 1946	zproštěn
LS 47/46	Margareta Kásseová	—	N	—	18. 3. 1946	—
"	Antonie Karlíková	—	—	§ 5	18. 3. 1946	1 rok
"	Ludmila Břicháčová	31. 3. 1915	—	§ 11	18. 3. 1946	—
LS 48/46	Růžena Makalová	13. 3. 1881	Č	§ 11	19. 8. 1946	zproštěna

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 49/46	Jaroslav Novák	2. 2. 1887	Č	§ 11	10. 4. 1946	10 let
LS 50/46	Jindřich Pešout	1. 7. 1903	Č	§ 11	26. 3. 1946	zproštěn
LS 51/46	Marie Procházková	12. 5. 1880	Č	§ 11	5. 4. 1946	5 let
LS 52/46	Emilie Řepišová	—	N	§ 3, 5	25. 3. 1946	10 let
LS 55/46	František Staněk	24. 4. 1909	Č	§ 3, 5, 11	11. 4. 1946	14 let
LS 56/46	Antonín Svoboda	20. 5. 1904	Č	§ 3, 11	21. 3. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 57/46	Josef Schindler	22. 3. 1916	N	§ 2	13. 3. 1946	5 let
LS 58/46	Marie Nemeková	1. 1. 1892	Č	§ 11	8. 4. 1946	7 let
LS 60/46	František Dufek	13. 10. 1878	Č	§ 2	18. 3. 1946	5 let
LS 61/46	Erica Eisenstein	20. 10. 1901	N	§ 11	3. 4. 1946	3 roky
LS 62/46	František Fitzek	27. 7. 1910	N	§ 2	30. 3. 1946	přerušeno
LS 63/46	Růžena Hanfová	4. 7. 1877	—	§ 11	4. 4. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 64/46	Anna Horká	28. 5. 1900	N	§ 11	9. 4. 1946	5 let
LS 65/46	Václav Karník	27. 9. 1894	Č	§ 3	30. 8. 1946	3 roky
LS 66/46	Jiří Kraus	13. 11. 1919	Č	§ 3	28. 3. 1946	zproštěn
LS 67/46	Antonín Kubík	12. 4. 1904	Č	§ 2	27. 3. 1946	—
LS 68/46	Matěj Langhaus	x. x, 1904	N	§ 5, 11	17. 4. 1946	—
LS 69/46	Otto Minarik	20. 3. 1893	Rakouská	§ 5	23. 4. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 70/46	Jan Mottl	5. 2. 1902	—	§ 2	21. 3. 1946	5 let
LS 71/46	Oswald Müller	2. 5. 1890	N	§ 11	22. 8. 1946	8 let
LS 72/46	Rudolf Neühofer	13. 7. 1907	N	§ 2	30. 3. 1946	5 let
LS 73/46	Kateřina Nykodémová	26. 5. 1880	Č	§ 11	23. 4. 1946	zproštěna
LS 74/46	Jaroslav Paštyka	4. 4. 1906	Č	§ 3, 11	1. 4. 1946	10 let
LS 75/46	Alois Škopek	22. 10. 1900	—	§ 11	17. 4. 1946	15 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 76/46	Marie Šmídová	1. 2. 1911	Č	§ 11	25. 4. 1946	15 let
LS 77/46	Karel Štrobl	28. 1. 1908	Č	§ 7	20. 5. 1946	18 měsíců
LS 78/46	Karel Schöpfer	14. 1. 1891	N	§ 2, 3, 7	3. 5. 1946	20 let
LS 80/46	Jan Tesař	12. 3. 1907	Č	§ 11	30. 4. 1946	18 měsíců
LS 81/46	Jan Sova	12. 8. 1894	Č	§ 5	5. 6. 1946	8 let
LS 82/46	Karel Fous	18. 12. 1904	N	§ 3, 11	23. 5. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 84/46	Rudolf Goschler	6. 1. 1888	N	§ 11	14. 8. 1946	1 rok
LS 85/46	Miroslav Jozefy	27. 6. 1886	N	§ 3	30. 4. 1946	8 let
LS 86/46	Antonín Klement	26. 3. 1896	Č	§ 5	29. 5. 1946	5 let
"	Marie klementová	—	—	§ 11	29. 5. 1946	5 let
LS 87/46	Antonín Kubricht	7. 9. 1893	Č	§ 3, 5, 11	22. 3. 1946	trest smrti
LS 89/46	Ondřej Neubauer	26. 4. 1914	N	§ 2	30. 3. 1946	—

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 90/46	Antonín Neuhöfer	6. 6. 1905	N	§ 3	30. 3. 1946	5 let
LS 91/46	František Neuhöfer	8. 9. 1907	N	§ 2	30. 3. 1946	5 let
LS 92/46	Josef Pleskač	14. 1. 1911	Č	§ 7	16. 4. 1946	5 let
LS 93/46	Josef Roztočil	22. 3. 1912	Č	§ 2	15. 4. 1946	8 let
LS 94/46	František Svoboda	15. 11. 1889	Č	§ 5, 11	25. 4. 1946	zproštěn
LS 95/46	Rudolf Schrog1	14. 4. 1893	N	§ 2, 3	26. 3. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 96/46	Františka Štastná	4. 2. 1909	Č	§ 11	11. 4. 1946	zproštěna
LS 99/46	Bohuslav Kuchař	1. 10. 1921	Č	§ 7	29. 3. 1946	upuštěno od potrestání
LS 101/46	Josef Novák	7. 9. 1907	Č	§ 5, 8, 11	29. 3. 1946	20 let
LS 103/46	František Bouchner	30. 9. 1896	Č	§ 2	23. 3. 1946	10 let
LS 104/ 46	Pavel Gründeld	27. 6. 1887	N	§ 2	28. 3. 1946	5 let
LS 105/46	Anna Fučíková	8. 3. 1924	Č	§ 11	29. 5. 1946	10 měsíců

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 106/46	Antonín Kameš	30. 7. 1892	Č	§ 11	7. 5. 1946	1 rok
LS 107/46	Václav Neubauer	4. 8. 1900	N	§ 2	27. 5. 1946	13 let
LS 108/46	Věnceslava Tyceová	24. 2. 1905	Č	§ 3, 1	3. 4. 1946	20 let
LS 109/46	Josef Bauernfeind	4. 6. 1895	N	§ 7	4. 4. 1946	4 roky
LS 110/46	Stanislav Vacek	18. 10. 1898	Č	§ 3	24. 4. 1946	5 let
LS 111/46	Josef Vítek	11. 11. 1899	Č	§ 5	26. 4. 1946	8 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 113/46	Vilém Ambros	19. 12. 1887	—	§ 3	27. 6. 1946	5 let
LS 112/46	Karel Altricher	—	—	§ 2, 10	8. 4. 1946	přerušeno
LS 114/46	Anna Franzová	5. 7. 1911	N	§ 7	20. 5. 1946	5 let
LS 115/46	František Kreuz	27. 6. 1899	N	—	8. 4. 1946	přerušeno
LS 117/46	Josef Michelfeit	9. 2. 1902	N	§ 3	4. 4. 1946	5 let
LS 118/46	Jan Morwitz	17. 6. 1888	N	§ 3, 10	26. 6. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 119/46	Jan Neubauer	24. 12. 1886	N	§ 2, 3	—	odsunut
LS 120/46	Jan Pritsch	9. 5. 1909	N	§ 2	—	odsunut
LS 121/46	Antonín Proksch	30. 4. 1894	N	§ 2, 3	4. 4. 1946	zproštěn
LS 122/46	Josef Schrogl	16. 3. 1897	N	§ 2	4. 4. 1946	2 roky
LS 123/46	Rudolf Fribl	18. 10. 1910	Č	vyhrožování	14. 5. 1946	5 let
LS 126/46	Magdalena Musilová	2. 6. 1926	Č	§ 11	16. 4. 1946	zproštěna

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 127/46	Matěj Reichtomann	18. 7. 1888	N	—	—	odsunut
LS 128/46	František Bažant	3. 7. 1910	Č	§ 7	16. 4. 1946	25 let
LS 129/46	Josef Císař	24. 3. 1912	Č	§ 7	11. 6. 1946	2 roky
LS 130/46	František Görner	22. 3. 1873	N	—	—	odsunut
LS 131/46	Josef Kober	30. 1. 1887	N	—	—	odsunut
LS 132/46	Václav Musil	17. 8. 1876	N	§ 3	14. 8. 1946	6 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 133/46	Marie Rychetská	19. 1. 1877	Č	§ 11	12. 8. 1946	5 let
LS 135/46	František Schlechta	21. 5. 1884	N	§ 10	—	odsunut
"	Marie Schlechtová	7. 5. 1893	Č	§ 10	—	
LS 136/45	Josef Schlossnikl	21. 9. 1896	N	§ 7	4. 7. 1946	7 let
LS 137/46	Josef Watzka	13. 3. 1901	N	—	—	odsunut
LS 138/46	Václav Zimmermann	12. 8. 1911	N	—	—	—

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 139/46	Matěj Czepl	29. 1. 1901	N	—	—	—
LS 140/46	Václav Feltl	19. 5. 1888	N	§ 3	17. 5. 1946	10 let
LS 141/46	Josef Hintenaus	12. 6. 1904	N	§ 2	—	—
LS 142/46	František Hocke	3. 11. 1906	N	§ 2	—	—
LS 143/46	František Janko	19. 2. 1902	N	§ 2	—	—
LS 146/46	Josef Schmeiller	15. 8. 1907	N	§ 3	—	—

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 147/46	Josef Schnelller	14. 8. 1897	N	—	—	—
LS 148/46	Antonín Toendal	6. 4. 1912	N	§ 2	—	—
LS 149/46	Jan Fischer	20. 6. 1902	N	§ 5	11. 4. 1946	8 let
LS 150/46	Bedřich Kubánek	19. 1. 1898	N	—	11. 4. 1946	přerušeno
LS 151/46	Jan Lukavec	11. 7. 1880	N	—	11. 4. 1946	přerušeno
LS 152/46	Anna Shmidtová	26. 1. 1891	N	§ 11	11. 4. 1946	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 153/46	Bohumila Kloubová	20. 3. 1905	Č	§ 5	12. 4. 1946	5 let
LS 155/46	František Volšík	20. 8. 1879	Č	§ 11	11. 4. 1946	5 let
LS 157/46	Josef Polák	27. 1. 1904	Č	§ 11	10. 4. 1946	zproštěn
LS 158/46	Josef Blahovec	31. 1. 1904	Č	§ 3, 11	11. 4. 1946	zproštěn
LS 159/46	František Altrichter	27. 1. 1907	N	§ 2	—	—
LS 160/46	Vilemína Birkeová	22. 5. 1910	N	§ 11	15. 5. 1946	zproštěna

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 161/46	Richard Josefy	23. 2. 1924	N	§ 2	21. 5. 1946	zproštěn
LS 162/46	František Lacka	12. 5. 1900	N	§ 11	17. 5. 1946	10 let
LS 164/46	Bedřich Přenosil	26. 11. 1886	Č	§ 3	5. 6. 1946	zproštěn
LS 165/46	Marie Nováková	17. 8. 1906	Č	§ 3	17. 8. 1946	1 rok
LS 166/46	Josef Vokřál	2. 12. 1880	Č	§ 11	21. 5. 1946	5 let
LS 168/46	Zdeněk Eisner	17. 1. 1907	Č	§ 3	30. 5. 1946	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 169/46	Václav Friedl	22. 3. 1892	N	—	—	přerušeno
LS 170/46	Anna Kratochvílová	6. 7. 1896	Č	§ 11	17. 7. 1946	13 let
LS 171/46	Jan Laštovička	12. 10. 1898	Č	§ 3	5. 6. 1946	10 let
LS 172/46	Alois Marek	20. 3. 1888	Č	§ 3	3. 6. 1946	5 let
LS 173/46	Jan Fistauer	5. 11. 1905	N	§ 2	—	—
LS 174/46	Josef Prouza	10. 6. 1904	Č	§ 3	5. 6. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 175/46	Jan Pytlik	7. 7. 1901	N	—	—	—
LS 176/46	Evžen Ryžuk	1. 10. 1899	ukrajinská	§ 3, 7	18. 5. 1946	20 let
LS 177/46	Augustin Siedl	16. 1. 1889	N	§ 3	28. 5. 1946	15 let
LS 178/46	Jakub Svoboda	21. 6. 1889	N	—	—	přerušeno
LS 179/46	Josef Šmíd	18. 12. 1911	Č	§ 3	7. 6. 1946	5 let
LS 180/46	Jan Štěrba	8. 5. 1909	Č	§ 3	24. 4. 1946	1 rok

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 182/46	Josef Fiedeler	2. 1. 1876	N	—	—	odsunut
LS 183/46	František Krejčí	17. 11. 1918	Č	§ 11	6. 5. 1946	10 let
LS 185/46	Ondřej Reznik	25. 11. 1904	N	—	—	odsunut
LS 186/46	Josef Štěpánek	20. 9. 1916	Č	—	10. 5. 1946	zproštěn
LS 187/46	Josef Novák	11. 12. 1891	N	§ 9, 11	23. 7. 1946	5 let
LS 188/46	Josef Tatiček	x. x. xxxx	N	§ 3	22. 6. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 189/46	Josef Vokřál	20. 3. 1887	Č	§ 11	14. 5. 1946	5 let
LS 190/46	Boleslav Javůrek	9. 12. 1885	N	§ 3	29. 4. 1946	8 let
LS 191/46	Josef Prokopec	23. 9. 1920	Č	§ 5	—	zproštěn
"	Josef Lopour	7. 10. 1882	Č	§ 5	zproštěn	
LS 193/46	Jan Schrammel	30. 4. 1902	N	§ 3	—	odsunut
LS 194/46	Antonín Benesch	4. 6. 1914	N	§ 2	—	odsunut

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 195/46	Terezie Cikanková	25. 9. 1876	N	§ 3	4. 6. 1946	odsunuta
LS 196/46	Josef Friedl	15. 3. 1901	N	§ 2	28. 5. 1946	15 let
LS 197/46	Václav Heppner	18. 7. 1903	N	§ 2, 3	—	odsunut
LS 198/46	Miloslav Janeček	11. 2. 1911	Č	—	—	přerušeno
LS 199/46	Antonín Kreuz	13. 6. 1903	N	—	—	odsunut
LS 200/46	Rudolf Musil	14. 4. 1887	N	—	—	odsunut

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 202/46	Josef Suchý	8. 10. 1907	N	—	—	odsunut
LS 203/46	Josef Tockstein	10. 1. 1912	Č	§ 3	7. 5. 1946	5 let
LS 204/46	Josef Tanendal	15. 1. 1916	—	—	—	přerušeno
LS 205/46	Walter Weber	14. 12. 1909	N	—	—	odsunut
LS 206/46	Alois Zyka	21. 6. 1892	Č	§ 3, 11	3. 7. 1946	10 let
"	Josef Chramosta	31. 12. 1881	Č	§ 3	3. 7. 1946	4 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 207/46	Jiří Fremder	15. 9. 1889	rakouská	§ 3	16. 5. 1946	8 měsíců
LS 208/46	František Dvořák	1. 10. 1909	Č	§ 11	20. 5. 1946	5 let
LS 209/46	Karel Kopecký	16. 3. 1894	Č	§ 3, 10	22. 8. 1946	4 roky
LS 211/46	Ladislav Lukeš	9. 5. 1948	Č	§ 11	24. 5. 1946	2 roky
LS 212/46	Antonín Altrichter	13. 12. 1907	rakouská	—	—	odsunut
LS 213/46	Jan Bratršovský	19. 2. 1902	N	—	—	odsunut

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 214/46	Antonín Smrčka	13. 10. 1890	N	§ 1, 5	29. 7. 1946	3 roky
LS 216/46	Adolf Mildner	3. 4. 1913	N	§ 11	6. 9. 1946	5 let
LS 217/46	Jan Vystrčil	15. 11. 1914	N	—	—	odsunut
LS 218/46	Antonín Korec	30. 4. 1907	Č	§ 3	3. 10. 1946	trest smrti
LS 219/46	Aloisie Krčilová	27. 5. 1893	Č	§ 11	22. 5. 1946	zproštěna
LS 220/46	Cyril Rygajlo	20. 1. 1877	ruská	§ 11	12. 10. 1946	1 rok

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 221/46	Antonín Krejčí	28. 5. 1893	Č	§ 3, 5, 6, 11	3. 6. 1946	10 let
LS 222/46	Antonín Kletečka	22. 3. 1915	Č	§ 11	5. 9. 1946	7 let
LS 224/46	Ludmila Pokorná	15. 8. 1908	N	§ 5	31. 5. 1946	5 let
"	Otto Havlíček	23. 5. 1890	N	§ 5	31. 5. 1946	18 let
LS 225/46	Oldřich Kreisinger	26. 12. 1904	Č	§ 11	17. 5. 1946	upuštěno od potrestání
LS 227/46	Václav Pavlík	9. 9. 1904	Č	§ 3	22. 5. 1946	1 rok

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 228/46	Ferdinand Cízl	4. 1. 1875	Č	§ 3	10. 5. 1946	8 let
LS 229/46	Oskar Koritšanský	14. 8. 1906	Č	§ 3	5. 6. 1946	1 rok
LS 231/456	Josef Hošta	13. 3. 1905	Č	—	23. 7. 1946	zproštěn
LS 232/46	Antonín Láznička	28. 3. 1898	Č	§ 11	2. 7. 1946	zproštěn
LS 233/46	Alois Pavelka	2. 5. 1910	N	—	4. 6. 1946	zproštěn
LS 234/46	Václav Rambousek	7. 8. 1891	Č	§ 5	7. 1. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 236/46	Marie Svobodová	25. 3. 1903	Č	§ 11	11. 9. 1946	12 let
LS 237/46	Karel Prchal	21. 12. 1909	Č	§ 1, 3, 5	25. 6. 1946	25 let
LS 238/46	Jan Prokeš	20. 12. 1986	Č	§ 1	21. 6. 1946	15 let
LS 239/46	Jan Zvěřina	17. 5. 1879	Č	§ 3	11. 9. 1946	15 let
LS 240/46	Marie Knížová	25. 1. 1913	Č	§ 11	24. 6. 1946	5 let
LS 241/46	Rudolf Tauš	12. 2. 1906	Č	§ 3, 11	28. 5. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 242/46	Ignác Krpálek	30. 3. 1891	N	§ 5	—	odsunut
LS243/46	Karel Weingärtner	2. 6. 1888	N	§ 3	12. 6. 1946	zproštěn
LS 244/46	Eduard Smíšovský	12. 12. 1894	N	§ 6	2. 7. 1946	12 let
LS 245/46	Věra Brockhoffe- rová	29. 1. 1902	N	§ 3, 5, 11	29. 5. 1946	20 let
LS 246/46	Karel Kozák	14. 8. 1914	Č	§ 11	31. 7. 1946	zproštěn
LS 247/46	Jan Dymáček	11. 11. 1889	Č	§ 3	2 10. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 249/46	Antonie Kadlecová	4. 3. 1890	Č	§ 3	17. 9. 1946	15 let
LS 250/46	Josef Mrázek	12. 6. 1906	Č	§ 5	30. 7. 1946	3 roky
LS 251/46	Alois Scheiner	29. 12. 1888	N	§ 3, 11	28. 6. 1946	20 let
LS 252/46	Josef Siegel	10. 2. 1890	N	§ 5	28. 6. 1946	20 let
LS 253/46	Jan Semerád	5. 6. 1896	Č	§ 3	7. 7. 1946	zproštěn
LS 255/46	Bohuslav Těšínský	19. 5. 1894	Č	§ 3, 11	27. 9. 1946	15 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 256/46	František Steklý	15. 5. 1887	Č	§ 11	16. 8. 1946	1 rok
LS 257/46	Žofie Dobiášová	24. 9. 1890	Č	§ 11	21. 6. 1946	10 let
LS 258/46	František Feit	16. 2. 1903	—	§ 6	16. 8. 1946	20 let
LS 259/46	Josef Kratochvíl	28. 2. 1876	Č	§ 3	17. 7. 1946	1 rok
LS 260/46	Oldřich Matějů	13. 11. 1905	Č	§ 3, 5, 10	16. 6. 1946	12 let
LS 261/46	MUDr. Karel Perknovský	26. 1. 1979	Č	—	—	v ústavu

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 262/46	Antonín Prokop	28. 5. 1892	Č	§ 3	12. 6. 1946	20 let
LS 263/46	Antonín Sankot	13. 7. 1897	Č	§ 3	29. 7. 1946	4 roky
LS 264/46	Vilemína Taufnerová	19. 3. 1905	N	§ 11	26. 6. 1946	5 let
"	Jiří Taufner	31. 3. 1905	N	§ 2, 11	26. 6. 1946	5 let
LS 265/46	Miroslav Vančura	16. 6. 1899	Č	podpora nac.	13. 6. 1946	20 let
LS 266/46	Anna Dobrovolná	17. 7. 1905	Č	§ 11	30. 7. 1946	1 rok

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 268/46	František Ladra	15. 1. 1907	Č	§ 11	4. 7. 1946	zproštěn
"	Stanislav Krupka	5. 7. 1902	Č	§ 11	4. 7. 1946	zproštěn
"	Antonín Janovský	13. 6. 1906	Č	§ 11	4. 7. 1946	zproštěn
LS 269/46	František Maršálek	6. 2. 1887	Č	—	28. 8. 1946	—
LS 270/46	Jakub Müller	24. 11. 1886	Č	§ 3	5. 3. 1947	4 roky
LS 271/46	Nikolaj Žuravljov	22. 10. 1896	ruská	§ 11	27. 6. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 272/46	Emilie Havlová	14. 2. 1914	slovenská	§ 11	24. 9. 1946	zproštěna
LS 273/46	Karel Mikše	27. 6. 1897	Č	§ 11	4. 9. 1946	zproštěn
LS 274/46	Matěj Modličovský	4. 4. 1888	Č	§ 3, 5, 7, 11	8. 7. 1946	16 let
LS 276/46	Markéta Tunkerová	5. 6. 1897	N	§ 11	17. 7. 1946	zproštěna
LS 277/46	Josef Bukač	24. 4. 1910	Č	§ 3	14. 6. 1946	5 let
LS 278/46	Miroslav Volf	8. 7. 1919	—	§ 1	11. 6. 1946	doživotí

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 279/46	Stanislav Drahota	14. 11. 1898	Č	§ 11	18. 8. 1946	1 rok
LS 280/46	Josef Horák	14. 2. 1869	Č	§ 11	4. 7. 1946	20 let
LS 281/46	Karel Kadeřábek	17. 1. 1903	Č	§ 11	20. 9. 1946	5 let
LS 282/46	František Kaiser	9. 4. 1893	N	§ 2, 3	26. 9. 1946	7 let
LS 283/46	František Lamač	27. 10. 1886	Č	§ 3	20. 8. 1946	6 let
LS 284/46	František Muška	17. 5. 1899	Č	§ 3, 5, 6, 7, 9, 11	1. 7. 1946	doživotí

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 286/46	Václav Voslař	17. 10. 1872	Č	§ 3, 11	23. 7. 1946	10 let
LS 287/46	Jiří Seifert	3. 2. 1910	Č	§ 3	12. 6. 1946	zproštěn
LS 288/46	Antonín Franc	16. 7. 1915	Č	§ 11	1. 10. 1946	zproštěn
LS 291/46	Adolf Steinbauer	26. 3. 1893	Č	§ 11	7. 8. 1946	5 let
LS 292/46	František Stojaník	31. x. 1908	Č	§ 3	16. 9. 1946	zproštěn
LS 293/46	Jan Ládr	27. 9. 1893	Č	§ 11	7. 8. 1946	3 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 294/46	Jaroslav Šrůtek	15. 9. 1897	Č	§ 3	2. 7. 1946	18 měsíců
LS 296/46	Václav Vaněk	30. 9. 1911	Č	§ 11	2. 8. 1946	10 let
LS 297/46	Josef Franc	8. 9. 1913	Č	§ 7	1. 10. 1946	zproštěn
LS 298/46	Anežka Fruhwirtová	29. 12. 1906	N	§ 3	1. 10. 1946	5 let
LS 299/46	Josef Neubauer	28. 1. 1911	N	§ 8, 11	8. 8. 1946	12 let
LS 301/46	Božena Šišková	15. 10. 1911	Č	§ 11	4. 7. 1946	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 302/46	Adolf Šulc	8. 7. 1899	Č	§ 7, 11	17. 7. 1946	doživotí
LS 304/46	Františka Tvarohová	9. 10. 1896	N	§ 3, 11	5. 9. 1946	5 let
LS 305/46	Karel Weber	3. 12. 1896	N	§ 2, 5	22. 8. 1946	18 let
"	Karel Weber ml.	6. 5. 1921	N	§ 5	16. 8. 1946	8 let
LS 308/46	Vladimír Měřička	22. 12. 1925	Č	§ 3	7. 11. 1946	zproštěn
LS 309/46	Marie Štěničková	13. 4. 1894	Č	§ 3	30. 8. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 311/46	František Chrastný	13. 4. 1897	Č	§ 11	18. 10. 1946	zproštěn
LS 312/46	Josef Šedina	3. 4. 1900	Č	§ 11	30. 9. 1946	5 let
LS 313/46	Pavel Hurych	4. 5. 1897	Č	§ 3	28. 8. 1946	zproštěn
LS 314/46	Josef Alfons	17. 7. 1873	Č	§ 3	25. 9. 1946	1 rok
LS 315/46	Antonín Kyncl	12. 2. 1903	Č	§ 11	20. 9. 1946	zproštěn
LS 316/46	Josef Hotovec	23. 2. 1903	Č	§ 11	23. 9. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 317/46	Olga Piknerová	29. 12. 1913	N	§ 11	5. 11. 1946	zproštěna
LS 318/46	Jaroslav Týce	20. 1. 1902	Č	§ 11	16. 4. 1947	doživotí
LS 321/46	Marie Čermáková	15. 8. 1894	N	§ 11	20. 9. 1946	zproštěna
LS 322/46	Václav Zelman	13. 12. 1925	Č	§ 3	20. 9. 1946	zproštěn
LS 324/46	František Váša	15. 7. 1882	Č	§ 11	20. 9. 1946	5 let
LS 325/46	Josef Attl	21. 3. 1908	N	§ 1	27. 6. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 326/46	Štěpán Bureš	26. 12. 1887	Č	§ 11	3. 9. 1946	3 roky
LS 327/46	Josef Beran	11. 8. 1901	Č	§ 3, 5, 11	29. 10. 1946	doživotí
LS 328/46	Jan Čepek	13 5. 1903	Č	§ 11	26. 11. 1946	zproštěn
LS 330/46	Jaroslav Mukenšná- bl	11. 8. 1914	Č	§ 2	27. 8. 1946	zproštěn
LS 331/46	Bohumil Naházel	3. 3. 1913	Č	§ 3, 6, 8, 11	18. 7. 1946	trest smrti
LS 332/46	Josef Ryšavý	2. 8. 1917	—	—	—	—

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Jan Růžička	14. 5. 1946	Č	§ 1	20. 9. 1946	5 let
LS 333/46	Otakar Schöfer	11. 10. 1896	Č	§ 10	20. 8. 1946	20 let
LS 334/46	Rudolf Trejbal	7. 2. 1898	Č	§ 2, 3	6. 9. 1946	5 let
LS 335/46	Jaroslav Choutka	24. 4. 1905	Č	§ 3	30. 8. 1946	zproštěn
LS 338/46	Josef Tonar	4. 4. 1879	Č	§ 3, 5, 11	9 9. 1946	13 let
LS 339/46	Jan Wild	10. 8. 1892	N	§ 3, 11	19. 7. 1946	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 340/46	Stanislav Kahule	23. 7. 1900	Č	§ 7	26. 9. 1946	zproštěn
LS 341/46	František Novotný	31. 11 1896	Č	§ 3	3. 9. 1946	zproštěn
LS 342/46	František Neubner	17. 1. 1878	N	—	—	odsunut
LS 344/46	Josef Veselý	20. 2. 1906	Č	§ 11	25. 9. 1946	8 měsíců
LS 345/46	Jindřich Henyk	7. 7. 1902	Č	§ 5, 11	8. 10. 1946	1 rok
LS 346/46	František Dibetka	20. 12. 1921	Č	§ 11	10. 10. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 347/ 46	Karel Běhounek	11. 7. 1891	Č	§ 3, 10, 11	8. 10. 1946	zproštěn
"	Richard Winter	16. 1. 1900	—	§ 3	9. 10. 1946	upuštěno od potrestání
LS 359/46	Josef Prachař	13. 9. 1898	Č	§ 11	30. 9. 1946	3 roky
"	Anna Švorcová	3. 5. 1892	Č	—	30. 9. 1946	—
LS 357/46	Františka Blažková	19. 11. 1883	Č	—	25. 10. 1946	—
LS 352/46	Rudolf Karinský	16. 4. 1891	N	§ 11	30. 9. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 350/46	František Havlina	15. 11. 1906	Č	§ 11	19. 8. 1946	1 rok
LS 349/46	Karolina Gärtnerová	9. 5. 1899	Č	§ 11	1. 10. 1946	9. let
"	Arnošt Gärtner	20. 9. 1889	N	§ 11	1. 10. 1946	2 roky
LS 348/46	Antonie Čapková	17. 11. 1921	Č	§ 11	22. 8. 1946	2 roky
LS 360/46	Jaroslav Ouřecký	23. 11. 1901	Č	§ 3	7. 2. 1946	zproštěn
LS 361/46	Ing. Josef Jan- kovec	21. 5. 1893	Č	§ 3	16. 10. 1946	2 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 363/46	Joseft Pišoft	x. x. 1905	—	§ 3, 11	17. 7. 1946	3 roky
LS 364/46	Josef Polák	27. 4. 1904	Č	§ 3	9. 8. 1946	2 roky
LS 365/46	Alois Černý	18. 10. 1906	Č	§ 1	8. 8. 1946	20 let
LS 366/46	Antonín Ganzwohl	25. 5. 1909	Č	§ 11	4. 9. 1946	zproštěn
LS 367/46	Štěpán Košťál	26. 1. 1905	Č	§ 3	6. 9. 1946	zproštěn
LS 368/46	Eliška Proftová	13. 1. 1906	Č	§ 3, 5	21. 8. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 369/46	František Zmeškal	19. 11. 1894	Č	§ 3, 11	20. 11. 1946	trest smrti
LS 370/46	Jaroslav Bláha	31. 7. 1908	Č	§ 7, 11	20. 12. 1946	7 let
LS 371/46	Ladislav Kopáč	28. 6. 1873	Č	§ 11	5. 9. 1946	10 let
LS 373/46	Rudolf Tomášek	6. 2. 1907	Č	§ 7, 11	20. 11. 1946	zproštěn
LS 374/46	František Tyrych- ter	29. 6. 1879	N	—	6. 9. 1946	odsunut
LS 375/46	Antonín Masopust	15. 8. 1903	N	§ 3	14. 9. 1946	14 měsíců

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 376/46	Emanuel Bílek	17. 2. 1906	Č	§ 3	19. 8. 1946	zproštěn
LS 377/46	Anna Červená	22. 12. 1907	Č	§ 11	12. 11. 1946	zproštěna
LS 380/46	Antonín Klička	14. 6. 1890	Č	§	13. 9. 1946	15 let
LS 382/46	Václav Kmoč	18. 2. 1908	Č	§ 3, 5, 11	23. 8. 1946	trest smrti
LS 384/46	František Jelínek	4. 10. 1902	Č	§ 7	15. 10. 1946	20 let
"	Bohumil Jelínek	15. 4. 1905	Č	§ 11	15. 10. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Václav Jelínek	8. 3. 1908	Č	§ 3, 7, 11	15. 10. 1946	25 let
LS 385/46	Karel Horáček	5. 9. 1909	Č	—	—	přerušeno
LS 386/46	František Korbel	17. 3. 1882	Č	§ 11	17. 9. 1946	2 roky
LS 387/46	Alžběta Buřičová	21. 12. 1901	Č	§ 11	27. 9. 1946	zproštěna
"	Jindřich Vaněk	4. 4. 1892	Č	§ 11	27. 9. 1946	6 měsíců
"	Emilie Vaňková	15. 10. 1902	Č	§ 11	27. 9. 1946	zproštěna

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 388/46	Augustin Toužimský	16. 11. 1897	Č	§ 5	28. 8. 1946	8 let
LS 389/46	Antonín Doubrava	26. 8. 1900	Č	§ 11	18. 9. 1946	2 roky
"	Anna Doubravová	15. 8. 1880	Č	§ 11	18. 9. 1946	3 měsíce
LS 390/46	Jan Tábořský	24. 6. 1894	Č	§ 7	18. 10. 1946	10 let
LS 391/46	František Mitscherling	25. 6. 1894	N	§ 2, 3, 7, 11	18. 10. 1946	25 let
LS 392/46	František Forejtar	10. 8. 1905	Č	§ 11	11. 9. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 393/46	František Trnka	11. 5. 1908	Č	—	23. 9. 1946	přerušeno
"	Marie Jasanská	16. 10. 1903	Č	—	23. 9. 1946	přerušeno
LS 394/46	Marie Kňourková	8. 12. 1898	Č	§ 11	8. 10. 1946	7 let
"	Božena Chodová	5. 1. 1909	Č	§ 11	8. 10. 1946	10 měsíců
LS 395/46	Jaroslav Meiner	22. 6. 1910	N	§ 1, 3, 6	10. 9. 1946	25 let
LS 398/46	Miroslav Novák	1. 9. 1895	N	§ 3	11. 10. 1946	3 roky 6 měsíců

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 399/46	Ferdinand Punčochář	20. 11. 1903	Č	§ 3	11. 10. 1946	7 let
LS 400/46	Benedikt Schwarz	27. 8. 1909	slovenská	§ 2	18. 9. 1946	2 roky 6 měsíců
LS 401/46	Jan Czepl	22. 6. 1906	N	§ 5, 8	2. 10. 1946	12 let
LS 402/46	Filipina Pálková	6. 1. 1896	Č	§ 11	2. 10. 1946	2 roky
LS 403/46	Anna Linková	6. 7. 1878	Č	§ 11	18. 10. 1946	2 roky
LS 404/46	Jaroslav Novák	27. 5. 1901	Č	§ 9, 11	8. 11. 1946	7 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 409/46	František Vokoun	12. 3. 1899	Č	§ 11	27. 9. 1946	zproštěn
LS 408/46	František Staněk	23. 4. 1909	Č	§ 11	11. 4. 1946	14 let
LS 410/46	Alois Smutek	15. 6. 1906	Č	§ 11	21. 10. 1946	zproštěn
LS 412/46	Jan Navrátil	28. 8. 1910	Č	§ 3	29. 10. 1946	zproštěn
"	Ferdinand Navrátil	6. 9. 1909	Č	§ 3	29. 10. 1946	zproštěn
"	Rudolf Navrátil	29. 4. 1903	Č	§ 3	29. 10. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 41546	Dr. Vilém Messner	16. 8. 1904	N	§ 2	12. 9. 1946	5 let
LS 416/46	Antonín Mikšovský	6. 7. 1916	Č	§ 11	7. 10. 1946	zproštěn
"	Libuše Mikšovská	28. 6. 1915	Č	§ 11	7. 10. 1946	zproštěna
LS 417/46	Marie Krčmová	31. 10. 1887	Č	§ 11	30. 9. 1946	18 měsíců
"	Jan Kodeš	25. 8. 1871	Č	§ 11	30. 9. 1946	—
LS 418/46	Miloslava Birmanová	—	—	§ 3	7. 10. 1946	6 měsíců

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 419/46	Otilie Platilová	1. 4. 1893	Č	§ 11	05. 9. 1946	zproštěna
LS 420/46	Antonín Netrval	9. 1. 1903	Č	§ 3	7. 10. 1946	zproštěn
LS 421/46	Anna Šestáková	1. 11. 1904	Č	§ 10	22. 10. 1946	zproštěna
LS 422/46	Božena Nováková	11. 7. 1907	Č	§ 5, 11	27. 11. 1946	zproštěna
LS 424/46	Karel Krátký	28. 3. 1914	Č	§ 3	4. 10. 1946	2 roky
LS 425/46	Marie Lžičková	24. 5. 1899	Č	§ 11	13. 9. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 426/46	Alois Vosátko	4. 8. 1907	Č	§ 6	4. 10. 1946	6 let
LS 434/46	Jan Brzlinek	5. 3. 1913	Č	§ 11	11. 10. 1946	3 roky
LS 432/46	Alžběta Meinlová	13. 10. 1912	N	§ 3	13. 9. 1946	8 let
LS 431/46	Václav Fuchs	22. 7. 1905	Č	§ 3	27. 9. 1946	4 roky
LS 430/46	Albrecht Watzek	22. 3. 1889	N	§ 7	1. 10. 1946	zproštěn
LS 428/46	Petr Foltyn	29. 11. 1906	Č	—	23. 10. 1946	přerušeno

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 436/46	Alžběta Wasserbauerová	17. 11. 1905	Č	§ 11	25. 10. 1946	zproštěna
LS 439/46	Alfons Remunda	—	—	§ 7	31. 10. 1946	přerušeno
LS 441/46	Josef Zmrhal	26. 2. 1870	Č	§ 3	3. 11. 1946	7 let
LS 442/46	Jan Míča	21. 12. 1894	Č	§ 3, 7	5. 11. 1946	zproštěn
LS 443/46	František Mašek	29. 2. 1908	Č	§ 6, 11	23. 9. 1946	21 let
LS 444/46	Jaroslav Pohořelý	12. 4. 1903	Č	§ 3	11. 10. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 445/46	Marie Kellnerová	7. 6. 1893	Č	§ 11	26. 9. 1946	zproštěna
LS 446/46	Marie Balánová	18. 1. 1911	Č	§ 11	4. 10. 1946	8 let
LS 448/46	Josef Rek	28. 9. 1902	Č	§ 3	30. 10. 1946	zproštěn
LS 449/46	Václav Dvořák	11. 11. 1904	Č	§ 3, 11	29. 10. 1946	5 let
"	Josef Dvořák	13. 3. 1913	Č	§ 3, 11	20. 10. 1946	5 let
LS 451/46	Emanuel Malý	24. 6. 1873	Č	§ 11	5. 11. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 452/46	Josef Rosička	11. 3. 1923	Č	§ 11	25. 9. 1946	10 let
LS 454/46	Marie Sůvová	9. 4. 1911	Č	§ 11	6. 11. 1946	6 let
"	František Sůva	5. 4. 1913	Č	—	6. 11. 1946	—
LS 455/46	Rudolf Fliegl	1. 9. 1904	Č	§ 11	14. 10. 1946	zproštěn
LS 457/46	František Volenec	18. 3. 1903	Č	§ 3	23. 9. 1946	zproštěn
LS 459/46	Václav Schlesinger	11. 9. 1911	Č	§ 3	21. 10. 1946	1 rok

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 460/46	Božena Volfová	2. 3. 1915	Č	§ 3	21. 10. 1946	zproštěna
	Josef Šanda	26. 2. 1923	Č	—	25. 11. 1946	—
LS 462/46	Miroslav Šanda	14. 11. 1918	Č	§ 11	27. 1. 1947	5 let
LS 463/46	Josef Šnahel	14. 8. 1910	Č	§ 3	30. 10. 1946	6 let
LS 466/46	Václav Zavadil	7. 10. 1882	Č	§ 11	25. 10. 1946	7 let
"	Marie Zavadilová	20. 9. 1902	Č	—	25. 10. 1946	zproštěna

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 467/46	Ladislav Jůna	3. 2. 1909	Č	§ 11	4. 11. 1946	1 rok
LS 468/46	Barbora Novotná	15. 4. 1892	Č	§ 11	14. 10. 1946	1 rok
LS 469/46	Jan Slavík	14. 5. 1912	Č	§ 3	14. 10. 1946	zproštěn
LS 470/46	Marie Štichová	22. 2. 1907	Č	§ 11	16. 10. 1946	8 měsíců
LS 473/46	Erich Brejcha	11. 10. 1901	N	§ 3	11. 11. 1946	upuštěno od potrestání
LS 474/46	Věra Loskotová	26. 10. 1916	Č	§ 11	11. 11. 1946	zproštěna

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 475/46	Vincenc Michálek	22. 8. 1884	Č	§ 3	31. 10. 1946	2 roky
LS 476/46	Jan Pošvář	5. 3. 1905	Č	§ 1	9. 10. 1946	22 let
LS 477/46	František Provazník	22. 2. 1903	—	—	—	—
"	Marta Provazníková	4. 4. 1904	N	§ 11	7. 10. 1946	15 let
LS 479/46	Antonín Horníček	6. 8. 1921	Č	§ 3	16. 10. 1946	6 let
LS 480/46	Václav Huml	5. 3. 1894	Č	§ 11	6. 11. 1946	3 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Růžena Humlová	21. 3. 1901	Č	§ 5, 11	6. 11. 1946	1 rok
LS 482/46	František Pokorný	25. 4. 1897	Č	§ 3	11. 11. 1946	zproštěn
LS 483/46	Karel Webinger	18. 4. 1909	Č	§ 5	31. 10. 1946	10 let
LS 484/46	Marie Kmochová	29. 1. 1892	Č	§ 11	25. 10. 1946	4 měsíce
LS 486/46	Jaroslav Martínek	25. 6. 1898	Č	§ 11	25. 10. 1946	1 rok
LS 490/46	Václav Rössl	30. 4. 1904	Č	§ 1, 3	8. 11. 1946	upuštěno od potrestání

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 492/46	Jan Svoboda	25. 5. 1896	Č	§ 11	23. 10. 1946	3 roky
LS 493/46	Alfréd Ulichberger	1. 11. 1905	N	§ 5	10. 10. 1946	8 let
LS 495/46	Vilém Görner	4. 3. 1897	N	§ 3	2. 12. 1946	4 roky
LS 496/46	Květa Víšková	20. 6. 1921	Č	§ 11	18. 12. 48	3 roky
LS 497/46	František Aubrecht	4. 12. 1896	Č	§ 3, 5, 11	6. 11. 1946	9 let
LS 498/46	Josef Eminger	3. 9. 1881	Č	§ 7	17. 10. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 499/46	Hradil Rudolf	14. 5. 1891	Č	§ 3	27. 1. 1947	1 rok
LS 500/46	Josef Moravec	12. 11. 1918	Č	§ 11	8. 11. 1946	zproštěn
LS 503/46	Josef Chalupa	13. 7. 1873	—	§ 10	—	zproštěn
"	Václav Vršovský	3. 1. 1899	—	§10	—	zproštěn
LS 504/46	Stanislav Babický	3. 8. 1902	N	§ 1, 3, 11	21. 10. 1946	21 let
LS 506/46	Karel Beránek ml.	21. 11. 1921	Č	§ 3	22. 11. 1946	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Karel Beránek st.	2. 6. 1895	Č	§ 3	22. 11. 1946	5 let
LS 508/46	Josef Divíšek	6. 5. 1891	Č	§ 3	12. 11. 1946	6 měsíců
LS 510/46	Adolf Kosielek	22. 9. 1884	N	§ 3	17. 10. 1946	2 roky
LS 512/46	Jaroslav Honza	21. 4. 1899	Č	§ 7	12. 7. 1946	upuštěno od potrestání
LS 511/46	Josef Kropáček	24. 5. 1908	Č	§ 3, 11	3. 2. 1947	12 let
LS 514/46	František Černý	1. 7. 1894	Č	§ 3, 7, 11	31. 10. 1946	15 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 517/46	Robert Bajer	23. 12. 1914	N	§ 5	17. 10. 1946	5 let
LS 518/46	Josef Bareš	6. 3. 1913	Č	§ 11	24. 10. 1946	5 let
LS 523/46	Barbora Nováková	8. 2. 1903	—	§ 11	31. 10. 1946	zproštěna
LS 524/46	Maxmilián Benda	11. 6. 1913	Č	§ 11	3. 1. 1947	zproštěn
LS 525/46	Josef Bureš	21. 8. 1885	Č	§ 3, 7, 11	21. 11. 1946	10 let
LS 526/46	Jaroslav Černuška	26. 5. 1922	Č	§ 3	14. 11. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 529/46	Vincent Röder	25. 2. 1903	N	§ 7	7. 11. 1946	9 měsíců
LS xxx/46	Jaroslav Novotný	17. 11. 1905	Č	§ 3	19. 11. 1946	5 let
LS 533/46	Jaroslava Šibrová	6. 6. 1920	—	§ 11	16. 10. 1946	1 rok
LS 532/46	Jan Dvořák	6. 7. 1917	Č	§ 11	31. 10. 1946	upuštěno od potrestání
"	Marie Černá	15. 3. 1904	Č	§ 11	13. 11. 1946	1 rok
LS 535/46	Jaromír Kubelka	12. 3. 1924	Č	§ 3	15. 11. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 537/46	Marie Šonková	2. 7. 1921	—	§ 11	15. 11. 1946	5 let
LS 538/46	Václav Švarc	15. 9. 1873	Č	§ 3, 5	29. 11. 1946	15 let
LS 539/46	Jiří Jecha	5. 4. 1911	N	§ 2	14. 11. 1946	5 let
LS 540/46	Jan Němec	1. 5. 1892	Č	§ 11	14. 11. 1946	zproštěn
"	Marie Němcová	17. 6. 1895	Č	§ 11	14. 11. 1946	zproštěna
LS 543/46	Josef Čech	30. 1. 1910	Č	§ 11	14. 11. 1946	3 měsíce

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 544/46	Hedvika Čepková	10. 8. 1887	N	§ 11	29. 11. 1946	5 let
LS 545/46	Otakar Eliáš	18. 11. 1919	Č	§ 11	5. 12. 1946	zproštěn
LS 546/46	Antonín Holub	3. 6. 1907	Č	§ 11	14. 11. 1946	2 roky
LS 548/46	Cyril Kosina	x. x. 1925	Č	§ 3	6. 12. 1946	zproštěn
LS 550/46	Otto Havlíček	2. 1. 1900	Č	§ 11	3. 12. 1946	—
LS 552/46	František Láznovský	2. 7. 1893	Č	§ 11	27. 11. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 553/46	Jan Hocke	27. 5. 1904	N	§ 3	18. 11. 1946	8 let
LS 555/46	Božena Štěrbová	1. 10. 1908	Č	§ 11	27. 11. 1946	zproštěna
LS 556/46	Štěpán Zackl	26. 2. 1887	N	§ 2, 3, 5	18. 11. 1946	zproštěn
LS 557/46	Josef Kluz	18. 3. 1900	N	§ 3, 11	25. 11. 1946	6 let
LS 558/46	Jan Zachariáš	30. 3. 1893	N	§ 2	18. 11. 1946	6 měsíců
LS 561/46	Josef Musil	12. 3. 1906	Č	§ 3	13. 12. 1946	6 měsíců

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 562/46	František Palán	11. 11. 1899	Č	§ 11	25. 11. 1946	1 rok
LS 563/46	Jan Pešek	5. 7. 1894	Č	§ 11	21. 11. 1946	5 let
LS 565/46	Jaroslav Křestan	4. 3. 1897	N	§ 11	29. 11. 1946	18 měsíců
LS 566/46	Jan Zodl	16. 10. 1914	N	§ 3	3. 12. 1946	zproštěn
LS 567/46	Jaroslav Geier	22. 6. 1894	—	§ 3	29. 11. 1946	4 roky
LS 568/46	Jan Hrubesch	10. 10. 1912	—	§ 6, 11	5. 12. 1946	15 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 570/46	Petr Prokop	8. 8. 1910	Č	§ 11	27. 11. 1946	zproštěn
"	Karel Vaňha	17. 9. 1907	Č	§ 11	27. 11. 1946	zproštěn
LS 571/46	Marie Kröhnová	14. 11. 1885	N	§ 11	27. 11. 1946	5 let
LS 572/46	Josef Němec	15. 1. 1915	Č	§ 11	6. 12. 1946	zproštěn
LS 572/46	František Schorn	17. 8. 1909	N	§ 2, 5, 9	—	doživotí
LS 575/46	Vlastimil Bartl	28. 8. 1923	Č	§ 3, 11	28. 11. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 577/46	Marie Horálková	12. 4. 1901	Č	§ 11	28. 11. 1946	zproštěna
LS 578/46	Ing. Václav Slavík	16. 1. 1886	Č	§ 3	15. 11. 1946	zproštěn
LS 579/46	Josef Hojsák	1. 11. 1900	Č	§ 10	9. 12. 1946	6 měsíců
LS 580/46	Arnoštka Mičová	24. 3. 1914	N	—	—	přerušeno
LS 581/46	Maxmilián Schabauer	7. 9. 1900	N	§ 3	5. 12. 1946	14 měsíců
LS 582/46	Václav Urban	21. 8. 1908	Č	§ 11	13. 12. 1946	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 583/46	Elfrída Vítová	18. 1. 1914	N	§ 11	8. 1. 1947	zproštěna
LS 584/46	Blažena Adamcová	—	—	—	—	přerušeno
LS 587/46	František Čvančara	15. 1. 1905	Č	§ 11	19. 12. 1946	13 měsíců
LS 589/46	Bohumil Martínek	12. 8. 1908	Č	§ 3	19. 12. 1946	zproštěn
LS 590/46	Adelana Isakowit- chová	20. 1. 1870	N	—	—	přerušeno
LS 591/46	František Jelínek	16. 10. 1911	—	§ 5	6. 10. 1946	2 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 593/46	Bohuslav Bušta	23. 11. 1909	Č	§ 3, 7, 11	9. 12. 1946	trest smrti (v nepřítomnosti)
LS 594/46	Josef Sobotka	3. 9. 1902	Č	§ 11	12. 12. 1946	3 roky
LS 592/46	Jaroslav Kříž	11. 12. 1915	Č	§ 3, 7	30. 9. 1948	18 měsíců
LS 596/46	Václav Hlavička	14. 8. 1909	Č	§ 3	12. 12. 1946	upuštěno od potrestání
"	Antonie Hlavičková	6. 1. 1913	Č	§ 11	12. 12. 1946	zproštěna
LS 597/46	Bedřich Bárta	6. 11. 1900	Č	§ 3	12. 12. 1946	4 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Eliáš Baziv	2. 8. 1891	ukrajinská	§ 3	12. 12. 1946	12 let
LS 599/46	Jaroslava Kusá	9. 3. 1923	Č	§ 7	17. 12. 1946	zproštěna
LS 601/46	Karel Schmidt	7. 3. 1884	N	§ 3, 11	18. 12. 1946	12 let
LS 602/46	Zdeněk Týce	22. 5. 1920	Č	§ 3, 11	16. 12. 1946	8 let
LS 603/46	Ladislav Zábranský	14. 10. 1908	—	§ 2, 3	16. 12. 1946	zproštěn
LS 605/46	Růžena Wurmová	22. 1. 1895	Č	§ 3, 5	10. 1. 1947	5 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 606/46	Bohumil Kubát	20. 8. 1917	Č	—	16. 12. 1946	zproštěn
LS 607/46	Stehlík Antonín	12. 6. 1897	Č	§ 3, 5, 11	23. 1. 1947	20 let
LS 608/46	Josef Feichman	15. 1. 1881	Č	§ 3	16. 12. 1946	6 měsíců
LS 610/46	Jindřich Bannert	23. 3. 1895	N	§ 7	22. 1. 1947	4 roky
LS 611/46	František Höfer	x. x. 1901	N	§ 1	23. 12. 1946	zproštěn
LS 612/46	Jindřich Lerch	12. 10. 1888	N	§ 2, 6, 11	26. 2. 1947	8 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 614/46	Jan Zelenka	27. 5. 1894	N	§ 3	28. 1. 1946	4 roky
LS 615/46	Leo Polášek	24. 9. 1921	Č	§ 6	23. 12. 1946	zproštěn
LS 616/46	Karel Fousek	12. 8. 1904	—	§ 3	3. 1. 1947	upuštěno od potrestání
LS 616/46	Františka Smutná	3. 8. 1885	Č	§ 11	2. 1. 1947	2 roky
LS 620/46	Jan Hülle	17. 2. 1882	N	§ 2	23. 12. 1946	5 let
LS 618/46	Vlasta Konířová	22. 9. 1901	Č	§ 11	14. 1. 1947	10 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 621/46	Rudolf Kotlár	17. 8. 1878	Č	§ 11	14. 1. 1947	3 roky
LS 624/46	Kateřina Bulíčková	24. 4. 1872	Č	§ 11	17. 1. 1947	zemřela před rozsudkem
LS 623/46	Aloisie Reifová	29. 11. 1914	Č	§ 7	10. 1. 1947	zproštěna
LS 622/46	Josef Tlamka	24. 4. 1881	—	§ 11	23. 12. 1946	zproštěn
LS 625/46	František Aubrecht	4. 12. 1896	Č	§ 5	3. 2. 1947	zproštěn
LS 626/46	Josef Křídlo	22. 2. 1909	Č	§ 3	10. 1. 1947	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 627/46	Albín Mynář	11. 2. 1898	—	§ 11	31. 1. 1947	zproštěn
LS 628/46	Bernard Polášek	16. 8. 1898	Č	§ 1	17. 1. 1947	zproštěn
LS 629/46	Marie Sušánková	8. 10. 1894	Č	§ 3	—	10 let
LS 630/46	František Tomášek	19. 7. 1904	Č	§ 11	31. 1. 1947	zproštěn
LS 632/46	Antonín Wasserbauer	10. 6. 1869	Č	§ 11	16. 1. 1947	10 let
LS 635/46	František Maška	15. 6. 1893	Č	§ 7	21. 1. 1947	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Richard Soucha	12. 2. 1911	Č	§ 7	21. 1. 1947	zproštěn
LS 636/46	Josef Reif	5. 7. 1894	N	§ 6, 8, 10	—	zproštěn
LS 637/46	Herta Atlová	7. 11. 1910	N	§ 3	15. 1. 1947	zproštěna
LS 638/46	Libuše Popovská	9. 12. 1920	—	§ 5, 11	12. 3. 1947	1 rok
LS 639/46	Alois Kopecký	16. 6. 1896	Č	§ 3	12. 2. 1947	18 měsíců
LS 640/46	Alois Pistetzky	13. 5. 1886	N	§ 5	10. 1. 1947	12 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 641/46	Marie Zedková	12. 2. 1906	N	§ 11	16. 1. 1947	zproštěna
LS 642/46	Friedrich Limperg	30. 3. 1905	N	§ 5	9. 1. 1947	zproštěn
LS 643/46	Jiří Kukal	11. 5. 1917	Č	§ 11	7. 2. 1947	4 roky
LS 644/46	Josef Vacek	5. 2. 1895	Č	§ 9	5. 2. 1947	zproštěn
LS 645/46	Jaroslav Zíval	20. 4. 1914	Č	§ 11	24. 1. 1947	6 měsíců
LS 646/46	Václav Píša	13. 9. 1887	Č	§ 3, 7, 11	23. 4. 1947	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 647/46	Josef Eichler	13. 2. 1911	Č	§ 3	15. 1. 1947	2 roky
LS 648/46	Josef Kapras	1. 4. 1894	Č	§ 11	16. 1. 1947	6 měsíců
LS 8/47	Adolf Jadrný	2. 4. 1906	N	§ 2, 3	4. 2. 1947	8 let
LS 7/47	Antonie Stará	20. 5. 1885	Č	§ 11	13. 2. 1847	6 let
LS 4/47	František Gregor	1. 8. 1903	Č	§ 5, 11	4. 2. 1947	zproštěn
LS 3/47	František Cinl	23. 11. 1893	Č	§ 11	6. 2. 1947	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
"	Růžena Cinlová	3. 4. 1905	Č	§ 11	6. 2. 1947	zproštěna
LS 2/47	Ferdinand Punčochář	24. 8. 1887	Č	§ 3	21. 2. 1947	12 let
LS 1/47	Jaroslav Chocenský	11. 1. 1905	Č	§ 7, 9	30. 1. 1947	zproštěn
LS 9/47	Alfred Neumann	20. 4. 1893	N	§ 11	14. 2. 1946	9 let
LS 13/47	Jan Hák	24. 5. 1908	Č	§ 3	19. 2. 1947	zproštěn
LS 14/47	Josef Blecha	16. 3. 1914	Č	§ 3, 11	20. 2. 1947	8 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 16/47	František Haizler	13. 8. 1908	Č	§ 3, 11	20. 2. 1947	6 let
LS 18/47	Bedřich Petráň	14. 10. 1902	Č	§ 3	27. 2. 1947	zproštěn
LS 20/47	Antonie Doubravová	14. 12. 1901	Č	§ 11	27. 2. 1947	zproštěna
LS 21/47	JUDr. Vilém Hübner	29. 5. 1910	N	§ 3	28. 2. 1947	8 let
LS 22/47	Rudolf Vomela	14. 4. 1900	N	§ 3, 7, 11	22. 4. 1947	doživotí
LS 23/47	Jindřich Gottschling	20. 9. 1909	N	§ 2, 5	13. 2. 1947	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 24/47	Adolf Jaroš	9. 6. 1884	Č	§ 3	27. 2. 1947	zproštěn
LS 26/47	František Svoboda	9. 4. 1912	Č	§ 3, 11	20. 2. 1947	8 let
LS 27/47	Emanuel Slavík	16. 2. 1906	Č	§ 11	20. 2. 1947	zproštěn
LS 28/47	Karel Weber	10. 2. 1911	Č	§ 11	19. 3. 1947	zproštěn
LS 31/47	Karel Schöpfer	14. 1. 1891	—	§ 11	27. 2. 1947	upuštěno od potrestání
LS 32/47	Helena Krtilová	2. 9. 1898	slovenská	§ 3	27. 2. 1947	3 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 34/47	Jan Musil	11. 11. 1909	Č	§ 7	16. 4. 1947	2 roky
LS 35/47	Jan Robl	27. 4. 1894	Č	§ 3	14. 3. 1947	zproštěn
"	Jan Říha	22. 9. 1907	—	§ 3	14. 3. 1947	zproštěn
LS 36/47	Jaroslav Bělský	18. 9. 1900	Č	§ 3, 11	6. 3. 1947	5 let
LS 44/47	Josef Horn	1. 9. 1906	N	§ 2, 3, 5, 7, 8, 9	21. 3. 1947	trest smrti
LS 45/47	Jan Elšík	14. 3. 1884	Č	—	—	—

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 47/47	Alfred Rziha	22. 3. 1909	N	§ 2, 3, 5, 9, 11	14. 4. 1947	trest smrti
LS 49/47	Karel Bramberger	4. 2. 1882	Č	§ 3	11. 4. 1947	zproštěn
LS 51/47	Richard Winter	16. 1. 1900	N	§ 7	20. 3. 1947	zproštěn
LS 53/47	František Neubauer	19. 1. 1893	N	§ 2	20. 3. 1947	zproštěn
LS 54/47	Václav Körber	12. 9. 1894	N	§ 5	17. 3. 1947	15 let
LS 55/47	Jan Kutschka	10. 2. 1911	Č	§ 1, 2, 6	19. 3. 1947	zproštěn

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 56/47	Jaroslav Pěnkava	21. 12. 1897	N	§ 3	19. 3. 1947	zproštěn
LS 57/47	Bohuslav Truhlář	14. 8. 1897	Č	§ 9	27. 3. 1947	zproštěn
LS 59/47	Gustav F. Erdmann	23. 3. 1900	N	§ 2	27. 3. 1947	14 let
LS 60/47	Jana Felixová	17. 1. 1898	Č	§ 3	28. 3. 1947	zproštěna
LS 61/47	Raimund Holub	17. 7. 1897	N	§ 2, 5	27. 3. 1947	12 let
LS 63/47	Karel Vocásek	11. 4. 1913	Č	§ 3, 5, 11	27. 3. 1947	20 let

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 64/47	Josef Schenk	20. 2. 1901	N	§ 3	1. 4. 1947	22 měsíců
LS 65/47	Josef Zemina	9. 1. 1884	Č	§ 3	31. 3. 1947	zproštěn
LS 66/47	Hans Strobl	19. 9. 1906	N	§ 3	2. 4. 1947	12 let
LS 67/47	Eduard Krüger	1. 1. 1910	N	§ 2	27. 3. 1947	16 let
LS 70/47	Alois Mrkvička	7. 11. 1901	Č	§ 11	3. 4. 1947	zproštěna
LS 72/47	Josef Příbyl	3. 2. 1900	Č	§ 3, 11	18. 4. 1947	trest smrti

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 73/47	Bedřich Klement	10. 11. 1921	N	§ 2, 11	8. 4. 1947	5 let
LS 74/47	Otto Schiller	28. 6. 1918	slovenská	§ 3	1. 4. 1947	2 roky
LS 77/47	Marie Dlabalová	20. 4. 1883	Č	§ 11	3. 4. 1947	zproštěna
"	Jan Kos	4. 5. 1886	Č	—	3. 4. 1947	—
LS 78/47	Marie Bláhová	15. 12. 1920	Č	§ 11	10. 4. 1947	6 měsíců
LS 79/47	Jan Fischer	20. 6. 1906	N	§ 11	21. 4. 1947	1 rok

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 82/47	František Wittiger	14. 11. 1896	N	§ 2, 3	23. 4. 1947	4 roky
LS 101/47	Josef Hanuš	26. 1. 1899	N	§ 2	2. 5. 1947	14 měsíců
LS 100/47	Bedřich Vlasák	2. 8. 1877	Č	§ 11	2. 5. 1947	1 rok
LS 99/47	Josefa Kučerová	28. 2. 1888	Č	§ 11	2. 5. 1947	zproštěna
LS 98/47	Emil Donth	14. 1. 1905	—	§ 3	2. 5. 1947	zproštěn
"	Josef Dlapal	12. 3. 1911	Č	§ 11	30. 4. 1947	3 roky

číslo spisu	jméno a příjmení	datum narození	národnost	provinění	hlavní přelíčení	trest
LS 90/47	Emilie Kozáková	16. 6. 1894	Č	§ 11	25. 4. 1947	zproštěna
LS 88/47	Jaroslav Čech	30. 8. 1907	N	§ 2	25. 4. 1947	3 roky
LS 88/47	Jan Patha	16. 5. 1906	—	§ 7	24. 4. 1947	zproštěn
LS 86/47	Václav Štohanzl	12. 9. 1903	N	§ 1	24. 4. 1947	8 měsíců

Příloha C: Dekret presidenta republiky č. 16/1945 Sb. ze dne 19. června 1945 o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech

Dekret presidenta republiky č. 16/1945 Sb. ze dne 19. června 1945 o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech²⁴⁰

O přísnou spravedlnost volají neslýchané zločiny, kterých se dopustili nacisté a jejich zrádní spoluviníci na Československu. Porobení vlasti, vraždění, zotročování, loupení a ponižování, jehož obětí byl československý lid, a všechna ta stupňovaná německá zvěrstva, kterým bohužel pomáhali anebo asistovali i zpronevěřivší se občané českoslovenští, z nichž někteří zneužili při tom i vysokých úřadů, mandátů nebo hodnotí, musí dojít zaslouženého trestu bez průtahů, aby nacistické a fašistické zlo bylo vyvráceno z kořene. Proto ustanovují k návrhu vlády takto:

Hlava I.

Zločiny proti státu

§ 1

Kdo se v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) dopustil na území republiky nebo mimo ně některého z těchto zločinů podle zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb.:

úkladů o republiku (§ 1), trestá se smrtí;

kdo se dopustil přípravy úkladů (§ 2), ohrožení bezpečnosti republiky (§ 3), prorady (§ 4, č. 1), zrady státního tajemství (§ 5, č. 1), vojenské zrady (§ 6, č. 1, 2 a 3) a násilí proti ústavním činitelům (§ 10, č. 1), trestá se těžkým žalářem od dvaceti let až na doživotí a za okolností zvláště přitěžujících smrtí.

§ 2

Kdo v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) byl členem organizací: Die Schutzstaffeln der Nationalsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei (S.S.), nebo Freiwillige Schutzstaffeln (F. S.), nebo Rodobrany, nebo Szabadcsapatok, nebo jiných zde nejmenovaných organizací podobné povahy, trestá se, nedopustil-li se činu přísněji

²⁴⁰ FROMMER, Benjamin. *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*. Praha: Academia, 2010. Novověk. ISBN 978-80-200-1838-0. S 451-66

trestného, za zločin těžkým žalářem od pěti do dvaceti let a za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od dvaceti let až na doživotí.

§ 3

(1) Kdo v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) propagoval nebo podporoval fašistické nebo nacistické hnutí, nebo kdo v oné době tiskem, rozhlasem, filmem nebo divadlem, nebo na veřejném shromáždění schvaloval nebo obhajoval nepřátelskou vládu na území republiky nebo jednotlivé nezákonné činy okupačních velitelství a úřadů a orgánů jim podřízených, trestá se, nedopustil-li se činu přísněji trestného, za zločin těžkým žalářem od pěti do dvaceti let, spáchal-li však takový zločin v úmyslu, aby rozvrátil mravní, národní nebo státní vědomí československého lidu, zejména československé mládeže, trestá se těžkým žalářem od deseti do dvaceti let, a za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od dvaceti let až na doživotí, nebo smrtí.

(2) Kdo v téže době byl činovníkem nebo velitelem v organizacích Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (NSDAP) nebo Sudetendeutsche Partei (SdP) nebo Vlajka, Hlinkova nebo Svatoplukova garda, nebo v jiných fašistických organizacích podobné povahy, trestá se, nedopustil-li se činu přísněji trestného, za zločin těžkým žalářem od pěti do dvaceti let.

§ 4

Československý občan, který v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) v zahraničí rozvracel hnutí, směřující k osvobození republiky Československé v její předmnichovské ústavě a jednotnosti, anebo jinak vědomě poškozoval zájmy republiky Československé, zejména kdo ohrožoval bezpečnost občanů, pracujících pro osvobození republiky doma, trestá se, nedopustil-li se zločinu přísněji trestného, těžkým žalářem od pěti do dvaceti let.

Zločiny proti osobám

§ 5

(1) Kdo v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) dopustil se ve službách nebo v zájmu Německa, nebo jeho spojenců, nebo republice nepřátelského hnutí, jeho organizací, či členů, těchto zločinů:

a) podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., zločinu veřejného násilí loupeží lidí (§ 90), veřejného násilí nakládáním s člověkem jako s otrokem (§ 95), vraždy (§§ 134 až 137), zabití (§§ 140 a 141) a těžkého poškození na těle (§ 156),

b) podle trestního zákona zák. čl. V/1878 zločinu vraždy (§ 278), úmyslného zabití (§ 279), těžkého ublížení na těle s následky smrtelnými (§§ 306 a 307) a loupeže dětí (§ 317), trestá se smrtí.

(2) Kdo v téže době, za týchž okolností a za týmž účelem se dopustil těchto zločinů:

a) podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., zločinu veřejného násilí neoprávněným omezováním osobní svobody člověka (§ 93), veřejného násilí vydíráním (§ 98), veřejného násilí nebezpečným vyhrožováním (§ 99) a těžkého poškození na těle (§§ 152 a 155),

b) podle trestního zákona zák. čl. V/1878 zločinu bezprávného omezování osobní svobody člověka (§§ 323, 324 a 325), těžkého ublížení na těle (§ 301) a vydírání (§§ 350 a 353), trestá se těžkým žalářem od deseti do dvaceti let.

§ 6

(1) Kdo v téže době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) nařídil ve prospěch válečného úsilí Německa nebo jeho spojenců nucenou nebo povinnou práci, a ten, kdo při vydání a výkonu takového nařízení spolupůsobil, trestá se, nedopustil-li se zločinu přísněji trestného, za zločin těžkým žalářem od pěti do deseti let.

(2) Byl-li však takovým nařízením obyvatel republiky donucen pracovat v cizině, nebo za okolností, nebo na místech jeho života nebo zdraví nebezpečných, trestá se viník bez ohledu na účel práce těžkým žalářem od deseti do dvaceti let.

§ 7

(1) Kdo sám nebo v součinnosti s jinými v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) ve službách nebo v zájmu Německa, nebo jeho spojenců, nebo republiky nepřátelského hnutí, jeho organizací či členů zavinil ztrátu svobody obyvatele republiky bez jiných následků, trestá se za zločin těžkým žalářem od pěti do dvaceti let: Způsobil-li viník takto ztrátu svobody většího počtu obyvatel republiky, může soud uložit trest těžkého žaláře od dvaceti let až na doživotí, za okolností pak zvláště přitěžujících trest smrti.

(2) Kdo v téže době, za týchž okolností, za týmž účelem a týmž způsobem způsobil obyvatele republiky těžké ublížení na těle bez těžkých následků (odst. 3), trestá se za zločin těžkým žalářem od deseti do dvaceti let, a za okolností zvláště přitěžujících žalářem od dvaceti let až na doživotí. Byl-li však takto postižen větší počet osob, může soud uložit trest smrti.

(3) Kdo v téže době a za týchž okolností, za týmž účelem a týmž způsobem způsobil soudním usnesením, rozsudkem, nařízením, nebo správním rozhodnutím jakéhokoliv druhu, výkonem rozsudku, nařízení, nebo správního rozhodnutí, nebo jinak smrt obyvatele republiky, těžké ublížení na těle obyvatele republiky s následky označenými v § 156 trest. zák. č. 117/1852 ř. z. a v §§ 306, 307 trest. zák. zák. čl. V/1878, nebo jeho deportaci, trestá se za zločin smrti.

Zločiny proti majetku

§ 8

(1) Kdo v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) se dopustil ve službách, nebo v zájmu Německa, nebo jeho spojenců, nebo republiky nepřátelského hnutí, jeho organizací či členů těchto zločinů:

a) podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., zločinu veřejného násilí zlomyslným poškozením cizího majetku (§ 85) s následky podle § 86, odst. 2, zhářství (§ 166) za okolností a s následky podle § 167 písm. a), loupeže (§ 190) za okolností a s následky podle § 195,

b) podle trestního zákona zák. čl. V/1878 zločinu zhářství (§ 424), loupeže (§§ 344 a 345), za okolností a s následky podle § 349, odst. 1, bod 2 a odst. 2, trestá se smrtí.

(2) Kdo v téže době a za týchž okolností a za týmž účelem se dopustil těchto zločinů:

a) podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., zločinu veřejného násilí násilným vpadnutím do cizího nemovitého statku (§ 83), veřejného násilí zlomyslným poškozením cizího majetku (§§ 85, 86 odst. 1), zhářství (§ 166) za okolností a s následky podle § 167, písm. b) až g), krádeže (§§ 171 až 180), zpronevěry (§§ 181 až 183), podílnictví na krádeži nebo zpronevěře (§§ 185 a 186), loupeže (§ 190) za okolností a s následky podle §§ 191 až 194, podílnictví na loupeži (§ 196), podvodu (§§ 197 až 201, 203),

b) podle trestního zákona zák. čl. V/1878 zločinu porušení domácnosti soukromými osobami (§§ 330 a 331), přečinu poškození cizího majetku (§§ 418 a 420), který se za okolností odst. 1 tohoto paragrafu kvalifikuje jako zločin, zhárství (§§ 422 a 423), krádeže (§§ 333 až 341), nakolik čin není trestný podle odst. 1, písm. b) tohoto paragrafu, podílnictví (§ 370), podvodu (§ 379 ve znění § 50 trestní novely), za okolností podle § 383 odst. 2 s výjimkou § 382, trestá se těžkým žalářem od deseti do dvaceti let a za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od dvaceti let až na doživotí.

§ 9

Kdo sám, nebo v součinnosti s jiným v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) ve službách nebo v zájmu Německa, nebo jeho spojenců nebo republiky nepřátelského hnutí, jeho organizací či členů způsobil soudním usnesením, rozsudkem, nařízením, nebo správním rozhodnutím jakéhokoliv druhu, nebo výkonem rozsudku, nařízení nebo správního rozhodnutí, že Československému státu nebo právnické či fyzické osobě bylo proti zákonu republiky odňato jich jmění zcela nebo zčásti, trestá se, nedopustil-li se zločinu přísněji trestného, za zločin těžkým žalářem od deseti do dvaceti let, a za okolností zvláště přitěžujících žalářem od dvaceti let až na doživotí.

§ 10

Kdo v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18) zneužil tísně, způsobené národní, politickou či rasovou persekucí, aby se obohatil na úkor státu, právnické či fyzické osoby, trestá se, nedopustil-li se činu přísněji trestného, za zločin těžkým žalářem od pěti do deseti let.

Udavačství

§ 11

Kdo v době zvýšeného ohrožení republiky ve službách nebo v zájmu nepřítel, nebo využívaje situace přivoděné nepřátelskou okupací jiného pro nějakou skutečnou nebo vymyšlenou činnost udal, trestá se za zločin těžkým žalářem od pěti do deseti let. Zavinil-li však udavač svým udáním ztrátu svobody československého občana, trestá se těžkým žalářem od deseti do dvaceti let. Mělo-li udání za přímý nebo nepřímý následek ztrátu svobody většího počtu lidí nebo těžkou újmu na zdraví, trestá se doživotním žalářem, mělo-li za následek něčí smrt, trestá se smrtí.

Všeobecná ustanovení

§ 12

Podle tohoto dekretu bude potrestán i cizinec, jenž se dopustil zločinu, uvedeného v § 1, nebo některého ze zločinů, uvedených v §§ 4 až 9 v cizině, dopustil-li se jich na československém státním občanu nebo na československém veřejném nebo soukromém majetku.

§ 13

(1) Jednání trestné podle tohoto dekretu není ospravedlněno tím, že je nařizovaly nebo dovolovaly předpisy jiného práva než československého, nebo orgány, zřízené jinou státní mocí než československou, aniž jest omluveno tím, že pachatel takové neplatné předpisy za ospravedlněné považoval.

(2) Také neospravedlňuje pachatele, že konal svoji služební povinnost, jednal-li s obzvláštní horlivostí, překročuje tak ve značné míře normální rámec svých povinností, nebo byl-li činný v úmyslu napomáhat válečnému úsilí Němců (jejich spojenců)m, poškodit či mařit válečné úsilí Československa (jeho spojenců), nebo jedna-li z jiné zřejmě zavržitelné pohnutky.

(3) Neodolatelné donucení rozkazem představeného nezproštuje viny nikoho, kdo se dobrovolně stal členem organizací, jejichž členství ukládalo vykonat každý, i zločinný rozkaz.

§ 14

Odsoudí-li soud pro zločin v tomto dekretu uvedený a neupustí-li od trestu (§ 16 odst. 2), vysloví zároveň:

- a) že odsouzený pozbývá na určitou dobu, nebo navždy občanské cti (§ 15);
- b) že odsouzený část trestu na svobodě nebo celý trest odpyká ve zvláštních nucených pracovních oddílech, které se zřídí zvláštním zákonem;
- c) že celé jeho jmění nebo část jeho jmění propadá ve prospěch státu.

§ 15

Pozbytí občanské cti [§ 14 písm. a)] znamená:

1. trvalou ztrátu vyznamenání, řádů a čestných odznaků, veřejných služeb, hodností a funkcí, akademických hodností, jakož i ztrátu odpočivných a zaopatřovacích požitků, platů z milosti a všelikých jiných platů z peněz veřejných;
2. u poddůstojníků degradaci a u důstojníků kasaci;
3. ztrátu způsobilosti k nabytí, výkonu a opětovnému nabytí práv, uvedených pod číslem 1 a 2 a práv ztracenými hodnostmi podmíněných;
4. ztrátu práva voliti a volen nebo povolán býti k veřejné funkci, nebo hlasovati ve věcech veřejných;
5. ztrátu způsobilosti zastávati funkce ve sdruženích (spolcích nebo jiných útvarech podrobných);
6. ztrátu způsobilosti býti vlastníkem, vydavatelem, nebo redaktorem, nebo jakkoliv spolupůsobiti při vydávání, redakci periodického tiskopisu, jakož i nakládati, vydávati a uveřejňovati tiskopisy neperiodické;
7. ztrátu způsobilosti konati veřejné přednášky nebo projevy;
8. ztrátu způsobilosti k práci ve výchovných nebo uměleckých institucích nebo podnicích;
9. ztrátu způsobilosti býti zaměstnavatelem nebo spoluzaměstnavatelem;
10. ztrátu způsobilosti provozovati svobodné zaměstnání;
11. ztrátu způsobilosti býti členem představenstva (správní rady) společností a společenstev;
12. ztrátu způsobilosti býti vedoucím úředníkem v podniku soukromém.

Kdo přestoupí zákazy v tomto paragrafu obsažené, bude potrestán řádným soudem pro přestupek vězením od jednoho týdne do tří měsíců.

§ 16

(1) Trest na svobodě nelze snížit pod dolní hranici sazby a zaměnit jeho způsob za mírnější.

(2) Soud může snížit trest i pod dolní hranici sazby a zaměnit jeho způsob za mírnější, v případech pak zvláštního zřetele hodných v odsuzujícím výroku upustiti od potrestání, je-li obecně známo, nebo lze-li bez průtahů prokázati, že obžalovaný jednal

s úmyslem prospěti českému nebo slovenskému národu nebo Československé republice či jejím spojencům nebo jinému obecnému zájmu, nebo že se pozdější svou činností zasloužil o osvobození republiky z nepřátelské moci, nebo o nápravu, nebo o zmenšení zla nepřítelem způsobeného a že po svém obrácení na cestě povinnosti už vytrval. Tohoto ustanovení však nelze použít, neúměrně obecný prospěch jím sledovaný.

§ 17

Zločiny trestné podle tohoto dekretu a výkon trestu se nepromlčují.

§ 18

Dobou zvýšeného ohrožení republiky rozumí se doba od 21. května 1938 do dne, který bude určen vládním nařízením.

§ 19

Zločiny trestné podle tohoto dekretu budtež pokládány vždy za zvlášť zavržitelné ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o státním vězení ze dne 16. července 1931, č. 123 Sb.

§ 20

Nadržování zločinům, trestným podle tohoto dekretu trestá se podle platných trestních zákonů s těmito změnami:

1. U zločinů proti státu trestá se nadržování stejně jako tyto zločiny;
2. u týchž zločinů je i nadržování ukrýváním osob blízkých (§ 39, č. 4 zák. č. 50/1923 Sb. na ochranu republiky) trestné jako zločin a trestá se těžkým žalářem od jednoho roku do deseti let, ukládá-li však na zločin sám tento dekret trest smrti, těžkým žalářem od pěti do dvaceti let;
3. u ostatních zločinů trestá se nadržování těžkým žalářem
 - a) od deseti do dvaceti let, ukládá-li na zločin sám tento dekret trest smrti, nebo těžkého žaláře v trvání více než dvaceti let,
 - b) od jednoho roku do deseti let, ukládá-li na zločin sám tento dekret trest nižší.

Hlava II.

Mimořádné lidové soudy

§ 21

(1) Mimořádným lidovým soudům přísluší souditi všechny zločiny trestné podle tohoto dekretu, odpovídají-li za ně trestně jako pachatelé, spolupachatelé, spoluviníci, účastníci nebo nadržovatelé, osoby, uvedené v § 2 a § 3 odst. 2; odpovídají-li za ně trestně osoby jiné, soudí je mimořádné lidové soudy tehdy, navrhne-li jejich stíhání před nimi veřejný žalobce (§ 24).

(2) Místní příslušnost mimořádných lidových soudů se určuje předpisy trestních řádů, platných na území republiky.

Složení a sídlo mimořádných soudů

§ 22

(1) Mimořádný lidový soud vykonává svou pravomoc v pětičlenných senátech, složených z předsedy, jímž musí býti soudce z povolání (občanský nebo vojenský soudce), a ze čtyř soudců z lidu.

(2) Přednosta mimořádných lidových soudů, jejich náměstky a soudce z povolání (odst. 1) jmenuje prezident republiky k návrhu vlády ze seznamu osob, pořízených za tím účelem okresními národními výbory. Z jiných seznamů okresními národními výbory pořízených jmenuje vláda soudce z lidu.

(3) Přednostovi mimořádného lidového soudu nebo jeho náměstku náleží, aby z osob, jmenovaných v odst. 2, sestavil potřebný počet senátů s náhradníky.

(4) Mimořádné lidové soudy se zřídí v sídlech krajských soudů, každý senát mimořádného lidového soudu může však zasedati, ukáže-li se toho potřeba, v kterémkoli místě soudního obvodu. Vykonavatele hrdelních trestů s potřebným počtem pomocníků ustanoví místní národní výbor v sídle krajského soudu.

(5) Vládním nařízením bude ustanoveno, jaký slib budou soudcové z lidu skládati a jaká náhrada výloh a ušlého zisku jim přísluší.

§ 23

Při hlasování hlasují nejprve soudcové z lidu, a to starší před mladšími.

Veřejný žalobce

§ 24

(1) Veřejné žalobce mimořádných lidových soudů jmenuje vláda nebo z jejího pověření ministr spravedlnosti pro určité údobí, pro určité případy, nebo pro celou dobu činnosti soudu z prokurátorů nebo z jiných osob, které dosáhly doktorátu práv nebo složily tři státní zkoušky právnické, nejméně však státní zkoušku judičiální, pokud budou v seznamech, pořízených za tím účelem okresními národními výbory.

(2) Veřejní žalobci u mimořádných lidových soudů jsou podřízeni ministru spravedlnosti.

Řízení před mimořádnými lidovými soudy

§ 25

(1) Pro řízení před mimořádnými soudy lidovými platí zásady řízení před soudy stannými, a to v úpravě, provedené v §§ 26 až 31 tohoto dekretu. Tam, kde dekret odkazuje na předpisy řízení řádného, jsou míněny předpisy platného trestního řádu.

(2) Byl-li obžalovaný rozsudkem mimořádného lidového soudu osvobozen, nevylučuje se tím jeho stíhání před příslušným soudem řádným, případně před soudem státním podle zákona č. 68/1935 Sb. nebo před krajským soudem příslušným pro souzení vojenské zrady podle zákona č. 130/1936 Sb. a vl. nař. č. 238/1937 Sb. Tento soud posoudí věc znova řízením řádným, přičemž platí hmotně právní ustanovení tohoto dekretu (§§ 1 až 20), stejně jako když osoba provinilá hned předem byla pohnána před soud řádný (§ 21). Návrh, aby se takto proti obžalovanému postupovalo, musí však býti podán nejpozději do tří měsíců ode dne osvobozujícího rozsudku.

§ 26

(1) Řízení před mimořádným lidovým soudem zahajuje se k návrhu veřejného žalobce (§ 24). Těhotné ženy nebudtež poháněny před mimořádným lidovým soudem, dokud tento jejich stav trvá.

(2) Celé řízení proti jednotlivému obžalovanému koná se, pokud možno, bez přerušení, od počátku až do konce před mimořádným lidovým soudem. Řízení proti jednotlivému

obžalovanému nesmí trvati déle než tři dny. Tato lhůta se počítá od okamžiku, kdy byl obžalovaný před soud postaven.

(3) Nedospěje-li lidový soud v třídenní lhůtě k rozsudku, postoupí věc příslušnému soudu řádnému (§ 23 odst. 2). V tomto případě rozhodne také, zda se má obžalovaný ponechat ve vazbě.

(4) Jestliže se obžalovaný nedostavil, anebo nemůže dostaviti k soudu z jakýchkoli důvodů, může veřejný žalobce navrhnouti, aby se hlavní přelíčení konalo v nepřítomnosti obžalovaného. V takovém případě musí soud zřídit obhájce z úřední moci.

§ 27

Řízení před mimořádným lidovým soudem je ústní a veřejné. Obžalovaný má právo zvoliti si sám obhájce nebo požádati soud, aby mu zřídil obhájce, je-li nemajetný. Nepoužije-li obžalovaný svého práva, zřídí mu soud obhájce z moci úřední. Jak obžalovaný, tak soud mohou obhajobou pověřiti i osobu, nezapsanou v seznamu obhájců, která dosáhla doktorátu práv nebo složila tři státní zkoušky právnické, nejméně však státní zkoušku judičiální.

§ 28

(1) Hlavní přelíčení před mimořádným lidovým soudem zahajuje se po vyvolání věci a zjištění generalii výkladem veřejného žalobce, které skutky jsou obžalovanému klade-ny za vinu. Výslech obžalovaného a provádění důkazů řídí se obecně předpisy trestního řízení. Protokoly o výsleších spoluviníků a svědků a dobrá zdání znalců mohou se čísti vždy, když předseda senátu považuje jejich čtení za účelné.

(2) Řízení se zpravidla omezí na čin nebo činy, pro které byl obviněný před mimořádným soudem lidový pohnán. Na činy, které nejsou trestné podle tohoto dekretu, nemá tudíž býti brán zřetel. Budou-li stíhány později v řízení před mimořádným soudem lidovým, nebo před soudem řádným, případně státním, nebo před krajským soudem, příslušným pro souzení vojenské zrady, budiž při výměře trestu vzat zřetel na trest na svobodě mimořádným lidovým soudem již uložený.

(3) Řízení před mimořádným lidovým soudem nesmí býti zdržováno zjišťováním nároků na náhradu škody trestným činem způsobené.

(4) Zjištění spoluviníků nebudiž sice opomenuto, avšak vynesení a výkon rozsudku se tím nemá oddalovat.

(5) Po ukončení průvodního řízení zhodnotí veřejný žalobce jeho výsledky a podá svůj konečný návrh. Na to udělí předseda slovo obžalovanému a jeho obhájci k přednesení obhajoby. Odpovídá-li veřejný žalobce na její vývody, mají obžalovaný a jeho obhájce právo na poslední slovo.

§ 29

(1) Poté usnese se soud v neveřejné poradě na rozsudku, řídě se přitom příslušnými předpisy o řízení řádném, pokud tento dekret neustanovuje jinak.

(2) Opírá-li se výrok o vině u zločinu, na který tento dekret ukládá trest smrti, toliko o tři hlasy, anebo dospěl-li soud k názoru, že byly zjištěny takové okolnosti, že by trest smrti byl nepřiměřeně přísný, může soud uložit trest těžkého žaláře od dvaceti let až na doživotí a za předpokladů, označených v § 16 odst. 2, užiti i tohoto ustanovení.

(3) Rozsudek budiž ihned vyhlášen ve veřejném zasedání soudu.

§ 30

O řízení před mimořádným lidovým soudem sepíše se zápis podle předpisů o řízení řádném. Tento zápis podepíše všichni členové senátu a zapisovatel.

§ 31

(1) Proti rozsudku mimořádných lidových soudů není opravných prostředků. Žádost o milost kýmkoliv podaná nemá odkladného účinku.

(2) Trest smrti se vykoná zpravidla do dvou hodin po vyhlášení rozsudku. Na výslovnou prosbu odsouzeného může býti lhůta prodloužena o další hodinu. Konalo-li se řízení v nepřítomnosti obžalovaného, provede se rozsudek smrti do 24 hodin po dopadení odsouzeného.

(3) Mimořádný lidový soud může také rozhodnouti, že trest smrti se vykoná veřejně. Učiní tak zejména, když surový způsob, jímž byl zločin spáchán, nebo zvrhlá povaha pachatele, počet jeho zločinů nebo jeho postavení mluví pro veřejný výkon rozsudku. V tomto případě může soud, aby se zajistila veřejnost výkonu trestu, lhůtu dvou hodin prodloužiti, ne však nad 24 hodin.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 32

(1) Ustanovení zákona ze dne 3. května 1934, č. 91 Sb., o ukládání trestu smrti a o doživotních trestech, pro zločiny trestné podle tohoto zákona neplatí.

(2) Ustanovení zákona ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb., o trestním soudnictví nad mládeží, zůstávají v platnosti.

§ 33

Účinnost tohoto dekretu se stanoví ode dne vyhlášení na dobu jednoho roku, leč by jej příslušné zákonodárné instituce změnilly nebo doplnily, anebo dobu jeho účinnosti zkrátily nebo prodloužily.

§ 34

Provedením tohoto dekretu se pověřují všichni členové vlády.